

Υπεύθυνος επί της ύλης:
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Ρεθύμνου 18

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΚΩΝ. ΑΠ. ΜΟΥΛΑΓΙΑΝΝΗΣ
Οδός Χαλκοκονδύλη 58

Τυπογραφείον
«ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ», Αιόλου 70
(Στοά Δημηπρακοπούλου)

Γραφεία: ΡΟΥΖΒΕΛΤ (Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Περίοδος Β' — Αριθ. φύλλου 181 (276)

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

8

ΜΑΡΤΙΟΥ
1958

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΗΣ 18^{ΗΣ} ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1958

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΩΡΙΣΘΗΣΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ 16^{ΗΝ} & 17^{ΗΝ} ΜΑΡΤΙΟΥ

Την 18ην Φεβρουαρίου 1958, ημέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5 μ.μ. συνήλθεν ἡ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Ταμείων Τίτλων τοῦ Κ(ου)Κ(τος), παρισταμένου ὡς Δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ κ. Πρωτοπαπᾶ.

Ὦραν 5.30 μ. μ. διαπιστωθεῖσης τῆς κατὰ νόμον ἀπαρτίσεως ὁ Πρόεδρος Συνελεύσεων κ. Ν. Βάραγκας καλεῖ ὡς Γραμματεῖς τοὺς συναδέλφους κ.κ. Κουτοκόρη καὶ Νικολαΐδην, μετ' ὧν κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς Συνελεύσεως.

Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ζητεῖ τὸν λόγον ὁ κ. Ἐπ. Μαυρουλίδης ὅστις λέγει τὰ κατωθί:

κ. Ἐπ. Μαυρουλίδης: κ. Συνάδελφοι, αὐτὲς τὶς τελευταῖες ἡμέρες εἴχαμε ἓνα ἄλλο πλῆγμα ἐναντίον τῶν Συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν. Ἡ κατάργησις τῶν συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν πού ἔρχισεν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν Συνδικαλιστῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τοῦ 1953 συνεχίσθη

καὶ ἀπὸ προτέρου μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Γραμματέως τῆς Ἱονικῆς Τραπεζῆς κ. Τσακίρη, μετὰ τὴν ἐπέμβασιν κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τώρα πρὸς ἡμερῶν, κατὰ τὰς παραμονὰς ἀρχαιρεσιῶν, ἀπελύθη ὁ συνάδελφος Δημ. Γιαχνῆς ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Προσωπικοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Ἡλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων, ἐνὸς ἀπὸ τὰ Σωματεῖα μετὰ τὰ ὁποῖα εἴχαμε ἀγωνισθῆ πρὸ ἔτους· καὶ πλέον διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων. Προτείνω εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν ὅπως δεχθῇ ψήφισμα διασφαλίσεως δι' αὐτὲς τὶς ἀπαράδεκτες ἐπεμβάσεις πρὸς κατάργησιν τῶν Συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν. (Χειροκροτήματα).

Τὸ προτεινόμενον ψήφισμα εἶναι τὸ ἑξῆς:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Συνέλευσις Ὑπαλλήλων Ἑθνικῆς Τραπεζῆς 18ης 2) 1958 διαμορφύεται ἐντόνως δι' ἀπόλυσιν Γεν. Γραμματέως Ἑνώσεως Προσωπικοῦ Ἑλληνικῶν Ἡλεκτρικῶν Σιδηροδρόμων Δημ.

Γιαχνῆ, θεωροῦσα ταύτην πλῆγμα κατὰ τῶν Συνδικαλιστικῶν ἐλευθεριῶν, ἀντιθέτου πρὸς Διατάξεις Συντάγματος. Ἀρξαμένη δι' ἀπολύσεως Συνδικαλιστῶν Ἑθνικῆς τὸ ἔτος 1953 ἀναπτύχθαι δι' ἀπολύσεως Γενικοῦ Γραμματέως Ἱονικῆς κ. Τσακίρη καὶ ἐξαναγκασμοῦ Προέδρου Ὑπαλλήλων Τραπεζῆς Ἑλλάδος Ἀλευρά παραίτησιν, ἐπίθεσις κατὰ μὴ ἀρεστῶν εἰς ἐργοδότης Συνδικαλιστῶν, πρέπει νὰ σταματήσῃ, δι' ἀποκαταστάσεως ἀπολυθέντων εἰς θέσεις των καὶ ἐπανακτῆσεως ἐμπιστοσύνης ἐργαζομένων πρὸς Συνδικαλιστικούς καὶ Δημοκρατικούς θεσμοὺς τῆς Χώρας.

Τὸ Ψήφισμά μας νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ἀξιότιμον κ. Ὑπουργὸν Ἐργασίας, ἀξιότιμον κ. Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ, Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων, Γεν. Γραμματέα τῆς ΓΣΕΕ καὶ ἅπαντα τὰ Πολιτικά Κόμματα.

κ. Κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος Συλλόγου): Νομίζω εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους, ἐκτός τοῦ Συντονισμοῦ, διότι δὲν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητός του.

Ἡ Συνέλευσις συμφωνεῖ καὶ ἐγκρίνει τὸ ψήφισμα.

Μετ' ὃ ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως ἀναγινώσκει τὴν Ἑμερησίαν Διάταξιν, ἔχουσιν αὐτὸν:

1ον. Ἐκθεσις Πεπραγμένων διὰ τὸ λήξαν ἔτος 1957.

2ον. Ἐγκρίσις ἀπολογισμοῦ ἔτους 1957 καὶ προϋπολογισμοῦ ἔτους 1958.

3ον. Ἐκθεσις Ἐλεγκτῶν καὶ ἀπαλλαγῇ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

4ον. Ἐκλογὴ πενταμελοῦς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν Ἀρχαιρεσιῶν. Προτάσσεται τὸ 4ον θέμα καὶ ὡς Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὀρίζονται οἱ καὶ πέρουν ἀπαρτίζοντες αὐτὴν κ.κ. Κ. Δημολίστας, Γ. Λαμπρινόπουλος, Σ. ΚΚαζαντζής, Γ. Δερμετζόπουλος, Π. Κοτσώνης, ὡς τακτικά μέλη, καὶ Ζ. Κυπριανός καὶ Γ. Ἀλεβιζάτος, ὡς ἀναπληρωματικά μέλη αὐτῆς.

Ἀκολουθεῖ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Κωστής Μελισσαρόπουλος, ὅστις ἀναγινώσκει τὴν Ἐκθεσιν πεπραγμένων ἔτους 1957.

Ἡ Συνέλευσις συμφωνεῖ καὶ ἐγκρίνει τὸ ψήφισμα.

πραγματοποιήσας ἐδόθη ἐπίσημος διαβεβαίωσις ὅτι θὰ τερματισθῇ τὸ ταχύτερον δυνατόν (προβλέπω καὶ ἐλπίζω διὰ τὸ σύνολον αὐτῶν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πέραν τοῦ διμήνου).

Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἄλλα ἐκκρεμῇ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ. Ὑπάρχουν τὰ ἀπορριφθέντα, τινὰ τῶν ὁποίων ἡ νέα Δ. Ἐπιτροπὴ πιθανότατα θὰ ἐπαναφέρῃ.

Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ἡ μυστικὴ διπλωματία. Καὶ ἀνακύπτει πλέον τὸ παλαιὸν αἴτημα τῆς ἴσης μεταχειρίσεως μετὰ τῶν συναδελφῶν τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος, Κτηματικῆς καὶ Ἀγροτικῆς, αἵτινες πᾶσαι ἀπέρρευσαν ἐκ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ συνέπειαν, ἡ νέα Δ. Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ ἔχῃ μόνον παρακολούθησιν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν διατεταγμένων, ἀλλὰ καὶ τὴν βαθμιαίαν πραγματοποίησιν τῆς ἴσης μεταχειρίσεως, ἀκόμη δὲ καὶ ἀποκατάστασιν τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων εἰς τὴν παλαιὰν των οἰκονομικὴν ἰσχύν, ὡς καὶ τὴν λύσιν τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος τῶν ἐργαζομένων.

Τοιαύτη εἶναι ἡ θέσις τῶν ἐπαγγελματικῶν μας ζητημάτων, τῶν ὁποίων ὁ χειρισμὸς κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος, κολκακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπῆρξε λεπτὸς, δεξιὸς καὶ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελεσματικὸς, ἐν μέσῳ τῶν τρομερῶν δυσχερειῶν τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ ἀντιυπαλληλικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον, δυστυχῶς καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπικρατεῖ εἰς τὴν χώραν μας.

Τοιαύτη εἶναι ἡ θέσις τῶν ἐπαγγελματικῶν μας ζητημάτων, τῶν ὁποίων ὁ χειρισμὸς κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος, κολκακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπῆρξε λεπτὸς, δεξιὸς καὶ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελεσματικὸς, ἐν μέσῳ τῶν τρομερῶν δυσχερειῶν τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ ἀντιυπαλληλικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον, δυστυχῶς καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπικρατεῖ εἰς τὴν χώραν μας.

Τοιαύτη εἶναι ἡ θέσις τῶν ἐπαγγελματικῶν μας ζητημάτων, τῶν ὁποίων ὁ χειρισμὸς κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος, κολκακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὑπῆρξε λεπτὸς, δεξιὸς καὶ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελεσματικὸς, ἐν μέσῳ τῶν τρομερῶν δυσχερειῶν τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ ἀντιυπαλληλικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον, δυστυχῶς καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπικρατεῖ εἰς τὴν χώραν μας.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸν τομέα τῆς συνδικαλιστικῆς δράσεως, διὰ νὰ μὴ μακρολογώμεν, παραπέμπομεν τὴν Συνέλευσιν εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν τελευταίαν «Τραπεζιτικὴν» (σελ. 5) εἰσήγησιν ἀπὸ τὴν Λογοδοσίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ἀδελφοῦ Σωματείου ὑπαλλήλων Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐνώπιον τῆς τελευταίας του Γεν. Συνελεύσεως, ὅπου ἐκτίθεται ἡ ὅλη κατάστασις τοῦ συνδικαλισμοῦ εἰς τὴν χώραν μας.

Εἰς ταῦτα, ἀπὸ ἰδικῆς μας πλευρᾶς, ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν, μετ' εὐλόγου ἱκανοποιήσεως, τὴν ἐπιτυχὴν προσπάθειαν τοῦ Συλλόγου μας πρὸς διαφώτισιν τῶν Μελῶν τῶν καὶ ἀνύψωσιν τῆς συνδικαλιστικῆς των συνειδήσεως, διὰ τῆς ἐκδόσεως 2 εἰδικῶν τευχῶν.

Τὸ πρῶτον, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Τραπεζικὸν πρόβλημα καὶ ὁ Ο.Χ.Ο.Α.», ἐκυκλοφόρησε τὸν Ἰούλιον 1957 καὶ περιέχει, εἰς Α' μέρος, τὸ διὰ πρώτην φοράν δημοσιευθὲν ὑπόμνημα ἀπὸ 25) 4) 57 τοῦ Διοικητοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Ο.Χ.Ο.Α., εἰς Β' μέρος δημοσιεύονται οὐσιώδεις σταχυολογήσεις ἀπὸ τὰ ἐπίσημα πρακτικά τῆς Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, α' μὲν, ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐξαγορᾶς ὑπὸ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῶν ἐν Ἑλλάδι περιουσιακῶν στοιχείων τῆς Ἱονικῆς καὶ β', ἐπὶ τῆς συζητήσεως τῶν Νομοσχεδίων τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας, ἡ ὁποία ὑπῆρξε λίαν διαφωτιστικὴ ἐπὶ πολλῶν ἐργατοῦπαλληλικῶν ζητημάτων.

Ἡ ἐκδοσις τῶν ἐν λόγω τευχῶν κατέδειξεν ἐμπράκτως τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Συλλόγου μας διὰ γενικώτερα θέματα, ἀμέσως συνδεόμενα μετὰ τὰ συμφέροντα, ἄφ' ἐνὸς μὲν τοῦ Ἰδρύματος εἰς τὸ ὁποῖον ἐργαζόμεθα καὶ τὸ ὁποῖον

δὲν εἶναι —ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐτόνισαμεν— μία ἀπλὴ κερδοσκοπικὴ ἐπιχειρήσις, ἀλλὰ εἶναι, αὐτὸ τοῦτο, ἓνα Ἑθνικὸν Ἴδρυμα, στενῶς συνυφασμένον μετὰ τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἄφ' ἐτέρου δέ, μετὰ συμφέροντα τῆς ὅλης ἐργατοῦπαλληλικῆς τάξεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν σπουδατικὴν στήλην τοῦ ἔθνους.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὴν ἐνεργητικὴν ἐπέμβασιν τοῦ Συλλόγου μας εἰς τὸ θέμα τῆς ἀπειληθείσης παραίτησεως, κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου, τοῦ Διοικητοῦ μας, λόγῳ τῶν πρὸς στιγμὴν μελετηθέντων ἀψυχολογητῶν καὶ ἐπιζημιῶν διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας κυβερνητικῶν μέτρων. Ἡ εἰδήσις περὶ τῶν μελετωμένων μέτρων καὶ τῆς θαρραλέας ἀντιδράσεως τοῦ Διοικητοῦ μας προεκάλεσεν ἄμεσον Συλλογικὴν κινητοποίησιν, μετὰ σχετικῶν ἀνακοινώσεων εἰς τὸν Τύπον, εἰς τὴν ὁποίαν, πλὴν τοῦ Συνόλου τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν τῆς Τραπεζῆς μας τῶν προερχομένων ἐκ τῆς τέως Ἑθνικῆς, ἔλαβον ἐνεργὸν συμμετοχὴν καὶ ἐκλεκτὰ στελέχη ἐκ τῆς τέως Ἀθηνῶν. Ἡτο δὲ λίαν συγκινητικὴ ἡ στιγμὴ, ὅταν, ἀφοῦ ἐξηγήσαμεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν τὴν σημασίαν τοῦ Συλλογικοῦ μας διαδήματος, ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ τὴν εὐχάριστον πληροφορίαν, ὅτι μολὶς πρὸ ὀλίγου τὰ πάντα διηυθετήθησαν ἐπιφελῶς διὰ τὴν Τράπεζαν καὶ θέμα παραιτήσεώς του δὲν ὑπάρχει.

Ἐπίσης ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν τὴν εὐπρόσωπον παράστασιν τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπεζῆς μας τῆς 29ης Ἀπριλίου 1957, καθ' ἣν ἀντιμετωπίσαμεν ἐπιτυχῶς τὴν ἀντιυπαλληλικὴν διάθεσιν ἐλαχίστων —εὐτυχῶς— Μετόχων καὶ ἐτόνισαμεν τὰς ἐξαιρέτους ὑποπρεσίας τὰς ὁποίας οἱ ὑπάλληλοι κατὰ καιροὺς προσέφερον εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐκθέσαντες τὴν πρὸς τὴν Τράπεζαν ἀγωνιστοσύνην καὶ ἀστοργίαν τοῦ Κράτους καὶ τὸν ὀλέθριον ρόλον τοῦ Ἡλιάσκου, ζητήσαντες ἐν κατακλείδι ἴσην μεταχείρισιν μετὰ τῶν συναδελφῶν μας τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς καὶ συμμετοχῆν τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς.

Πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὀλίγας λέξεις, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μας, διὰ τὴν ἀπεργιακὴν κίνησιν τῆς ΓΣΕΕ τῶν ἀρχῶν Ἰουνίου. Διοικεῖν ἐστὶ προβλέπειν. Προεβλέψαμεν ἐπιτυχῶς καὶ ἐγκαίρως τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπεργιακῆς ἐκείνης κινήσεως τῆς ΓΣΕΕ. Ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι μία θεωρητικὴ, ἀλλὰ μία «κατ' ἐξοχὴν πρακτικὴ ὑπόθεσις, ὑπὸ τὸν ὅρον θεαίως ὅτι ἡ μέριμνα δὲν ἀποδέλπει εἰς τὰ ἄτομα τὰ διαχειριζόμενα τὰ κοινά, ἀλλὰ εἰς τὸ σύνολον τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκπροσωπούμενων. Ἐπετύχομεν, ὅθεν, ὀρθῶς καὶ ἐντίμως τὴν χορήγησιν τοῦ 15) θμηρίου καὶ ἐξήλθομεν, ἀδρόχως ποσὶν, ἀπὸ τὸ τεῖχος τῆς περιπετειᾶς ἐκείνης, δικαιοφάντες πλήρως ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων εἰς τὰς προβλέψεις μας.

Ἐσημειώθησαν διαφωναίαι εἰς τὸ Συμβούλιόν μας. Ἀλλὰ εἰς

Η ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ κ. ΚΩΣΤΗ ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

κ. Κ. Μελισσαρόπουλος (πρόεδρος Δ.Ε.): Κύριοι Συνάδελφοι,

Διαιρούμεν καὶ ἐφέτος τὴν λογοδοσίαν μας εἰς 3 κεφάλαια:

1. Ἐπαγγελματικὰ ζητήματα.
2. Συνδικαλιστικὴ δράσις.
3. Ἐνδοσυλλογικὰ ζητήματα.

Προσθέτομεν ὅμως καὶ 4ον κεφάλαιον: Προοπτικὰ τοῦ μέλλοντος.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Εἰς μίαν ἄνοιον διὰ τοὺς ἐργαζομένους περίοδον, ὅπως ἦτο τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος 1957, ἠτύχησαμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν λύσιν περισσότερων ζητημάτων ἀπὸ κάθε ἄλλον Σύλλογον Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων καὶ παρεσκευάσαμεν τὴν περαιτέρω ἐπιτυχὴ λύσιν καὶ ἄλλων σημαντικῶν ζητημάτων.

Ἀλλὰ διὰ νὰ σχηματίσωμεν καθαρωτέραν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, εἶναι ἀνάγκη νὰ προσφύγωμεν εἰς τὴν περυσινήν μας λογοδοσίαν, διὰ νὰ ἐνθυμώμεν τί ἐλέγομεν τότε:

Ἐλέγομεν ὅτι, πλὴν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου περὶ ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου Συντάξεων, ὡς καὶ τῆς διενεργείας τῶν προαγωγῶν, εἴχομεν ἐπιτύχει τὴν ἐπιστροφὴν ὠρισμένων —κατὰ τὴν ἀποψίν μας κακῶς γενομένων— κρατήσεων, τὴν ἀναστολὴν τῶν κρατήσεων διὰ τὰ δάνεια, τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ αἱ συγκοινωνίαι ἀπανηραί). Ἐκκρεμοῦσαν δὲ τὰ θέματα τῆς ζώνης τῶν ἀναστολῶν τῶν κρατήσεων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος λογιστικῶν μηχανῶν, τὴν κατάργησιν τῆς ἀπογευματινῆς ἐργασίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐβδομαδιαίων ὥρῶν ἀπὸ 42 εἰς 39 (εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτεύουσας, ὅπου αἱ ἀποστάσεις εἶναι μακραι καὶ α

ολα τὰ Συμβούλια σημειούνται διαφωνίαι. Ἡ πλειοψηφία, κατὰ παγίαν δημοκρατικὴν ἀρχὴν, διοικεῖ, καὶ ἡ μειοψηφία, ἐκθέτουμεν ἑλευθερώσας τὰς ἀπόψεις της, ὑποτάσσεται εἰς τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας. Οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ ἔχη παράπονον καὶ ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως καὶ τῆς γνώμης εἶναι ἱερὰ καὶ ἀπαραβίαστος.

Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς στάσεως τοῦ Συλλόγου μας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀπολύσεων, ἡ θέσις τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ἐκτίθεται εἰς τὸ ἀπὸ 28)11)57 ὑπόμνημα μας, δημοσιευθὲν καὶ εἰς τὴν Τραπεζιτικὴν, τὴν ἐκδοσὶν τοῦ ὁποίου προεκάλεσεν ὁ Σύλλογος Ὑπαλλήλων Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, διὰ τῆς παρουσιάσεώς του εἰς τὴν Νομοθετικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς. Κατεβάλαμεν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ἀποφύγωμεν λυπηρὰν ἐπιδείνωσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν 2 Συλλόγων καὶ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ καυχώμεθα ὅτι τὸ ἐπιτύχομεν, βοηθηθέντες καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, διατηρηθείσης οὕτω

ΕΝΔΟΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἐρχόμεθα εἰς τὰ ἐνδοσυλλογικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα εἶναι, ἴσως, ὁ πλέον ἀχάριστος τομέως.

Καὶ κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν 6'. ἔτος τῆς ὑφ' ἡμῶν διαχειρίσεως τῶν Συλλόγων μας πραγμάτων ἐξηκολούθησε τὸ νοικοκυρμα τοῦ Συλλόγου μας. Τὰ ἐξοδα διαχειρίσεως περιωρίσθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον, χωρὶς τοῦτο νὰ μειώσῃ τὴν ἀξιοπρεπὴ παράστασιν τοῦ Συλλόγου, ὕλκως καὶ ἠθικῶς, ὁ ὁποῖος συνεχῶς καὶ σταθερῶς ἀνέγκηται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀνωτάτων, ἀνωτέρων, μεσίων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς μας, ἀνταποκρινόμενος συνεχῶς πληρέστερον εἰς τὸν προορισμὸν του.

Ὁ ἑορτασμός τῆς 40ετηρίδος τοῦ Συλλόγου μας ἔδωκεν ἀφορμὴν συγκινητικῶν ἐκδηλώσεων καὶ συνδέσεως τοῦ παρελθόντος μὲ τὸ παρόν.

Τὸ ὠραῖον ἔθιμον τῆς συγκεντρώσεως γιὰ τὸ κόψιμο τῆς πίτας ἐωρτάσθη ἐφέτος μετὰ πρωτοφανοῦς λαμπρότητος, μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ, ὡς καὶ τῶν Ὑπουργῶν Ἐμπορίου καὶ Εργασίας καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἡ στενωτέρα γνωριμία τῶν ὁποίων δὲν εἶναι ἀνωφελὴς διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Συλλόγου μας.

Ἐξ ἄλλου ἡ ὁργάνωσις καὶ ἄσφογος λειτουργία ἐορταστικῶν συγκεντρώσεων διὰ τὰ παῖδιά τῶν συναδέλφων, ὡς καὶ κατὰ τὰς Ἀποκρέα, συνετέλεσεν εἰς τὴν συναδέλφωσιν τῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ ἐκαλλιέργησε τὸ συναδελφικὸν πνεῦμα καὶ τὴν κοινωνικότητα τῶν Μελῶν.

Ἡ ἐξυπρέτης τῶν νεωτέρων συναδέλφων, ὡς καὶ ἐπιδόξων τοιούτων, διὰ τῆς ὁργανώσεως καὶ στεγαστικῶν φροντιστηρίων ἐν τῇ Λέσχῃ μας, τονίζει τὴν χρησιμότητα αὐτῆς.

Χρὶς πρὸς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἑστιάτοριου, τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἐξυπρετεῖ πολλοὺς τῶν συναδέλφων καὶ καλλιεργεῖ τὸν ἀνταδελφικὸν πνεῦμα, ἔχομεν νὰ ἀπονεύμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον, μετὰ δάφνης, εἰς τὸν συνάδελφον (Υπ)τος Πειραιῶς κ. Χαρίλαον Θεοδωράκη, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ Ἑστιάτοριου, ἀνέλαβεν ἀπὸ 15 Μαΐου 1957 τὴν διεύθυνσιν του, ἐνῶ συγχρόνως δὲν ἔπαυσε νὰ ἐργάζεται εἰς τὸ (Υπ)μα Πειραιῶς καὶ διὰ τῆς στιβαρᾶς διεθύνσεώς του καὶ τῆς ἀγρύπνου παρακολούθησώς του, ὅχι μόνον ἀνέκοιμε τὴν ἀνέκαθεν παθητικότητα τοῦ Ἑστιάτοριου, ἀλλὰ καὶ ἐκάλυψε τὰς ζημίας, ἄνευ μειώσεως τῆς ποσότητος καὶ ποιότητος τῶν μερίδων, πραγματοποιήσας ἄθλον, ἐγγίζοντα τὰ ὅρια τοῦ θαύματος. Τοιαῦτα τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρηστῆς διοικήσεως. Ἡ ἐκδόσις τῆς «Τραπεζιτικῆς» (60 σελίδες μεγάλου σχήματος) ἐξηκολούθησε κανονικῶς, ἐσημειώθη δὲ σταθερὰ βελτίω-

ἀρραγοῦς τῆς ἐν τῇ ΟΤΟΕ συν-εργασίας.

Θὰ θέλετε ἴσως νὰ μάθετε καὶ νεώτερα ἐπὶ τῆς μὴνύσεως κατὰ Ἡλιάσκου. Ἡ ἀνάκρισις ἀκολούθει τὸν δρόμον τῆς καὶ μᾶς διεβεβαίωσαν ἀρμολογίᾳ ὅτι ταχέως θέλει τερματισθῇ, ὅποτε ὁ τέως Διοικητὴς ἢ θὰ κριθῇ ἀπαλλακτέος ἢ θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ἀκροατήριον. Ἐχομεν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Δικαιοσύνην τῆς Πατρίδος μας.

Μετ' ἰδιαιτέρας ἱκανοποίησεως ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὴν τελευταίαν Τραπεζιτικὴν, ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰς ἐνεργείας μας διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ προπολεμικοῦ ἑορτολογίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐπελθούσαν συμφωνίαν μεταξὺ ΑΔΕΔΥ, ΟΤΟΕ καὶ συνδικατῶν Κοινῆς Ὁφελείας, περὶ στενῆς συνεργασίας πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῆς ὑπαλληλικῆς τάξεως. Κατ' ἐπιτυχίᾳ δὲ συγκυρία, τὸ κύριον ἄρθρον τῆς Τραπεζιτικῆς «Οἱ ἠτιμῆμοι τοῦ πολέμου», ἀφώρα αὐτὸ τοῦτο ἀκριβὲς τὸ θέμα τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν Ἑλλήνων μισθοβιῶτων καὶ εὖρεν ἐντόνως εὐμενὴ ἀπήχησιν.

σις, ὅχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως, ἀλλὰ καὶ περιχο- μένου, ὡς προκύπτει ἀπὸ τὰς κρίσεις πολλῶν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς, ὁ κύκλος τῶν ὁποίων, πέραν τῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου μας, εὐρύνεται διαρκῶς περισσύτερον. Εἰς τὴν «Τραπεζιτικὴν» πρέπει νὰ δοθῇ ἔτι μεγαλύτερα προσοχή, διότι ἡ ἐπιρροή τοῦ Τύπου κατὰ τὴν ἐποχὴν μας εἶναι τεραστία.

Θὰ προσθέσωμεν ὀλίγας λέξεις διὰ τὰ οἰκονομικά, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου μας.

Ἀπευθυνόμενοι εἰς Τραπεζικούς ὑπαλλήλους δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ μακρολογήσωμεν περὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Συλλόγου, ἐφ' ὅσον οἱ δημοσιευθέντες εἰς τὴν τελευταίαν «Τραπεζιτικὴν» ἀριθμοὶ δμῖλου ἀφ' ἑαυτῶν. Μὲ τὴν ἡλαττωμένην εἰς 1/2% εἰσφορὰν, ὅχι μόνον ἀνταπεκρίθημεν εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ Συλλόγου, διοργανώσαντες τὰς ὡς ἀνωτέρω ἑορτάς καὶ ἐκδόσαντες, πλὴν τῆς «Τραπεζιτικῆς», τὰ περὶ ὧν ἤδη ἐγένετο λόγος 2 τεύχη, ἀλλὰ καὶ ἠυξήσαμεν τὴν περιουσίαν τοῦ Συλλόγου, δι' ἀγορὰς 190 Μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς μας, αἱ ὁποῖαι τοιούτοτρόπως ἀνῆλθον εἰς 1900. Ἀπὸ τὸν δῶλεμα εἰς τὸν δημοσιευθέντα ἰσολογισμὸν δεικνύει καὶ ἐδῶ τὰ ἀγαθὰ τῆς χρηστῆς καὶ λελογισμένης διοικήσεως. Ἀλλὰ τὰ οἰκονομικά ἀφοροῦν κυρίως τὸ 2ον θέμα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως.

Ἐρχόμεθα, ὅθεν, τελευταῖον, εἰς τὸ θέμα τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου.

Τὸ θέμα εἶναι γνωστὸν. Κατὰ τὴν περυσινήν Γεν. Συνέλευσιν ἐξελέγη μία εὐρυτάτη Ἐπιτροπὴ διὰ νὰ μελετήσῃ τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνῆλθεν εἰς ἀλλεπαλλήλους συνεδριάσεις καὶ κατέληξε εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν τροποποιήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐπεδύλατο νὰ γίνουν, διὰ τὴν ἀρτιωτέραν λειτουργίαν τοῦ Συλλόγου συμφώνως καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου. Ὁ Σύλλογος ἐξετύπωσε καὶ διένειμε τὸν νέον Καταστατικὸν καὶ συνεκάλεσε Γεν. Συνέλευσιν, πρὸς συζήτησιν τῶν προτεινομένων τροποποιήσεων καὶ καθορισμὸν ἡμερομηνίας πρὸς διεξαγωγὴν σχετικῆς ψηφοφορίας. Ἡ Συνέλευσις ἔλαβε χώραν τὴν 21.11.57, συνεζήτησε διεξοδικῶς τὰς προτεινομένας τροποποιήσεις καὶ, ἀφοῦ ὁμοφώνως τὰς ἐτροποίησεν εἰς δύο σημεία, ὥρισεν ὡς ἡμέραν διεξαγωγῆς τῆς ψηφοφορίας τὴν 5.12.57. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ἔλαβε χώραν ἡ ψηφοφορία καὶ ἐνεκρίθη τὸ σχέδιον τοῦ νέου Καταστατικοῦ. Ἀλλ' οἱ ψηφισάντες, ἐνῶ ἀπετέλουν τὴν ἀπαρτίαν ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται διὰ συνήθη πρώτην Γενικὴν Συνέλευσιν, ὑπελείποντο τοῦ ἡυξημένου ἀριθμοῦ, ὁ ὁποῖος κατὰ Νόμον ἀπαιτεῖται διὰ τροπο-

ποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ψηφορία δέον νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ θὰ ἐπαναληφθῇ κατ' ἀνάγκην, συγχρονίζομένη μὲ τὰς προσεχέεις ἀρχαιρεσίας, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ συμφωνοῦντες μὲ τὰς τροποποιήσεις θὰ ψηφίσουν «Ναί» καὶ οἱ διαφωνοῦντες «Ὀχι». Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρέπει νὰ διευκρινισθῇ πλήρως ὅτι τὸ νέον Καταστατικὸν δὲν αὐξάνει τὴν εἰσφορὰν, ἡ ὁποία παραμένει 1/2%, ὡς ἔχει σήμερον, καὶ μόνον δι' ἀποφάσεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως δύναται ν' αὐξηθῇ, ἐὰν παρασθῇ ἀνάγκη.

Προτοῦ τερματισμοῦ τὸ Κεφάλαιον τῶν ἐνδοσυλλογικῶν ζητημάτων, πρέπει νὰ ἐξάρωμεν τὴν προθυμίαν τοῦ προσωπικοῦ νὰ συνεισφέρῃ ἐκτάκτως ἐκούσιως ὑπὲρ τῶν συναδέλφων τοῦ

ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Δὲν ἔχει σημασίαν ἡ κριτικὴ τοῦ παρελθόντος, ἐὰν δὲν ἀποδῇ εἰς βελτίωσιν τοῦ μέλλοντος. Ζωτικοὶ δὲ εἶναι οἱ ὁργανισμοὶ ἐκείνοι, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται ὀλιγώτερον μὲ τὸ παρελθὸν καὶ περισσώτερον μὲ τὸ παρόν καὶ τὸ μέλλον

Ἀποδεδειγμένον μετὰ δικαιολογημένης αἰσιοδοξίας εἰς τὸ μέλλον, τὸσον τῶν Συλλογικῶν μας πραγμάτων, ὅσον καὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας μας. Διότι ἡ εὐδωσις τῶν πρώτων εἶναι ἀναγκαία συνάρτησις τῆς ἱκανοποιητικῆς ἐξελιξέως τῆς δευτέρας.

Ἐξηγούντες τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς αἰσιοδοξίας μας ὡς «δικαιολογημένης», βασίζομεν τοῦτον, ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν ἀρίστην ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἐπίσης ἀρίστην φιλοὑπαλληλικὴν διάθεσιν τοῦ σημερινοῦ μας Διοικητοῦ, χάρις εἰς τὴν πανθομολογούμενην ἱκανότητα καὶ ἠθικὴν ἀκεραιότητα τοῦ ὁποίου, βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ ἀνταξίου Ὑποδιοικητοῦ μας, ἀνεγεννήθη ἡ Τράπεζα. Ἡ ἀναγέννησις αὕτη ἐγένετο ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος καὶ ἡ Τράπεζα ἐσώθη ἀπὸ τοῦ χείλους τοῦ τάφου, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν ἔφερεν ἀνάξιος σκληρὸς ἄνθρωπος, εὐρισκόμενος εἰς τοῦς ἠθικοῦς ἀντίποδας τοῦ σημερινοῦ Διοικητοῦ, θεθείς ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Ἰδρύματος, διὰ νὰ συσσωρεύσῃ τὰς γνωστὰς συμφορὰς εἰς τὸ προσωπικὸν καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν, τῆς ὁποίας ἡ ζημία, κατὰ τὴν ἐπάρατον τριετίαν—ὡς καλῶς γνωρίζετε, ἀλλὰ πολλοὶ δυστυχῶς ἔξακολουθοῦν νὰ ἀγνοοῦν, ἀνήλθον εἰς 1.000.000 χρυσῶν λιρῶν Ἀγγλίας.

Διὰ περὶ φιλοὑπαλληλικῆς διάθεσεως τοῦ σημερινοῦ Διοικητοῦ δὲν εἶναι οὔτε ἀτυχῆς προστάθεια εὐτελοῦς κολακείας, τῶν ὁποίων τόσον καὶ ὁ ἴδιος ἀπεχθάνεται, οὔτε φιλολογικὸν σχῆμα λόγου, στερούμενον πραγματικῆς ὑποστάσεως. Ἐξεδηλώθη κατ' ἐπανάληψιν, ὅχι μόνον εἰς λόγους, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔργα, ἅλλα τῶν ὁποίων ἐπραγματοποιήθησαν ἤδη—ὡς ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ τῆς Λογοδοσίας μας ἐξεθέσαμεν—, ἄλλων δὲ ἔχομεν ἀπεριφράστους ὑποσχέσεις ταχίστης πραγματοποιήσεως. Ἡ εὐρύτερα κοινοποιήσεις τινῶν ἐξ αὐτῶν θὰ ἔδωκε τὴν πραγματοποιήσιν των. Προτιμοῦμεν δὲ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν εὐλόγων καὶ δικαίων συμφερόντων τῶν ἐργαζομένων, ἀπὸ τὴν ἐκ τῶν χειροκροτημάτων των ἱκανοποίησιν μας.

Ἀλλὰ τὴν φιλοὑπαλληλικὴν καὶ φιλοσυλλογικὴν διάθεσιν τοῦ Διοικητοῦ πρέπει νὰ ἐνισχύσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μας—δὲν λέγω δι' ἐντάσεως τῶν προσπαθειῶν μας πρὸς ἔργασίαν, διότι αὕτη ἔχει ἤδη πρὸ πολλοῦ φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον—ἀλλὰ διὰ κατὰ πάντα ἀξιοπρεποῦς παραστάσεως καὶ ἀνυψώσεως τῆς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς στάθμης τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Θὰ πρέπει ὁ σημερινὸς Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς καὶ

σεισμοπαθὴν Θεσσαλίας. Τὴν ἀλτρουϊστικὴν ταύτην διάθεσιν τὸ προσωπικὸν καλεῖται ἤδη νὰ συμπληρώσῃ, διὰ ἐθελοντικῆς προσφορᾶς αἰμοδοσίας, τὴν ὁποῖαν θὰ ὁργανώσῃ τὸ ΤΥΠΕΤ. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζητῶμεν τὸ παραμικρόν, ἐὰν παραλλήλως δὲν ἔχωμεν τὴν διάθεσιν τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πλησίον. Ἀλλωστε ἡ αἰμοδοσία εἶναι ἀβλαβὴς διὰ τὸν αἰμοδότην, εἰς τὸν ὁποῖον προσφέρει τὴν χαρὰν τῆς ἐκτελέσεως μιᾶς ἀλτρουϊστικῆς πράξεως. Ἐπιζήνομεν ὅτι δὲν παρελείψομεν σημαντικὰ θέματα ἀπὸ τὴν ἐνδοσυλλογικὴν δρᾶσιν. Δὲν ἀναφέρομεν τὰς σκέψεις περὶ νέου κτιρίου τῆς Λέσχης μας, ἀφ' ἐνὸς μὲν ὡς προώρους, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς ἀναγομένης εἰς τὸ 1958.

κάθε Διοικητῆς, νὰ βλέπῃ εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν σημερινῶν ὑπαλλήλων ἕνα πιθανὸν μελλοντικὸν Διοικητὴν. Τοιαυτὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ στάθμην τῶν ὑπαλλήλων. Ὁ δὲ Σύλλογός μας εἶναι τὸ ἐνδεδειγμένον ὄργανον καλλιέργειας τῆς ἠθικοπνευματικῆς ἀνυψώσεως τῆς στάθμης τῶν Μελῶν του. Εἰς τοῦτο ὁ Σύλλογός μας δέον νὰ ἐντείνῃ τὴν προσοχήν του. Εἶναι δὲ τοῦτο ἡ καλῶς νοουμένη συνδικαλιστικὴ δρᾶσις. Δηλαδή ἡ συνειδητοποίησις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων, πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου των, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνίας. Ἡ ἀξιοπρεπής, λοιπὸν καὶ ἄνευ υποχωρήσεων ὑπεράσπισις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐργαζομένων, πού εἶναι ὑπεράσπισις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου, πρέπει νὰ εἶναι τὸ ὑπ' ἀρ. 1 μέλημα τοῦ Συλλόγου μας.

Ὡς ἀνωτέρω ἐτονίσκαμεν, ὁ σημερινὸς Διοικητὴς, κατ' ἀσυνήθιστον ἐξαίρεσιν, εἰς τὸ ἔργον τοῦτο εὐρίσκειται παρὰ τὸ πλεονὸς καὶ ἐπιθυμεῖ περισσώτερον παντὸς ἄλλου τὴν ἀνύ-

ψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν διακονούντων εἰς τὸ Ἰδρυμα, ἐντὸς πάντοτε τῶν δυνατοτήτων τῆς Τραπεζῆς. Φρονούμεν, ὅθεν, ὅτι δὲν θὰ χρειασθοῦν σκληρὴ ἀγώνων πρὸς τὴν πλευράν ταύτην. Ἡ ἐπέμβασις ὅμως τοῦ συγχρόνου Κράτους εἶναι—ὡς γνωρίζετε—λίαν ἐκτεταμένη καὶ ἐν πολλοῖς καταθλιπτική. Πρὸς τὰ ἐκεῖ, λοιπόν, ὀφείλομεν νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχήν μας καὶ νὰ ἐπιβάλωμεν τὸν σεβασμὸν τῶν δικαίων μας.

Ἀλλὰ διὰ νὰ εἴμεθα ἰσχυροὶ, πρέπει νὰ εἴμεθα ἡνωμένοι. Ἐὰν μαχόμεθα ἀναμεταξύ τῶν καὶ ἐναντιώμεν τὴν δραστηριότητά μας εἰς ἐνδοσυλλογικὰς διαμάχας περὶ μικρά, ταπεινὰ καὶ ἀσήμαντα, ὅχι μόνον καταδιδοῦμεν τὴν στάθμην τῆς κοινωνικῆς μας τοποθετήσεως, ἀλλὰ καὶ καθιστάμεθα ἀνίσχυροὶ ἀπέναντι τῶν πολεμίων τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων μας, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς δὲν λείπουν.

Τεῖνω, κατὰ συνέπειαν, φιλικὴν χεῖρα πρὸς πάντας τοὺς παράγοντας τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν συλλογικῶν μας πραγμάτων καὶ τοὺς καλῶς εἰς εἰλικρινή συνείκων καὶ συνεργασίαν, πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐργαζομένων γενικῶς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰδικώτερον, καὶ δὲν ἀποκρύπτω τὰς περαιτέρω βλῆψεις μου πρὸς εὐρύτεραν συνεργασίαν καὶ συνένοιαν, πέραν τῶν στενῶν Συλλογικῶν μας ὁρίων. Βεβαίως μία τοιαύτη ἀπόφασις θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀπόρροια ἐπιμελοῦς σταθερῆς τῶν πρὸς τὰς κοινῆς συγκαταθέσεως. Καὶ τοῦτο εἶναι ἄλλος ἕνας λόγος, συνηγορὸν ὑπὲρ τῆς συνεχώσεως ὁλων τῶν διαθεσίμων δυνάμεων.

Ἡνωμένοι θὰ ὑπερασπίσωμεν πολιτικώτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον τὰ δικαιώματά μας, ὥστε νὰ παύσωμεν οἱ Ἑλληνες μισοθῖοι νὰ εἴμεθα οἱ μόνον ἡττημένοι τοῦ πλεόμου.

(Χειροκροτήματα).

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΣ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΕΠ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗ

Πρόεδρος Συνελεύσεως: Ἀρχεταὶ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς λογοδοσίας. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Μαυρουλίδης.

κ. Ε. Μαυρουλίδης: κ. Συνάδελφοι, λαμβάνων τὸν λόγον συναισθητόνως τὴν ὑποχρέωσιν, τὴν ὁποῖαν ἔχω ἀπέναντι τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ ὡς τέως μέλος τῆς ἀπερχομένης Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ φέρω εἰς γνώσιν αὐτῶν στοιχεῖα, διὰ τὰ ὅποια νὰ δολοκληρώσωμεν ταῦτα τὴν γνώμην των ἐπὶ τῆς ὑπὸ κ. Πρόεδρου ἀναπτυχθείσης Λογοδοσίας. Ὑποχρεωσὶς μου, ἡ ὁποία προσετίθη πρὸς τὴν εὐθύνην τῶν ὁποίων ἀνελάβωμεν ὡς μέλη ἑνὸς ἀνεαυτικού κινήματος εἰς τὴν Τράπεζαν, τὸ ὁποῖον ἐπὶ διετίαν οἱ συνάδελφοι ἐτίμησαν διὰ τῆς ψήφου των. Τὰ λόγια μου ἴσως πικράνουν ὀρισμένους ἀξιότιμους καὶ σεβαστοὺς ἐν πολλοῖς συναδέλφους πλὴν ὅμως ἡ προσωπικὴ μου ἐκτίμησις πρὸς αὐτοὺς δὲν μπορεῖ καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐπισκιάσῃ τὴν εὐθύνην μας ἐκ τῆς ἐντολῆς πού μας ἔδωκεν ὁ συνάδελφος μὲ τὸ μικρὸ ἄψιμο χωρτάκι τῆς ψήφου των, τὸ ὁποῖον ὅμως περικλείει τὸ μεγάλο μας χρέος τῆς ὑπερασπίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ μόθου των καὶ τὸν πόθον τῶν οἰκογενειῶν των διὰ μιᾶν ἀνθρωπίνην ζωὴν.

Ἡ κατεβυβασμένη τὰς ἐνεργείας τῆς ἀπερχομένης Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀρχὴ ἦτο ἡ τῆς εὐθυγράμμισεως τῶν ἐπὶ τῶν ζητημάτων μας ἀποφάντων πρὸς τὰς τοιαύτας τῶν διαχειριζομένων αὐτὰ ἀρμοδίον ὁργάνων εἴτε ταῦτα ἀνήκουν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς, εἴτε ἀνήκουν πρὸς τὴν Ἀποφυγὴ οἰσθητῶς ἐνεργείας δι' ἣς θὰ ἦθελον ἐκδηλωθῇ αἱ φύσει ἀντιβέτοι ἀπόψεις τοῦ Συλλόγου διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ στάσις μας αὐτὴ θὰ ἐθεωρήτο ἐχθρική καὶ τὰς αἰτίματά μας δὲν θὰ ἐπελυμνῶν. Παρὰ τὰς ὑφιστάμενας ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ ὀριζομένων μελῶν—τῶν περισσοτέρων μισῶν νὰ πῶ—ἀντιδράσεις εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλεται καὶ κατὰ μέγα μέρος ἡ πραγματοποιήσις τῶν ὅσον παρουσιάσαν ὁ κ. Πρόεδρος ὡς ἐπιτελέσματα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ καταστρεπτικὴ αὕτη δι' ἐν Συνδικαλιστικὸν ὄργανον νοοτροπία, δυστυχῶς, παρέμεινε ἰσχυρὰ μὲ κίνδυνον ἐφεξῆς ἐπικρατήσεως τῆς.

Ὁ φορεὺς τῆς νοοτροπίας αὐτῆς ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἀνόμενος τὴν ἐκ ταύτης ἀπορρέουσαν τακτικὴν ὡς τακτι-

κὴν τῆς μέσης ὁδοῦ. Ἡ κριτικὴ τῆς τακτικῆς αὐτῆς θὰ ἀναπτύσσεται παραλλήλως πρὸς τὰς ἐκτιθεμένας ἐν τῇ σειρά τῶν λόγων μου ἀπόψεις.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος λέγω: Ὅταν οἱ ὑπαλλήλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἔναι τῶν ὅσων ἔχασαν—καὶ ἔχασαν τὰ πάντα—προβάλλουν ὀρισμένα αἰτήματα ὡς ΜΙΝΙ-ΜΟΥΜ διὰ τὴν ἀνόρθωσιν των καὶ τὰ ὁποῖα αἰτήματα δι' ὀρίμω κρίσεως καὶ κατόπιν ἐπισταμένης ἐρεύνης ἔχουν προβληθῇ καὶ ἔχουν γίνεαι συνειδήσεις εἰς τὸ προσωπικὸν ὡς τὰ μόνα μέσα διὰ νὰ ξαναδοῦμε καλὰς μέρες, ὅταν τὰ μέσα ταῦτα καταστρατηγούνται καὶ γίνονται δεκτὴ ἡ καταστρατήγησις αὐτῇ διὰ τῆς τακτικῆς τῆς εὐθυγράμμισεως, τότε δὲν ὑπάρχει μέση ὁδὸς ἀλλὰ ἡ ὁδὸς τῆς καταβαθρώσεως τῶν αἰτημάτων μας.

Εἰσάγων ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τὴν πρωτότυπον ταύτην Συνδικαλιστικὴν ἀρχὴν ἐγγράφει ἀναφορικῶς πρὸς τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἀναθεῖς διὰ τὸ μέλλον υποθήκας, συνιστομένας τὸσον εἰς τὴν δημιουργίαν καταστρεπτικῶν συνεπειῶν τοῦ ἠθικοῦ τῆς ἀγωνιστικῆς διαθέσεως τοῦ Σωματείου τῶν ὑπαλλήλων ὅσον καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν προηγουμένου διὰ μίαν ἐσφαλμένην ὁδὸν τὴν ὁποῖαν λαμβάνουν τὰ ζητήματά μας ἀπὸ ἀπάψεως ἐπιλύσεως.

τας όμως της αρχής της ευθυγραμμίσας περικυπείται η «βαλέρ» των κατά τας προαγωγάς των παρνούσια μάλιστα του κ. Προέδρου.

Τέλος μεταξύ των απορριφθέντων αιτημάτων περιλαμβάνονται πὰ ούσιωδιστα, τὰ οποία καὶ μόνον ἀπὸ ἀπόφωας θαυήτης καλύπτουν τὰ 314 τῶν αἰτημάτων τοῦ Συλλόγου.

Τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς ἐντάξεως καὶ τῆς ἠθικῆς καθάρσεως. Αὐτὰ κ. Συνάδελφοι, προσεφθήσαν θυσία εἰς τὸν βωμὸν τῆς λεγομένης «μέσης ὁδοῦ». Ὡς δικαιολογία, κ. Συνάδελφοι, ἀναμαρτώνται αἱ φράσεις πού ἡκούσθησαν «εἰς τὰ μὴ ἐπείθη σάλης εἰς τὸ Ἴδρυμα, διὰ νέον ὀργανισμοῦ καὶ ἐντάξεως, θὰ τακτοποιηθῇ ἡ διαφορά μεταξύ προσωπικοῦ Ἑθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν διὰ τὸν προαγωγόν».

Ἀλλὰ τὰς προαγωγὰς τὰς ἐδεχόμεν ἀφ' ἐνὸς λόγῳ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποκαθλώσεως μας ἀπὸ τοῦ ἡλιαστικοῦ σταυροῦ, ἀφ' ἐτέρου εἰς τὸς προσωρινὸν μέσον ἀποκλειφῆς τὸν συνεπείᾳ προελθούσας διαφορῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς νέας Τραπεζῆς καὶ ὅχι ὡς πανάκειαν θεωρητοῦσαν ἀπᾶς διὰ παντὸς οἰονδήποτε πρόβλημα ἡ διαφορά των εργαζομένων ἐν αὐτῇ. Ἡ συνταξίς νέου Ὁργανισμοῦ εἶναι ἐπιτακτικὴ καὶ ἀναγκαία. Διότι ἐφ' ὅσον εὐρισκόμεθα ἐν διαρκῇ, ἀφ' ὅτου ἐθεσπίσθη, ἐξεγέρσει κατὰ τοῦ ἰσχύοντος ἡλιαστικοῦ ὀργανισμοῦ, διὰ τὸς φρογῶντες ἀκρίβως τοὺς ὁποίους θέτει εἰς τὴν θαυμολογικὴν καὶ μισθολογικὴν ἐξέλιξιν τοῦ προσωπικοῦ — ἡ δὴ τὸν κατεστῶτα—πὺς δὲ δεχόμεν αὐτὸν τούτων τὸν ἐπαγθῆ ὀργανισμόν, πῦξημένον κατὰ τὰς ἐπαχθεῖς Διαιτάσεις, συνθηθεῖς μάλλον καὶ πολλὴ κοικὰς μάλιστα, αἱ ὁποῖαι ἴσχυον εἰς τὴν παλαιὰν Ἑθνικὴν;

Φέρω εἰς γνῶσιν τῆς Συνελεύσεως ὅτι μία τῶν ἐπαχθῶν τούτων συνθηθεῖν, ἡ προσωρινότης, γίνεται ἐπὶ ἐπαχθεστέρας. Ἐνῶ ἀρχικῶς κατὰ Σεπτέμβριον 1956 μὰς ἐηλώθη ὅτι ἡ προσωρινότης, εἰσαγομένη πρὸς διακρίσιν τῶν ἐισελθόντων δι' ἐπιτυχὴν ἐξετάσεων ἀπὸ τοῦ μὴ διαγωνισθέντος ἡ ἐπιτυχόντος, δὲν δὲ ὑπερδιπλῇ τὸ ἔτος, ἡ αὐξήσις τῆς εἰς τὸ ἐν καὶ ἡμισυ ἔτος μὰς παρουσιάσθη ὡς τετελεσμένον γεγονός. Δὲν ξέρω ἐὰν ἐν γνῶσις τοῦ κ. Προέδρου ἔγιναν αὐτὰ ἀλλὰ τὰ ἐν ἐγένοτο συζητήσις ἐπὶ τούτων καὶ ἐνώπιον οὐάδος ἐνδιαφερομένων, ὁ κ. Πρόεδρος τὸ ὑπεστήριξε ὡς δίκαιον.

Ἐπίσης ὁμως εἰς τετελεσμένον γεγονὸς ἐπέβληθη εἰς τοὺς νέους ὑπαλλήλους τῆς ΕΤΕΑ τοὺς ἐπείλθοντας καὶ δι' ἐπιτυχὴν ἐξετάσεων, ἐν ἔτος προσωρινότης. Οὕτω οἱ νέοι ὑπαλλήλοι τοῦ ἱδρύματος πού ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφῶν εἰς τὸν Συλλόγον μας φιλοδοξοῦνται διὰ τὸ εὐχαιριστῶ με ἐν ἔτος ἀδίκου καὶ ἐπαχθοῦς προσωρινότητος.

Ἐχω λόγους νὰ πιστέω ὅτι τοῦτο εἶναι ἀπαρχὴ πρὸς διακρίσιν μεταξύ τῶν πτυχιούχων τῶν ἀνωτάτων σχολῶν καὶ ἀποφοίτων μέσων σχολῶν. Δηλαδή ἡ ἐπιβολὴ ἐνὸς ἔτους προσωρινότητος εἰς τοὺς μὴ πτυχιούχους ἐπιτυχάνωντας εἰς εἰσαγωγικὸν διαγωνισμόν καὶ μὴ ὑπολογιστῶν προσωρινότης εἰς τοὺς πτυχιούχους. Οὕτω οἱ μὲν πτυχιούχοι θὰ ἔχουν τὰς νῦν ἰσχύουσας δι' ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν θέσεις, οἱ δὲ μὴ πτυχιούχοι θὰ πᾶνε ἀκόμη πὶο κάτω. Οὐδεὶς ὅμως ἐπιβίβει τὴν ἐκτίησιν τοιούτων. Ἡ δὲ πληροφῶρία ὅτι τοῦτο δὲ ἰσχύει μόνον διὰ τοὺς νεοεισερχομένους δὲν μὰς ἱκανοποιεῖ. Πρῶτον μὲν διὰ λόγους ἀρχῆς, δεύτερον διότι ὁ Συλλόγος πρέπει νὰ ὑπερασπίζεται τὰ συμπεφέροντα ἀπάντων τῶν μελῶν του καὶ τέλος καὶ ἡμᾶς τοὺς ἦδη κριθέντας ὁ Θεὸς νὰ μὰς φυλάξῃ ἀπὸ παρνοῖας κρίσεις εἰς τὸ μέλλον ἀφοῦ θὰ ὑπάρχῃ αὐτὸ τὸ προηγούμενον τῆς ἀρχῆς ἐξομοίωσης πρὸς τὸ χειρότερον καὶ πρὸ παντὸς ἡ τακτικὴ τῆς «μέσης ὁδοῦ» ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου.

Ἀλλὰ καὶ ἕτερος λόγος ἐξαναγκάζων τὴν ἐπίσημον ἐξ ὑπαρχῆς ἐνταξίν τὸν προσωπικὸν βάσει νέου συγχρονισμένου Ὁργανισμοῦ, εἶναι τὸ ὅτι οὕτω μόνον ἐπερχεται μονίμως καὶ ἀπροσβλήτως ἡ ἀπολείψις τῶν διαφορῶν μεταξύ προσωπικοῦ Ἑθνικῆς καὶ Ἀθηνῶν ἐνῶ ἡ διὰ πράξεων Διοικητικῆς κατὰ τὰς προαγωγὰς μετατόπισις «βαλέρ» ὡς σήμερον συμβαίνει, δύναται καὶ δικαστικῶς νὰ προσβληθῇ καὶ ὑπὸ μίαν νέαν Διοικητικῆς νὰ μεταβληθῇ διὰ τὰς πέσωμεν πάλιν εἰς νέον χάος. Ἐπίσης ἡ συνταξίς νέου Ὁργανισμοῦ ἀπαιτεῖται, διότι γίνεται μία ἐξαιρετικὰ ἀδίκως μεταχειρίσις τοῦ θήλους προσωπικοῦ. Κατὰ τὰ ἰσχύοντα εἰς τὴν τῶς Ἑθνικῆν αἱ θήλεις συνάδελφοι ἴσαν βακτυλογράφοι καὶ μετιστασσντο εἰς τὸν Λογιστικὸν Κλάδον κατόπιν προαγωγικῶν Διαγωνισμῶν. Κατὰ τὸν Ὁργανισμόν τῆς ΕΤΕΑ εἶναι Λογιστρικοὶ καὶ ὕφιστανται ὑποχρεωτικῶς προαγόμενοι διαγωνισμῶν. Εἰς τὰς προαγωγὰς κρίνονται ὡς δοκτυλογράφοι ἐπιβαρυνόμενοι δι' ἐνὸς ἐπὶ πλέον ἔτους εἰς τὸν βαθμὸν πρὸ δοκίμου, ἐνῶ ἕτεροι ἀπολαμβάνει με Λογιστικὴν ὑπηρεσίαν χάνουν προαγωγὰς, διότι δὲν ἀποδίδουν εἰς τὴν γραφομηχανήν.

Συμπεράσμα: Ἀντὶ Ὁργανισμοῦ, κ. Συνάδελφοι, ἐφαρμόζεται ἀνθολογία ἐπαχθῶν Διαιτάσεων τῆς

τέως Ἑθνικῆς καὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ε.Τ.Ε.Α. Περιτεῦτον λοιπὸν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς ἱσχύος νέου συγχρονισμένου Ὁργανισμοῦ καὶ ὑπάρχει ἐν καὶ ἐπὶ πλὴν ἐπιχειρήματα Ὁργανισμὸς πρέπει νὰ γίνῃ διότι Ὁργανισμὸς δὲν ὑπάρχει.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους καλῶ τὰ συνδικαλιστικὰ στελέχη τῆς Τραπεζῆς καὶ τοὺς ὑποψηφίους Ἠγέτας συνδυασμῶν ὅπως διὰ δηλώσεως τῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ Συνελεύσει λάβουν σαφῆ θέσιν ἐναντὶ τοῦ θεμελιώδους τούτου ζητήματος τοῦ Ὁργανισμοῦ, θέτοντες φραγμὸν εἰς τὰς εἰσαγομένους ἐπαχθεῖς Διαιτάσεις καὶ διακώπων οὕτω τὴν παραγραφὴν τοῦ πρωτοπόρου τριπτύχου τῶν ἠθικῶν μας αἰτημάτων. Ὁργανισμὸς Ἐνταξίς, Ἠθικὸς καθαρμός.

Μία ματιὰ τώρα εἰς τὰ ἀποτελέσματα πού εἶχεν ἡ ἀρχὴ τῆς ευθυγραμμίσας ἡ τῆς μέσης ὁδοῦ εἰς τὸν ἐξωτερικὸν τομέα, ἦτοι εἰς τὴν ἀπὸ κοινῶν μετ' ἄλλων Ἑργαστοπαλλήλων Ὁργανώσεων προσπαθεῖν ἐπιβιώσεως μας εἰς μισοσυνηρήτων.

Ἀφ' ὅτου ἀπὸ 10ετηρίδων ἡ Ἑργατοπαλληλικὴ Τάξις ἀπέκτησε συνειδήσιν καὶ ὀργανωθῇ εἰς Σωματεῖα διὰ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῆς, μία ἀρχὴ ἔχει ἀποδειχθῇ ὡς ἀκόλητος ἱστορικὴ ἀλήθεια: «Ὅτι ὁ μόνος ἀποτελεσματικὸς τρόπος νικηφόρος ἐκδόσεως τῶν προσπαθειῶν τῶν εργαζομένων, εἴτε διὰ τὴν διεκδίκησιν δικαιωμάτων, εἴτε διὰ τὴν ὑπεράσπισιν κεκτημένων εἶναι ἡ ὁλληγγύη μεταξύ των, ἡ ἀλληλοβοήθεια καὶ ἡ συνησπισμένη καὶ ἀπὸ κοινῶν ἀντιμετώπισις τῶν ζητημάτων. Σήμερον, ὅποτε ἀντιμετωπίζομεν ἀπὸ ἐτῶν μίαν πολιτικὴν καθολώσεως μισθῶν ἡμερομισθίων καὶ συντάξεων, μίαν πολιτικὴν τορπιλισμοῦ τῆς Ὁργανώσεως Ἀσφαλίσεως, μίαν πολιτικὴν φοβίαν, ἐγκαταλείψους καὶ περιφρονήσεως τῶ ἀνθρωπίνου μόθου, ὁ συνασπισμὸς οὗτος τῶν εργαζομένων ἐπιβάλλεται ἀκόμα περισσότερο διότι ἡ οἰκονομικὴ ὀλιγαρχία καὶ τὰ ὅργανα νὰ τῆς με καταχθινὰ μέσα ἔχουν κατορθώσῃ εἰς τὰς ἡμέρας μας νὰ τὸν ἐξορθώσωσιν ἡ νὰ τὸν κινήσιν νὰ ὑπάρχῃ μόνον εἰς τὰ Καταστατικά διαφόρων ἀνωτάτων συνδικαλιστικῶν Ὁργανώσεων.

Ἡ Τραπεζοὑπαλληλικὴ οἰκογένεια, ἔστω καὶ μετὰ τὸ πλῆγμα τῆς συγχωνεύσεως τῶν Τραπεζῶν διαγνώσασσι τὴν ἀνάγκη τῆς Κλαδικῆς συσπειρώσεως ἵδρυναι εἰς τὰ μέσα τοῦ 1955 τὴν Ὁμοσπονδίαν Τραπεζοὑπαλληλικῶν Ὁργανώσεων Ἑλλάδος τὴν Ο.Τ.Ο.Ε. Καὶ χάρις εἰς αὐτὴν ἔχομεν ἀκόμη ἀνεξάρτητα Ἀσφαλιστικὰ Ταμεία. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν, κ. Συνάδελφοι, νὰ συμβιβασθῇ ἡ ἰδέα τοῦ ρόθου πρὸς τοὺς ἱδρυνοντας, μῆπως τοὺς κῶνον ἐχθροὺς διὰ τῆς δρᾶσεως μας, μετὴν ἰδέαν τῆς ἐνώσεως τῶν δυναμένων μας ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Ὁμοσπονδίας, πού ἀσφαλῶς ἡ ἐνωσις αὕτη δὲν ἔχει τὸν σκοπὸν τῆς Ὁργανώσεως λιτανεῖν; Ἀναμφισπῆστῶς αἱ δύο αὐταὶ ἀντιλήψεις δὲν συμβιβάζονται. Ἐντεῦθεν ἡ δυσπιστία τοῦ κ. Προέδρου πρὸς τὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ αἱ ἐκδηλώσεις Ἀντιπροέδρου τῆς παρουσίας Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Συλλόγου μας ἀπὸ τὴν Ὁμοσπονδίαν.

Ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀντίθεσις καὶ ἀποστροφή τοῦ Προεδρείου τοῦ Συλλόγου μας πρὸς τὰς ἐργατοπαλληλικὰς προσπάθειας ἐνυρτοῦρας μορφῆς καὶ ἐνέργειας ἐκφυλισμοῦ των, ὅτε μὲν δι' ἀπεργασιστικὸν κλιμακίον, ὅτε δὲ δι' ἀντιπεργασιστικὸν ἀπεργασισμὸν—ἐνέργειαι, αἱ ὁποῖαι ἐξησθένισαν τὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ τὴν ἐνδοσυνάγων λίαν ἐυλόγων εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς. Ἡτο εὐχῆς ἔργον τὸ ἐπὶ κατὰ τὴν συνειρήνη τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν ἐπιδιόχων κρίσιν τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. μετὸ τὸ γνωστὸν θέμα Ἀλευρά, ὁ Συλλόγος μὲς ἔλαβε τὴν ὀρθὴν θέσιν τῆς ἀμέσου ἀντιδράσεως ἦν καὶ ἐδέχθησαν κατὰ πλειοψηφίαν οἱ ἀδελφοὶ Σύλλογοι. Ἀλλὰ τότε τὴν ὑπόθεσιν ἐχειρίσθησαν ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου χεῖρες ξενολογῶν πρὸς τὴν νοοτροπία τῆς λεγομένης μέσης ὁδοῦ.

Διὰ τοὺς ἐπιβαλλομένους κοινὸς ἀγῶνας τὸν μισοδομητηρῶν ἐπέδειχθη ὅτι ὅχι μόνον οὐδεμίαν ἐγγύησιν παρέχει ἡ ἀρχὴ τῆς λεγομένης μέσης ὁδοῦ, ἀλλὰ συνάμα καὶ φθοροποιὸς καὶ καταστρεπτικὴ εἶναι. Ἰσως αὕτη νὰ εἶναι συμφωνος πρὸς μίαν ἰνδοιστικὴν ἀρχήν: «Νὰ εἰσαι πολεμιστὴς χωρὶς νὰ πολεμᾷς». Θὰ τὴν παραδεχόμεν τὴν ἀρχὴν αὐτήν, κ. Συνάδελφοι, ἐὰν ἴσχυε καὶ μία ἀντίστοιχος: «Νὰ εἰσαι χορτάτος χωρὶς νὰ τρᾷς». Δυστυχῶς εἶναι ἀνεφάρμοστος ἡ ἀρχὴ αὕτη. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, τούλοχιστον, διὰ νὰ κερδίσῃ τὴν ζωὴν πρέπει νὰ πολεμᾷς καὶ ἂν ἀκόμα δὲν εἰσαι πολεμιστὴς.

Ἐλλείψεις βέβαια καὶ ἀδυναμία διὰ συνδυασμένους ἀγῶνας ὑπάρχουν πολλὰ ἀλλὰ τότε καταβάλλεται προσπάθεια ἐξουδετέρωσης μέσων συμπληρώσεως τῶν ἐλλείψεων καὶ δὲν κηρύσσεται ἡ ἀπαισιοδοξία, ἡ διάλυσις καὶ ἡ ἐγκατάλειψις.

Κατὰ τὴν θητεῖαν τῆς ἀπερχομένης Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνεκφυεν καὶ ἐν ἄλλῳ θέμα, ἀναγόμενον μὲν εἰς τὴν ἐξωτραπικτικὴν δράσιν τοῦ Συλλόγου, ἀλλὰ ἐνδοσυνάγων ἀμεσοῦ Συλλόγον καὶ Τράπεζαν λό-

γῶ τῶν ἀνακυψάντων τεραστίων κινδύνων διὰ τὴν δεύτερον. Εἶναι τὸ ζήτημα τῆς τελειωτικῆς μετατροπῆς τοῦ Ο.Χ.Ο.Α. εἰς Τράπεζαν Ἑλληνοαὐτοκράτορος Πίστεως. Ἐδῶ πρόκειται περὶ μίαν ἄλλαν μορφῆς μάχης, τὴν ὁποῖαν ἐκαλεῖτο νὰ δώσῃ τὸ προσωπικόν, ὁμοῖος πρὸς τὰς μάχας τοῦ χαρτοφυλακίου καὶ τῆς συγχωνεύσεως. Καὶ ἡ μάχη αὕτη, ἡ ὁποῖα θὰ ὑπεστηρίζετο καὶ ἀπὸ τὴν Ο.Τ.Ο.Ε. (οχετικὴ ἀπόφασις τῆς εὐθυγραμμίσας, διότι ἡ ἔκταστικὸν Συμβούλιον αὐτῆς), θὰ εἶχε καὶ Ἑθνικὴν σημασίαν, διότι θὰ ἦτο μάχη κατὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς Ἑλληνικῆς διοικητικῆς ὑπὸ τὸ ξένου κεφαλαίου. Καὶ τὸ προσωπικὸν ἦτο ἔτοιμον. Ἐπὶ δὲ μάλλον διότι ἀγωνιστικὴ ἀνδοφορία εἶχε δημιουργηθῇ ἐκ τῆς προγραμματιζομένης τότε πανεργατικῆς ἀπεργασίας. Καὶ ἡμεῖς, οἱ κατὰ τὰς φράσεις σας, τότε κ. Πρόεδρε, ἐξέλλοι συνδικαλισταὶ, οἵτινες δὲ φανασκιῶν καὶ ἀσχημῶν ὑπενθυμίζομεν πονηρὰς ἡμέρας», σὰς ἐκαλούμεν εἰς διαρκὴ ἀγῶνα μέχρι καὶ ἀπεργασίας πείνης ἀκόμη. Ἀλλὰ ὅμως οἱ φορεῖς τῆς φρονιμῶν πολιτικῆς ἐπιτηρήσατε ὡς ἄμεσον ἀντιδρᾶσιν τὸν στολισμὸν τοῦ ψηφοδετήριου τοῦ ἐσπᾶζε τὴν ἀγωνιστικὴν διάθεσιν τοῦ προσωπικοῦ, μετὰ ἐντυπωσιακὴν πεντάστιχον φράσιν, ὑπὲρ τῆς ἀσκήσεως τῆς Βιομηχανικῆς Πίστεως ὅπου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἐνῶ ὅταν ἐξεδόθη ἡ ἀπὸ 20)7)57 ἀνακρίσις τοῦ Συλλόγου καὶ καὶ συγχρόνως ἐπευδόμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τοὺς ἀρμοδίους δουλευτάς, ἡ ἀσχημὴς ἡ πραγματικὴ ἀσχημία, τὸ σφετερισμὸν τοῦ μεγαλύτερου Κλάδου τῶν εργασιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ ἑνὸς ποικιλώνυμον ξενικίνητον Ὁργανισμόν, εἶχε συντελεσθῇ.

Φθάνω εἰς τέλος τοῦ λόγου κ. Συνάδελφοι, καὶ διὰ νὰ γίνῃ ἡ κριτικὴ μὴ δημογραφικῇ ἔκω νὰ εἴπω τὰ ἐξῆς: Ἀς μὴ νομισθῇ ὅτι καταγγέλλων τὴν εὐθυγραμμίαν τῆς ἡγεσίας τοῦ Συλλόγου μας πρὸς τοὺς ἱδρυνοντας ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ὑποστηρίζω τὴν κακῶς νοσημένην δυναμικὴν πολιτικήν. Αἱ ἡμέραι τῆς ἐξέδου καὶ ἀνεμαρτίστου ἀγωνιστικῆς ἐκδηλώσεως τῶν συνδικαλιστῶν ἡγετῶν, ὅτε διὰ ἀσχημῶντα ζήτηματα καὶ μετὰ σκοπούς τελείως ξένους πρὸς τὸν εἶπε ὑπὸ στενὴν, εἴτε ὑπὸ εὐρείαν ἐννοίαν Συνδικαλισμὸν ἐπέπλεκαν τὸ προσωπικὸν εἰς περιπετήσεις, ἔχουν παρελθεῖ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀνεπισπρεπτεῖ. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σημῆμα αὐτοῦ μέχρι τῶν τέτ-α-τέτ συννευθεῶν μεταξύ διοικητικῶν παραγόντων καὶ Προέδρου τοῦ Συλλόγου μετὴν περιεχόμενον καλυπτόμενον δι' ἀποκρυφιστικὸν πέπλον ὡς καὶ εἰς συνεχεῖα «ἐνημερώσεως» τοῦ προσωπικοῦ διὰ Πυθικῶν χρησμάτων, ὑπάρχει μεγίστη ἀποστασις.

Οὐδεμία ὁμοιότης ὑπάρχει μεταξύ μίαν πράγματι σφόδρονος ἀνεξαρτήτου ἀδιοπερσιῶς καὶ συνεπὲς συνδικαλιστικῆς πολιτικῆς καὶ τακτικῆς καὶ τῆς μετατροπῆς τοῦ Συλλόγου εἰς σταθμὸν ἀνομοταδύσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμόδιων ὑπερσείων τῆς Διοικητικῆς, ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι πολυάκις ἦσαν ἀντίθετοι πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ Συλλόγου.

Ἀπὸ τῆς τακτικῆς τῶν παρακλήσεων καὶ τοῦ λιθοσώτου μέχρι τῆς ἀπεργασίας, ὑπάρχουν πολλὰ μέσα διὰ νὰ αἰσθανθῶν Διοικητικῆς καὶ ἡθερνήσεως τὰς συγκαίνησις, τὰς ἠθικὰς καταπονήσεις, τὸ αἰσθηματὸς ἀσφαλείας, τὸ ἀγχος διὰ τὴν ἐπιβίωσιν καὶ γενικὰ τὴν ἀγωνιστικὴν ἀνταρσίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν ζεῖ καὶ ἐργάζεται τὸ ἐμψυχον ὕλικον τῆς Τραπεζῆς.

Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τὰς καλὰς προθέσεις πού σμερνοῦν Διοικητὸν ἀπέναντι τὸν προσωπικῶν. Ὡς ἰσχυρισμὸν πρωτοβουλία αὐτοῦ, ὡς ἡ παροχή τοῦ 158ῆ μέρους ἐκ τῶν κερδῶν τῆς χρήσεως 1957 μὰς τὸ ἐκδηλώσαν. Πλὴν ὅμως ἡ Διοικητικὴ τῆς Τραπεζῆς, εἴτε τὸ θέλει, εἴτε ὅχι, εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν εἰς τὸν τομέα τῆς, τῆς οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς πολιτικῆς τῆς ἐκάστοτε Κυβερνήσεως. Ὅταν λοιπὸν ἡ πολιτικὴ αὕτη εἴτε πᾶντῃ τὰ δικαιώματα τῶν εργαζομένων καὶ δὴ τὸν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς, εἴτε θέτει φρογῶντας διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἀδριπτῶν ἀνάγκων αὐτῶν, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς λεγομένης μέσης ὁδοῦ, δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀντιδράσωμεν ὡς νὰ μὴ δυσσεπτήσωμεν ἐμπνευστάς καὶ ἐκτελεστάς τῶν Κυβερνητικῶν μέτρων. Δὲν ξέρω πόσους ἐκ τῶν παριστοιμένων εὐρίσκει συμφωνῶν τὸ νόημα τοῦτο.

Εἶναι στιγμῆς πού ὁ συναισθηματισμὸς δίδει τὴν θέσιν του εἰς τὸ κοῦκλον. Καὶ οἱ στιγμῆς αὗτὲς ἀπαιτοῦν Συλλογικὴν Ἠγεσίαν ἔχουσαν συνείδησιν τῆς προελεύσεως τῆς καὶ τὸ κοῦκλον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν. Ἀναμνηστικῶς τὸ εἰρηλικὸν διακανονισμὸς τῶν διαφορῶν εἶναι φύσει ἐπιθυμητός. Εἰρηλικὸς ὅμως διακανονισμὸς διπλωματικὰ εἶναι ἡ μία ὅψις τοῦ νομίσματος, τοῦ ὁποῖου ἕτερα εἶναι ἡ δύναμις. Οὐδεὶς συνδικαλιστὴς μετ' ἑνὸς ἀδύνατον. Ἡ λεγομένη μυστικὴ διπλωματία εἶναι ἀκόμα δυνάμει ἐνδύμα διὰ νὰ κρύψῃ ἑνα ἀδύνατον καὶ σκελετωμένον σῶμα. Δὲν χρειάζονται μυστικὰ συνεννόησεις τοῦ Προέδρου ἢ οἰουδήποτε ἔστω καὶ πρὸς προστασίαν τῆς

μέλους τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς Τραπεζῆς. Ὅταν ὁ Συλλόγος ἔχει τὴν δύναμιν ἡ ὁποία πηγάει ἐκ τῆς διαρκούς ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐμπιστοσύνης τῶν μελῶν πρὸς τὴν ἡγεσίαν, αὐτὴν τὴν δύναμιν μπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς πᾶσαν ἠθικὴν καὶ ἐκτελεστικὴν, καὶ πρὸς προστασίαν τῶν προσωπικῶν, καὶ πρὸς προστασίαν τῆς Τραπεζῆς. Ἀλλὰ αὐτὴν τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν δύναμιν τὴν σκοτίνει ἡ τακτικὴ τῆς εὐθυγραμμίσας, διότι ἡ ἡγεσία ἐγκαταλείπει τὴν θέσιν, τὴν ἀφήνει ἀσυνδέστον καὶ ἀσυνεπτοῦ ποτήτων συλλογικῶς μᾶζαν καὶ προσανατολίζεται ἄλλου. Ἡ Ἠγεσία ποῦε οὕτω νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς μητρικὰς τῆς δυνάμεις καὶ ζητᾷ νὰ πετάξῃ μετὰ ἑνὸς φτεροῦ. Ἀλλὰ ἐὰν θέλῃ νὰ πετάξῃ μετὰ ἑνὸς φτεροῦ, ἔχει τὴν τύχη τῆς χελωνῆς τοῦ γνωστοῦ Αἰσώπειου μύθου.

Ὁ κ. Πρόεδρος εἰς τὸ τέλος τῆς λογοδοσίας του, μετὴν εὐπρέπειαν, ἡ ὁποία πρᾶγματι τὸν διακρίνει, τείνει φιλικὴν τὴν χεῖρα πρὸς πάντας τοῦ παρόντος τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν Συλλογικῶν μας συμφερόντων δι' ἐλικρινὴ συνένωσιν καὶ συνεργασίαν πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ διοικητοῦ ἐπιπέδου τῶν εργαζομένων γενικῶς καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς εἰδικώτερον. Τοῦ σφίγγομεν τὴν χεῖρα διὰ τὰς ἀγαθὰς τοῦ προβέσει.

Ἡ προσωπικὴ μου ὁμως γνώμη εἶναι ὅτι, ὅταν μεταξύ τῶν παραγόντων τούτων τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν Συλλογικῶν μας, ἀπεδοιχθῇ ἐν τῇ πράξει ὅτι ὑπάρχουν ριζικὰ διαφορά ἀρχῶν ὥστε αἱ ἐννοιαὶ εἰληκρινεῖ καὶ συνεργασία, ἀνεφάρτηως τῆς καλῆς πίστεως, νὰ μὴν μποροῦν νὰ συμβαδίσουν, καὶ ὅταν μάλιστα οἱ παράγοντες οὗτοι ἔχουν δώσει ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν σώματος καὶ διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων ἰδίᾳ δὲ ἀς πρὸς τὴν συνέλειαν μεταξύ λόγων καὶ ἔργων, τότε οἱ παράγοντες οὗτοι ἐμφανί-

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΕΗ

κ. Γ. Κέη. Κύριοι συνάδελφοι, ἐπιτρέπω μου κατὰ τὴν παρούσαν Γεν. Συνέλευσιν νὰ ἐπανέλθω εἰς ἑνα ζήτημα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἂν καὶ κατὰ κάποιον τρόπον ἡμῶν ἐν τῇ παρούσῃ τοῦ χρόνου, δὲν ἔπωσαν ὁμως ὑφιστάμενον διὰ τὸ σύνολον τοῦ προσωπικοῦ τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς Ἑθνικῆς. Τὸ θέμα τῆς ἐντάξεως. Ἀσφαλῶς ὅλοι ἐνθυμούμεθα κατὰ ποῖον τρόπον ἐγένετο ἡ ἐνταξίς τῶν ἔτους 1953 τῶν ὁποίων ἐξεπαρτίσθη ἡ κλίμα ἐκείνη ἡ φίλα προσκεκλήνη εἰς τὴν τότε διοίκησιν καὶ ἀποτελουμένη ἀπὸ ἀνότερα στελέχη τῆς νέας Τραπεζῆς προερχόμενα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Τραπεζῶν.

Δὲν θεωρῶ σκόπιμον νὰ ἐπεκταθῇ εἰς λεπτομερείας αἱ ὁποῖαι ἀποδεικνύουν τὴν πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς νέας Τραπεζῆς Ἀθηνῶν γενομένην ἐννοίαν εἰς βάρος τῶν ἐκ τῆς Ἑθνικῆς προερχομένων. Θεωρῶ ὅμως ἀπαραίτητον νὰ τινίσω τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἐγένετο αὕτη, ποῖους σκοποὺς ἐξυπηρετεῖ καὶ διὰ ποῖους σκοποὺς δὲν γίνεται μία νέα τοιαύτη ἡ ὁποία θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν λήθην τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν ἐνοποίησην τοῦ προσωπικοῦ, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ καὶ ἐξωτερικῶν κινδύνων οἱ ὁποῖοι οὐδὲ στιγμὴν ἔπαυσαν ὑφιστάμενοι διὰ τὸ Ἴδρυμα καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ ἐργαζομένους.

Θὰ ἦτο ἐκ μέρους μας μεγάλῃ ἀφέλεια νὰ σχηματίσωμεν τὴν γνώμην ὅτι ἡ τότε Διοικητικὴ ἐξεπαρτίσθη ἐν τῇ ἐνταξίᾳ τοῦ 1953 μετὰ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ εὐνοήσῃ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν. Καθεὶς ἐξ ἡμῶν λογικῶς σκεπτόμενος δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ κ. Ἡλιάσκος ὁ ὁποῖος ὡς Γεν. Διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν εἶχε δεῖξῃ τὴν πλὴν ἀπάνθρωπον συμπεριφορὴν τὴν ὁποῖαν ἐπέδειξεν ἐργοδότης κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίαις, ἄμα τὴν ὁνομασίαν του ὡς Διοικητοῦ τῆς ΕΤΕΑ μετέ

γώ τουλάχιστον νομίζω, ότι το ζήτημα αυτό δεν ελύθη. 'Επί πλέον κατά τας προαγωγάς διεπράχθησαν και αρκετά σφάλματα, δεν συνεκροτήθη δέ η υπεσχημένη δευτεροβάθμια 'Επιτροπή, εις την οποίαν θα προσέφευγον διά να κριθούν εκ νέου όσοι θεωρούν εαυτούς αδικηθέντας.

Αυτή είναι μία συνοπτική και αληθινή εικών της θέσεως των επαγγελματικών μας ζητημάτων εις το τέλος της θητείας της Δ. Ε.

Καί το συμπέρασμα δέν είναι δύσκολον να συναχθῇ: 'Ελύθησαν πράγματι ζητήματα, ἀλλ' ἀπομένουν να λυθούν τὰ σοβαρώτερα. Καί γεννάται εὐλόγως τὸ ἐρώτημα ποὺ βαδίζομεν

καί τί πρέπει νὰ γίνη διὰ νὰ ἐπιλυθῶν τὰ ἐκκρεμόμενα σοβαρά ζητήματα. Νομίζω ὅτι δέν εἶναι ὀρθή ἡ ἀποψις ὅτι ἡ Διοίκησις ἐλησμόνησεν τοὺς μοχλοὺς ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς καὶ ὅτι κατ' ἀνάγκην θὰ φθάσῃ ὁ Σύλλογος εἰς μίαν ἐντάσιν τῶν σχέσεων μετ' αὐτῆς. 'Εχομεν ἐκδηλώσεις τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Διοικήσεως, ἀλλ' ὅχι βεβαίως εἰς ἣν ἔκτασιν ἐπιθυμοῦμεν. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθεια. Καί διὰ τοῦτο δέν συμμερίζομαι καὶ τὴν ἀποψιν τῶν τῶν ἀντιθέτων φρονούντων, ὅτι ἡ Διοικητικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ Συλλόγου πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸν ρόλον τοῦ ἀπλοῦ θεατοῦ, εἰς ρόλον παθητικόν. Οἱ πλείστοι

τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἰδίᾳ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι στεροῦνται στέγης ἰδιοκτητοῦ καὶ ἔχουν μόνον ἔσόδον τὰς ἀποδοχὰς τῶν, εὐρίσκονται ὑπὸ μίαν ἀφόρητον οικονομικὴν πίεσιν. Θέλουν νὰ διατηροῦν ἐλπίδας, θέλουν νὰ βλέπουν κάποιο φῶς, μὰ τὰ φῶτα, τρεμοσβύνουν.

Παλαίμαχος τοῦ συνδικαλισμοῦ, μεθυσίας ἀλλεπαλλήλους εἰς τὸν βωμὸν τῆς συνδικαλιστικῆς ιδέας, ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ εἴπω, νὰ ὑψώσω τὴν φωνὴν καὶ νὰ καλέσω πάντας νὰ ἐνωθῶν διὰ μίαν σοβαρὰν συνδικαλιστικὴν προσπάθειαν, με ἀναπεπτημένην τὴν σημασίαν τῆς ἀνακήτσεως τῶν καταπατηθέντων δικαιωμάτων μας.

(Χειροκροτήματα).

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΜΕΛΙΧΗ ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ

κ. Μ. Τσουδερός:

'Αγαπητοὶ κ. Συνάδελφοι,

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δ. Ε. ἐζήτησε βραχυλογίαν. 'Ημεῖς τὴν ἔχομεν ἔμφυτον. 'Ελπίζω λοιπὸν νὰ μὴ σὰς κουράσω.

Ὁ κ. Πρόεδρος καθ' ὃ συγγραφεὺς ἐτακτοποιήσεν τὴν λογοδοσίαν του, ἀριστοτεχνικά, θὰ ἔλεγα ἀρχὶ - ΤΕΚΤΟΝΙΚΑ, χωρίζοντάς τιν, εἰς τέσσαρα κεφάλαια: 'Εχάραξε τοῦτέστιν μίαν πορείαν, τὴν ὁποίαν, κατ' ἀνάγκην θὰ ἀκολουθήσωμεν καὶ ἡμεῖς:

Εἰς τὸ πρῶτον, λοιπὸν, κεφάλαιον, εἰς τὸν χειρισμὸν διὰ τῶν ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ, δέν θὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς ἐὰν δέν συμφωνήσωμεν τοῦλάχιστον κατὰ τὸ πλεῖστον. Θὰ ἐχρεώσεται μεγάλη δόσις ἀντιπολιτευτικῆς διαθέσεως - καί, ἡμεῖς, εὐτυχῶς ἡ δυστυχῶς δέν διαδεχόμεθα ἐὰν διατείνωμεθα ὅτι, τὰ ὅσα ἐπετεύχθησαν κατὰ τὴν θητείαν τῆς λογοδοτοῦσης Δ. Ε., εἶναι τελείως πτωχά, εἶναι μηδαμινά, εἶναι ἀνάξια λόγου.

Λαμβάνοντες, ὅτι ὅσιν τὴν ὄγονον, ὅπως πολὺ σωστά τὴν ἐκαρακτήρισεν ὁ κ. Πρόεδρος, περιόδον διὰ τοὺς ἐργαζόμενους, τὴν ὁποίαν διήνησαν ἡ λογοδοτοῦσα Δ. Ε. πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι, αὕτη, ἂν δέν εἴχε πλουσίαν συγκομιδὴν, ὅμως δέν εἶχε καὶ ἀφορίαν. 'Αν δέν ἐξήλθεν νικητρία ἡ Δ. Ε., δέν εἶναι ὁμως καὶ ἡττημένη.

Ἡ ἀπαριθμῆσις ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου τῶν ὅσων ἐπετεύχθησαν καὶ ἡ ὑπόσχεσις τῆς Διοικήσεως περὶ ἐπιλύσεως τῶν ὅσων ἀπομένουν, ἂν δέν εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιητικὴ, ὅμως, δέν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶναι καὶ ἀποθαρρυντικὴ, ὅταν ἀναλογισθῶμεν ἀπὸ τοῦ ἐκινήσαντος καὶ ὅταν σκεφθῶμεν ὑπὸ ποίας πολιτικῆς καὶ συνδικαλιστικῆς συνθήκας, ζῶμεν.

Καί διὰ ν' ἀντιληφθῇτε, ποίας συνθήκας ἐννοῶ, σὰς λέγω τοῦτο μόνον: Ὅτι, ὁ γνωστὸς Γονὴς ἐνεφανίσθη πάλιν εἰς τὸ προσκήριον, παρουσιαζόμενος ὡς προστάτης μας, ἡγούμενος νέας συνδικαλιστικῆς κινήσεως. 'Ερροί τὰν αἰδῶς, κ. Συνάδελφοι.

Τελειώνοντες τὰς παρατηρήσεις μας ἐπὶ τοῦ 1ου κεφαλαίου, δέν εἶναι δυνατόν νὰ μὴ σημειώσωμεν τὴν ἀπουσίαν ἀπὸ τὰ αἰτήματά μας, τοῦ ἐπιτακτικοῦ αἰτήματός μας, τῆς ἀναστελεχάσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπεζῆς. 'Εκτός, ἐὰν τοῦτο, ἐμπίπτει εἰς τὸν κύκλον τῆς «μυστικῆς διπλωματίας».

Καί ἐρχόμεθα εἰς τὸ 2ον κεφάλαιον, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν Συνδικαλιστικὴν δράσιν. Καί εἰς τὸν τομέα αὐτὸν πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ λογοδοτοῦσα Δ. Ε., θὰ ἔλεγα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δ. Ε., δέν ὑστέρησε. Μὲ τὰ σοβαρὰ θέματα, τὰ ὁποία κατὰ τὴν θητείαν τῆς ἀνεκμῶσαν ὅπως τὸ Ο.Χ.Ο.Α., τὸ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀναμορφώσεως τῆς 'Εργατικῆς Νομοθεσίας καὶ τοῦ ἐτέρου περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Τραπεζῆς μας διὰ τῆς ἀπολύσεως 200, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ἐξαίρεσις τὴν τελευταίαν, ὅτι καταπίστηκε μὲ πολλὴν ἐπιδεξιότητα μὲ μεθοδικότητα καὶ μὲ ἀρκετὴν πολιτικότητα. Ἡ ἐκδοσις

καὶ κυκλοφορία τῶν σχετικῶν τευχῶν, ὑπῆρξεν ἐπιτυχής.

Δὲν ὑπῆρξε καλὸς ὁ χειρισμός, εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νομ. Δ)τος περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Τραπεζῆς θέμα. Διὰ νὰ μάθετε δὲ ὅλοι, ποία εἶναι τοῦ θέματος τοῦτου κατὰ τὴν γνώμην μας ἡ ὀρθὴ τοποθέτησις, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σὰς ἀπασχολήσω δι' ὀλίγων. «Αἰτήμά μας βασίσκον καὶ ἐπιτακτικὸν εἶναι ἡ καθάρσις τοῦ 'Ιδρύματος».

Εἰς αὐτὸ ὅμως τὸ αἶτημά μας, ἡ Διοίκησις ἀντιτάσσει τὸ ἐπιχείρημα ὅτι, δέν μποροῦν οἱ ναὶ νὰ κάνουν τίποτε, διότι δέν ἔχω ἐγώ, ὅπως ὁ 'Ηλιάσκος Νόμος 2510, καὶ ἂν ἀπολύσω, θὰ ἀποσφύγουν εἰς τὸ Συμβούλιο 'Επικρατείας καὶ θὰ ἐπιτύχουν τὴν ἀκύρωσιν τῶν ἀπολύσεων των, ὅπως, ὡς γνωρίζομεν ὅλοι, συνέβη. Τί πρέπει λοιπὸν νὰ γίνη; Νὰ ψηφισθῇ νέος σχετικὸς Νόμος. Εἰς ἡμᾶς βεβαίως, δέν ἐπετρέπετο νὰ ζητήσωμεν τὴν ψήφισιν ἐνὸς τοιοῦτου Νόμου. 'Ἦλθεν ὅμως, ὁ Νόμος. Ποῖος τὸν προεκάλεσε μᾶς εἶναι ἀγνωστον. Ἡ Διοίκησις; ἡ Κυβέρνησις; Πάντως, ὅχι ἡμεῖς. Τί πρέπει νὰ κάνουμε ἡμεῖς; Ν' ἀνταπεκρίνομεν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ; Μὰ τότε αὐτομάτως, ἀπεμπολοῦμεν τὸ Συλλογικὸν μας αἶτημα! Νὰ τηρήσωμεν οὐδετερότητα λοιπὸν. Μάλιστα, νὰ τηρηθῶμεν. 'Ετηροῦσαμεν ὅμως ἡμεῖς οὐδετερότητα καὶ ἐκ τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τοῦ ἀδελφοῦ Συμαιοῦ, κατεβλόλιντο παντὸς εἴδους προσπάθειαι διὰ τὴν μεταβίωσιν τῆς ψήφισέως του. 'Αναλθελίς ἰσχυρισμοί, ἀνακριθεῖς στοιχεῖα, ὕβριστικαί σχεδὸν ἀνακοινώσεις καθ' ἡμῶν εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον. Καί τότε πλέον μόνον, ἀπεφάσισε καὶ ὁ Σύλλογός μας, νὰ πάρῃ θέσιν.

Δι' αὐτὸ, λέγομεν καὶ τὸ πιστεύομεν, ὅτι δέν ὑπῆρξεν ἐπὶ τοῦ θέματος ὁ ἐνδεχόμενος Συλλογικὸς χειρισμός. Δέν ἔπρεπε νὰ εὐρεθῶμεν δηλ. ἀμυνόμενοι. 'Επληροφορήθημεν τὴν σύνταξιν σχεδίου Ν. Δ., νὰ σπεύσωμεν τοιχεῖα εἶχομεν καὶ ὀνόματα ἡδυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν. Νὰ τὰ παραδοῦμεν εἰς τὸν συντάκτην τοῦ Νομοσχεδίου. Δὲν ζητοῦμεν τὴν ἀπόλυσιν καλῶν συναδέλφων. 'Επιζητοῦμεν τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ 'Ιδρύματος καὶ ἡμῶν ἀπὸ κακοποιῶν, οἱ ὅποιοι ἐκαρπώθησαν τὸν ἰδρύματός μας, ἀπεμύζοντες τὸ αἶμα μας. Δὲν συγχωροῦμεθα νὰ τοὺς ἔχωμεν ἀκόμα εἰς τοὺς κόλπους μας. Εἶναι ντροπὴ μας νὰ τοὺς ἀποκαλοῦμεν ἀκόμα συναδέλφους μας, αὐτοὺς.

'Αλλὰ καὶ ἡ πορεία τῆς μηχανήσεως κατὰ 'Ηλιάσκον δέν εἶναι ἱκανοποιητικὴ. 'Εφ' ὅσον ὅμως εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς Δικαιοσύνης, δέν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ δίκαιον, παρακαμπτωμένων τυπικῶν Νομικῶν ἴσως, κωλυμάτων.

Εἰς τὸ 3ον περὶ «ἐνδοσυλλογικῶν ζητημάτων», κεφάλαιον, ἐρχόμεθα. Καὶ ὁμολοῦμεν περὶ νοικοκυρέματος τοῦ Συλλόγου μας. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου!

Συγχαρητήρια καὶ ἔπαινος, μετὰ δάφνης, ἀπονέμεται εἰς τὸν Συνάδελφον τοῦ 'Υπτ)τος Πειραιῶς κ. Χαρίλαον Θεοδωράκη. Καί ἡμεῖς συγχάριζομεν τὴν Δ.

Ε. διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους τῆς τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐξαιρέτου αὐτοῦ Συναδέλφου. 'Αλλὰ εἰς ἡμᾶς, ποὺ ὑπέστημεν διάρρηξιν ἀγγείων τοῦ λάρυγγος κατὰ τὴν περυσινήν Γεν. Συνέλευσιν, ποὺ φωνάζομεν νὰ μὴ δοθῇ τὸ ἐστιατόριον εἰς ἐπιχειρηματίαν, διότι θὰ τὸν πληρώσωμεν ἀκριβὰ, τί ἔχει νὰ πῇ ἡ Δ. Ε.; Μήπως θὰ μᾶς συγχάρις, διότι καλὰς προῖδομεν πρὸς πράγματα καὶ προβλέψαμεν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν; 'Αν Ναι, θὰ τὴν παρακαλέσωμεν ἀνθ' ἡμῶν, νὰ συγχάρῃ τοὺς τελεικὸς ἐπιβιόλντας τὰς ἀπόψεις των, μόνον καὶ μόνον εἰς πέσιμα μας.

Ἡ «Τραπεζιτικὴ» ἐδελτιώθη λέγει ἡ Δ. Ε. Δὲν ξέρωμεν ὅμως ἂν ἐννοεῖ ὡς δελτίωσιν τὸν πλοτυσμὸν τῆς διὰ τακτικῆς στήλης χρονογραφήματος. Διότι τότε, θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ εἴπωμεν τὸ «Ὅλα τάχε ἡ Μαριωρὴ»...

Μὲ τὰ οικονομικὰ τοῦ Συλλόγου δέν θὰ σὰς ἀπασχολήσω. Βρίσκω ὅτι εἶναι τοῦλάχιστον κοινὸν νὰ ζητᾶμε ἀπὸ τὴν Δ. Ε. νὰ μᾶς δικαιολογήσῃ πῶς διεχειρίσθη τὸ 1/2% ποῦ εἰσφύρομεν στὸ Σύλλογον, ὅταν δέν ἐνδιαφερόμεθα νὰ μάθωμε πῶς διεχειρίσθησαν τὸ 5% ποῦ δίνομε ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων, τὸ 4% ὑπὲρ τοῦ Ταμ. Ἀυτοφαλαίας, τὸ 3% τοῦ 'Επικουρικοῦ τὸ 2 1/2% ἕως 6% ὑπὲρ τοῦ Ταμ. 'Υγείας.

Κι' ὅταν εἶναι γνωστὸν ὅτι, μὴ ὄντος τοῦ Συλλόγου, ὅλ' αὐτὰ ἴσως δέν ὑπῆρχον, ἀλλὰ καὶ τώρα ποὺ ὑπάρχουν δὲ ἐκόλοθοντο ἀσφαλῶς, ὅπως κατ' ἐπανάληψιν ἔχει ἐπιχειρηθῇ ἀκόμη καὶ κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν. Οἱ καφένες ἄλλως τε, ξέρουμε ὅτι, κόπηκαν. Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς ξέρουμε ὅτι δέν παίρνουν ἐξόδα κινήσεως. Δὲν παίρνουν δηλ. ΠΑΓΙΑ! ἄλλο, ἂν ἐκτάκτως μπορεῖ νὰ κάνουν κανένα ταξειδάκι.

Αὐταὶ εἶναι αἱ κρίσεις μας ἐπὶ τοῦ 3ου κεφαλαίου τῆς Λογοδοτοῦσης Δ. Ε. ἀλλὰ πρὶν τὸ κλείσωμεν θὰ σημειώσω ἐδῶ δύο σημαντικὰ παραλήψεις μὲ τὸ αὐτὸν παράπονον διὰ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δ. Ε.

'Εωρτάσθη καὶ ἐφέτος ὡς εἴδομεν τὸ ὠραῖον ἔθιμον τοῦ «κοπῆματος τῆς Πίτας» εἰς τὴν λέσχην μας, μετὰ πρωτοφανοῦς μάλιστα λαμπρότητος καὶ μὲ τὴν παρουσίαν πολλῶν ἐπισήμων. 'Αλλὰ κ. Πρόεδρε, ἤτηχυστε εἰς τὴν ὀρίσθεισαν ἡμέραν. Ὁρίσαστε τὴν 9ην 'Ιανουαρίου! 'Επέτειον τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Τραπεζάν μας, τοῦ 'Ηλιάσκου! Δὲν νομίζω ὅτι ἦτο ἡμέρα δι' ὀρτασμούς καὶ πανηγύρεις αὐτῇ. 'Αλλὰ ἔστω, δέν τὸ θυμήθηκα καὶ ὠρίσαστε αὐτὴν τὴν ἡμέραν. Εἴθε ὅμως παυθῶμεν τοῦ λόγου, καὶ δέν εὐρήκατε δύο λόγια, δύο λέξεις, νὰ ὑπενηθυμίσετε κατ' αὐτὴν καταλλήλως, τὸ γεγονός.

'Αλλ' ἂν δέν θέλετε νὰ ἐνθυμούμεθα τὰ δυσάρεστα, ὅς μᾶς ὑπενηθυμίζατε τότε τὴν ἐπέτειον τοῦ χαρμουνίου γεγονότος τῆς ἀναλήψεως ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ μας κ. Κυριακοπούλου τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς,

ποῦ ἐνθυμείσθη τί ἔγινε! Καί πόσα δάκρυα χαρὰς ἐκύλησαν ἀπὸ τὰ μάτια τῶν συναδέλφων... 'Εκφράζομεν δαυτὰ τὴν λύπην μας, διὰ τὰς οὐσιμαδεστάτας δύο εἴπας, παραλήψεις.

Εἰς τὸ κεφάλαιον ὅμως αὐτὸ, τῶν «Ἐνδοσυλλογικῶν Ζητημάτων» παραλείπεται ἓνα ἐδάφιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔδει νὰ ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐνδοσυμβουλιακὰς σχέσεις. 'Ἰσως διότι ὁ κ. Πρόεδρος τὸ εὗρισκε πολὺ ἀχάριστον ὅπως εἴπα καὶ ἐγὼ προσέβτω κάπως κοτσομπολιότικον.

'Αλλὰ, κ. Πρόεδρε, αὐτὸ ἐνδιαφέρει τὴν Συνέλευσιν. 'Ενδιαφέρεται ἡ Συνέλευσις νὰ πληροφορηθῇ ποῖοι ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δ. Ε. ἐστάθησαν εἰς τὸ ὕψος ποῦ τοὺς ἐπέβλαλε τὸ Συλλογικὸν τοὺς ἀξίωμα. Πάρα πολλές φορές, κατὰ τὸ διάστημα τῆς θητείας σας, μᾶς εἶναι γνωστὸν ὅτι διαταράχθη ἡ Συλλογικὴ ἐνότης. καὶ ποικίλοι ἠκούοντο οἱ λόγοι τῆς διαταραχῆς αὐτῆς. 'Εκακίζετο ἐν συγκεντρώσει ἡ ἀκολουθουμένη τακτικὴ σας, ἀπὸ μέλη τοῦ Συμβουλίου σας, κ. Πρόεδρε. Μῦθροι ἐξετοξεύθησαν ἐναντίον σας ἀπὸ συνεργάτας σας μέλη τῆς Δ. Ε. Εἰς μακρὰν ὄδειαν σὰς ἐξαπέστειλλον. Αὐτοὶ δέ, ἠπειλοῦν παραίτησιν. 'Αλλὰ εὐτυχῶς, μετ' οὗ πολὺ ἐδελήπομεν ὅτι τὰ πάντα ἐτακτοποιοῦντο καὶ κατὰ τὸ λεγόμενον «οὔτε γάτα οὔτε ζημιά».

Καί κατ' ἰδίαν μόνον, ἐνίστε, ἐδικαιολογοῦσατε τὰς ἐκάστοτε ἐνδοσυμβουλιακὰς σας αὐτὰς φασαρίας, μὲ τὸ, «δὲν βαρύνετε, παιδιὰ εἶναι, θ' ἀτακτῆσουν». Καί σεις μὲν, κ. Πρόεδρε, ἤμπορεῖ νὰ μετεχειρίζεσθε καλὴν παιδαγωγικὴν μέθοδον καὶ νὰ ἐπαναφύρνατε τὰ παιδιὰ εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἥ εἰς τὴν μέσση ὅπως σεις θέλετε. 'Αλλὰ ἡμεῖς ὁ-

μως, πρέπει νὰ μαθαίνουμε εἰς τοῖους ἐνεπιστεύθημεν τὴν διαχείρισιν τῶν συμφερόντων μας. Καὶ ἀφοῦ μᾶς πληροφορήσετε, ἂν θέλετε, νὰ σὰς συγχωρήσωμεν καὶ διὰ τὰς π α ἰ δ α γ ω γ ῖ κ α ς σας ἱκανότητος.

'Επιθυμία μας εἶναι νὰ συμμορφωθῶμεν μὲ τὴν παραλήσιν τοῦ κ. Προέδρου περὶ βραχυλογίας, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ φανώμεν ἀσυνεπεῖς πρὸς εαυτούς. Κλείωμεν λοιπὸν τὰς ἐπὶ τῶν 3 κεφαλαίων σημειώσεις μας. Δὲν πταίωμεν ὅμως ἐὰν ὁ κ. Πρόεδρος προσέθεσεν ἐφέτος καὶ 4ον καὶ εἶναι ἀνάγκη καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινά.

Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως κ. Συνάδελφοι, ὅτι ἡ προοπτικὴ εἶναι ὁ συντελεστικώτερος παράγων διὰ κάθε ἐπιτυχίαν. Τοῦτο εἴχομεν ὅτι ὅσιν μας ὅταν πρὸ 2ετίας ἐχαράσσαμεν νέαν Συλλογικὴν γραμμὴν. Διεκρύνθημεν τότε: Συνεργασία ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ — ΣΥΛΛΟΓΟΥ. 'Αλλαγὴν τακτικῆς ἐλέγομεν ἡμεῖς. 'Αλλαγὴν 'Ἠγέτου μας ἀντέλεγον, ὅμως.

Εὐτυχῶς, τὸ σύνθημά μας ἐπεκράτησεν. Καὶ ἐπῆλθε μὲν ἡ ἀλλαγὴ τοῦ 'Ἠγέτου, ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ τακτικὴ μας ἠκολούθηθη ἀπὸ ὁλόκληρον (τονίζω ὁλόκληρον) τὴν λογοδοτοῦσαν Δ. Ε. καὶ σήμερον, χειροκροτοῦμεν τὰ ἀποτελέσματα τῆς τακτικῆς αὐτῆς.

Εἰς ἡμᾶς ἀπομένει, ἡ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παραχωρῶν τὸ δῆμα, ἐκφράζω τὴν εὐχὴν: ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ καὶ ΣΥΛΛΟΓΟΣ δι' ἀλλήλους καὶ μαζὶ, διὰ τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ, ἵνα μὴ ἔλθῃ ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.

(χειροκροτήματα)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. Σ. ΔΙΛΙΝΤΑ

κ. Σ. Διλιντάς. Συνάδελφοι, δέν θὰ ὑπερίσθω εἰς τὴν κριτικὴν, γενικὴν καὶ ειδικὴν, τοῦ ἀπερχομένου Δ. Συμβουλίου, διότι οἱ προηγούμενοι ὁμιληταί, καὶ διὸ ὁ κ. Μαυρουλίδης, σὰς ἔκομε μίαν πόρρα πολὺ καλὴν ἀνατομίαν τῶν ἀποτυχιῶν τῆς ἀπερχομένης Δ. Ε. 'Επιτρέψατέ μου, καὶ εἰδικῶς ἐμοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Πρόεδρος, νὰ κάνω χρῆσιν τοῦ λόγου μου, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν εἰς ἡμᾶς, ὅταν τὸ πρῶτον κατέλαβε τὴν διοικητικὴν τοῦ Συλλόγου ἐξουσίαν καὶ τοῦτο διὰ νὰ δοῦμε τοὺς λόγους οἱ ὅποιοι ὠδήγησαν εἰς τὴν ἐπιτυχεῖ ἀντιμετώπισιν τῶν αἰτημάτων μας.

Ὅπως γνωρίζετε ἡ Δ. Ε. τοῦ κ. Μελισσαροπούλου τοῦ 1956 ἐπέτυχεν νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν, χάρις εἰς τὴν ἄστοχον ἀλλαγὴν τακτικῆς τοῦ κ. Τσουδεροῦ καὶ διεκρυσεν εἰς ἡμᾶς ὁ κ. Πρόεδρος ὅτι εἰς τὸ δῆμα τοῦτο τὸν ἔφερον ὅχι ἡ προσωπικὴ φιλοδοξία, ἀλλὰ τὸ ὅτι σήμερον εὐρίσκειται ὑπόλληλος μίᾳς κάποιας ἀνώνυμου τραπεζιτικῆς 'Εταιρείας, διεπόμενος ἀπὸ Συλλογικὰς συμβάσεις, οἱ αἱ οἰουδήποτε ἐλλογὸν κλάδου ἐργαζόμενων». Αὐτὸ ὅμως, δυστυχῶς, τὸ ἐλησμόνησεν ὁ κ. Πρόεδρος καὶ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ δέν ἐνήνησεν διὰ νὰ τροποποιηθῶν αὐταὶ αἱ Συλλογικαὶ συμβάσεις, αἱ ὁποῖαι μᾶς δίδουν ἓνα μισθόν, ὁ ὁποῖος μὲν ἐπιτρέπει μόνον καὶ μόνον νὰ στεκώμεθα εἰς τὰ πόδια μας, ὅπως ἐπετρέπετο τὸ φαγητὸν εἰς τοὺς δούλους πρὸ αἰώνων διὰ νὰ στέκουν εἰς τὰ πόδια τους καὶ νὰ μποροῦν νὰ δουλεύουν μόνον διὰ τὸ ἀνεκτικόν.

Καὶ ἐλησμόνησεν ἐπίσης ὁ κ. Πρόεδρος ὅτι «τὸν κατέστησαν οὐραγὸν τῆς ὑπαλλήλιας, ὑποσκελίσθεντα καὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἀκόμα τοὺς συναδέλφους τῆς Τραπεζῆς 'Αθηνῶν». Καὶ τί ἔκομε λοιπὸν τὸ Δ. Σ. διὰ νὰ ἐξαλειφθῶν διὰ αὐτῶν οἱ ἀνίστητες, τίς ὁποῖες μὲ ἐμπεριστατωμένην μελέτην ἀνέφερον ὁ κ. Κέης;

Καὶ ὁ κ. Μελισσαρόπουλος διεκρίσεν ὅτι «ὁ Διοικητὴς μας, εἶναι ὁ παλαιὸς συνάδελφός μας, εἶναι σήμερον ἐκπρόσωπος τῶν ἐργαζομένων μας καὶ δέν εἶναι δυνατόν ἐμφανιζόμενος βασιλικώτερος τοῦ βασιλέως νὰ μᾶς χορηγῇ ἀφ' εαυτοῦ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δέν ζητοῦμεν. Ὁφείλομεν λοιπὸν νὰ τὰ ζητήσωμεν. Νὰ τὰ ζητήσωμεν μὲ πειθώ, μὲ σταθερότητα, μὲ ἐπιμονὴν, μὲ σθένος καὶ εἰμαί πεπεισμένος κλπ. καὶ ὅχι μόνον νὰ τὰ ζητήσωμεν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀγωνισθῶμεν, διότι ὁποῖος δέν ἀγωνίζεται διὰ τὰ δικαιώματά του δέν εἶναι ἄξιος δι' αὐτὰ». 'Αλλὰ καὶ αὐτὸ ὁ κ. Πρόεδρος τὸ ἐλησμόνησε καὶ ἔτσι ἐφάρυσεν πρὸς εαυτὸν καὶ πρὸς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀνεμένοντες ἐξ αὐτῶν τῶν λόγων τὸν κάποιον δελτίωσιν τῆς θεσεὶς σας. Καὶ κατηγορήσεν τὴν Δ. Ε. τοῦ κ. Τσουδεροῦ, ἡ μᾶλλον τῆς ἀπένειμε τὸν τίτλον

θρωπισμοῦ». 'Αλλὰ θρωπισμὸς καὶ πολιτισμὸς σημαίνει ἐργασία, ὥρως, μὲρῳσις ὥρως καὶ διασκέδασις, τοῦλάχιστον ὥρως ἡ ψυχαγωγία. 'Ημεῖς ὅμως ὅλοι, διὰ νὰ καλύψωμεν τὰς ἀνάγκας μας, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι—καὶ ἂς μὴ τὸ κρύβωμε—νὰ φυέγωμεν ἀπὸ τοῦ ἐνα γραφεῖο καὶ νὰ πηγαίνομεν εἰς τὸ ἔλλο, δηλαδὴ νὰ ἀναζητοῦμεν ἐργασίας ἔξω, γιὰ νὰ μὴ μαρασσοῦμε νὰ πάρωμε ἓνα χιλιόγραμ, νὰ συμπληρώσωμεν τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς μας.

«Καὶ ἡ ἐπαρκὴς μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ εἶναι πρωταρχικὴ ὑποχρέωσις τοῦ 'Ιδρύματος—καὶ αἱ ἀμοιβαὶ τοῦ προσωπικοῦ εἶναι ὅπως ἡ συντήρησις τῶν ἀκινήτων καὶ τῶν μηχανῶν καὶ εἶναι ὅπως τὸ 'Ηλεκτρικὸν ρεῦμα ποὺ ὀφείλονται νὰ πληρώνονται εἰς τὸ ἀκέραιον». Καὶ τὸ ρεῦμα ἐξακολουθεῖ νὰ πληρώνεται εἰς τὸ ἀκέραιον, τὰ ἐνοίκια, μάλιστα ἡ ἐργατικὴ ὅμως δύναμις δὲ.

«Τὸ δῆμα τῆς συγχωνεύσεως πρέπει νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν καθάρσιν. 'Γενέτο νέος 'Οργανισμὸς τῆς Τραπεζῆς καὶ ἐνταῖς τοῦ προσωπικοῦ ἡ ὁποία δέν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ἥθικην καὶ τὸ δίκαιον. Ποῖος δύναται ν' ἀνυψώσῃ τὸ ἀνάστημά του ἀπέναντι αἰτήματος στήριζομένου ἐπὶ τῆς ἥθικῆς καὶ τοῦ δικαίου; Ποῖος δύναται νὰ ἀρνήσῃ τὸ αἶτημα τῆς ἀναθεώρησης τοῦ 'Οργανισμοῦ καὶ μίᾳς διατάξεως ἐνταῖς». 'Ασφαλῶς οὐδεὶς δύναται νὰ τὰ ἀρνήσῃ αὐτά, ἀλλὰ τὰ ἡρήσῃ ὁ γράμμας αὐτὸν

Έχω δικαίον. Καί η ἀπάντησις ἦτο: Μὴ στενοχωρεῖσαι, διότι δὲν ἀξίζει τὸν κόπον διὰ δὲν πρόκειται νὰ διορθωθῇ ὅ,τι ἔγινε. Ὁ κ. Πρόεδρος ἡδικοφόρησε, ἡμέτερος καὶ δὲν ἐξήτασε τὸ ζήτημα μου μετὰ τῆς δευτέρας προσοχῆς καὶ θρησκευτικῆς εὐλαβείας, καθ' ὃ προστάζει τῶν συμφερόντων καὶ τοῦ ψωμιοῦ τῶν παιδιῶν μας. Συγκαταλεγόμεθα μεταξὺ τῶν ὀλίγων Ἐφείδων Ἀξιωματικῶν τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες συνετελέσαμεν εἰς τὴν γενναίαν ὑποχώρησιν τοῦ Ἀλδανικοῦ μετώπου. Ἐγγράψαμεν σελίδες δόξης, ἡρώισμου, θυσίας καὶ αὐτοθυσίας εἰς τὸ στερῆμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους καὶ δὲν εἶχαμε κανένα δικαίωμα, ἀναγνωρίζομενον εἴτε ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Ποινικὸν κώδικα, οὐδὲ καὶ ἀπὸ διεθνῆ τοιοῦτον, νὰ φέροσθε ἀνευλαβῶς πρὸς τοὺς μαχητὰς τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πνεύματος. Ἀλλὰ ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται καὶ κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα, καὶ ἐπεστράτευθην ἀπὸ τὴν συνείδησιν τοῦ ὑπερτάτου καθήκοντος. Ὅα ἐπρέπε. Κ. Πρόεδρε, πρὸ τοιούτων ἀνθρώπων νὰ κλίνετε τὸ γόνυ καὶ νὰ ἐκπέμπετε δέσεις καὶ οὐχὶ νὰ ἐδεικνύσατε σημεῖα ἀδιαφορίας καὶ ἀμελείας. Ἐκοίμην ἀναθεώρησιν τῶν ἐκθέσεων μου καὶ εἶδον ὅτι αὐτὰ εἶναι ἀρίστη. Κατόπιν τούτου ἐπαρνούσασθαι εἰς τὸ προσωπικὸν καὶ ἐξήγησα νὰ πληροφορηθῶ τὸν λόγον τῆς ἐξαίτησιν καθυστέρησός μου καὶ μοῦ ἀπήντησαν: καὶ αὐτὰ μὲν ἐκθέσεις σας εἶναι ἀρίστη, ἡλλὰ δὲν ἔχετε προσωρινότητα. Σκεφθῆτε ὅτι μετὰ ἀπὸ 15 χρόνια ἐσκέφθησαν νὰ μοῦ δώλουν προσωρινότητα. Διὰ τοῦτο ἐπιμένω καὶ λέγω ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἐκθέσεων εἶναι πρωταρχικόν αἰτήμα δώλυν τῶν συναδέλφων, νὰ ξεῦρη ὁ ὑπὸ ἄλλος εἰς ποῖαν κατὰστασιν εὐρίσκειται. Νὰ καλῶσθ ὁ προϊστάμενος τὸν ὑπὸ ἄλλου καὶ νὰ τοῦ πῆ εἰς ποῖαν κατὰστασιν εὐρίσκειται, νὰ δεῖξῃ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον νὰ προσπαθῇ νὰ συμμορφωθῇ νὰ ἐργασθῇ μὲ ζέσιν καὶ ἂν ὄχι, νὰ ζητήσῃ τὴν μεταθεσιν τοῦ. Εἰς τὸ χρονογράφημα τῆς 6.10.57 μᾶς χαρακτηρίζουν πυρῶν καὶ δορυφόρους, μᾶς χαρακτηρίζουν καλὸς παῖδα πού λόγῳ βαθμοῦ δὲν ἔχουμεν τὴν ἀπαιτούμενην δύναμιν περιστροφικῆς τροχίας. Γιὰ σκεφθῆτε ἀγαπητοὶ συνάδελφοι ὅτι χαρακτηρίζονται πυρῶν καὶ δορυφόροι ἐκεῖνοι πού ζητοῦν τὸ ψῶμν τῶν παιδιῶν τῶν. Ἐπὶ τέλους καιρὸς εἶναι νὰ πωσῶμεν παῖδας ἐν οὐ παικτίσῃ. Ζῶμεν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ ἀτόμου, καθ' ὃν ἐκτοξεύονται πυρῶν καὶ δορυφόροι καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ καθήμεθα ἀδρανεῖς μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας. Ὁ κ. Πρόεδρος ἔκοιμα καὶ μὴν χρῆσιν τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ τίτλου ὃν φέρει. Οὐδεὶς ὅμως ὄφυντο καὶ νὰ υποθέσῃ τὸ μέγεθος τοῦ βαθμοῦ τῆς προεδρικῆς ὑποτιμήσεως τῆς διανοητικῆς στάθμης τῶν συναδέλφων. Ἀλλὰ ἡ κρίσις συνεχίζεται. Ἐὰν ἐνθυμίσθε καλῶς, εἰς τὴν παντραπεζίτικὴν ἀγένην συνέστησε κλιμάκῃ καὶ διώρους ἀπεργίας καὶ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ κατέστρεψε τὸ μόνον μέσον ἐκμύνης τῶν ὑπαλλήλων. Δὲν ἀνῆλθον οὐτε εἰς τὴν συμπολίτευσιν οὐτε εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ δὲν πρόκειται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἀναμειχθῇ εἰς τὸν συνδικαλισμὸν. Ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄνθρωπος τῶν ἀπεργιῶν Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ μεταβάλωμεν τὴν Τράπεζαν εἰς σάλον, εἰς τὸ παρανόημα τοῦ πυρὸς. Ἡ ἀπεργία πρέπει νὰ εἶναι τὸ ἔσχατον μέσον ἀμύνης πρὸς ἐπίτευξιν τῶν δικαίων διεδικησέων μας. Φημιλογεῖται ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος μᾶς ἐπώλησε. Ἐγὼ προσωπτικῶς δὲν δύναμαι νὰ παραδεχθῶ τούτο. Αἱ κρατήσεις τοῦ συλλόγου ἀπὸ 1% ἔγινε 0,50%. Τὸ Ἐστιάτοριον ἐνοικίασθαι εἰς ἰδιώτην. Μετὰ ἀπὸ ὀλίγον χρόνον ἐπρόσθεθ ἡ κράτησις τοῦ συλλόγου νὰ γίνῃ 1% καὶ τὸ Ἐστιάτοριον, ἐπανῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν ὑπαλλήλων. Βλέπομεν δεδιασμένους σκέψεις καὶ ἀποφάσεις, τίποτε τὸ συγκεκριμένον καὶ τίπο-

τε τὸ σταθερὸν. Τὰ πάντα πρέπει νὰ μελετηθῶν μὲ φιλολογικὴν ἐπιμέλειαν, μὲ νομικὴν ὀφειλὴν καὶ μὲ μαθηματικὴν ἀκριβείαν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν, δὲν νὰ ἰσχύει χῶρον κατόπιν μακρὰς περισκεψῆς, σειρὰς καὶ ἀκριβείας. Εἶναι ἀγών, εἶναι εὐθύνη, εἶναι δράσις, εἶναι ἀντιμετωπίσις δυσχερεῶν, ἡ ζωῆς. Πρέπει κανεῖν νὰ φιλοσοφῇ τὴν ζωὴν, καθ' ὅτι ἡ φιλοσοφία εἶναι μήτηρ τῆς ψυχραϊμίας καὶ θυγάτηρ τῆς ἀληθείας. Ἡ πίστις καὶ ἡ προσήλωσις μας εἰς τὸ ἀγωνιστικὸν αὐτὸ πνεῦμα θὰ εἶναι ἡ σημαία, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ συνεχίσωμεν τὸ βωρὺ, δυσβάστακτον, ὅλα καὶ ἱερὸν ἔργον. Ἀς ἀποδείξωμεν, ὅτι ἡ ἐνότης εἰς τὸ σωματεῖον μας, δὲν δύναται νὰ διασκαλεθῇ καὶ ὅτι χάρις εἰς αὐτὴν θὰ διασώζωμεν πανίσχυρα ὅπλα διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν, ὅ,τι δὲν ἐπετύχαμεν μέχρι σήμερον. Ἀλλὰ τὸ ἔργον ὅλων ἡμῶν δὲν ὀλοκλήρωθαι εἰς σέτι. Δι' ὃ ἀντιτάξωμεν, εἰς τὴν ἀμέλειαν, ἄκονον ἐπιμέλειαν, εἰς τὴν μακαριότητα, μεθοδικὴν ἐργασίαν καὶ εἰς τὴν ἀδράνην, δημιουργικὴν δραστηριότητα. Ὅα συνδυάσωμεν τὴν ὁρμητικότητα μετὰ τῆς σωφροσύνης καὶ τὴν μαχητικότητα μετὰ τῆς συνέσεως. Εἰς τὴν σπατάλην θὰ ἀντιτάξωμεν τὴν περισυλλογὴν καὶ νοικοκυραίαν καὶ εἰς τὴν ἀνηθικότητα καὶ παραλοσίαν, τὴν ἡθικὴν ἐντιμότητα καὶ τὴν κοινωνικὴν εὐπρέπειαν. Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις, μὲ αὐτὰ τὰ ὄνειρα καὶ μὲ τὰ ἰδανικά πρέπει νὰ βῇ τὴν ὑποψηφιότητα καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ, μὲ τὴν συνείδησιν τῆς βαρύντητος τῆς ψήφου τῶν συναδέλφων καὶ κατόπιν ἐνδελεχοῦς σταθμίσεως τῆς καταστάσεως. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τονίζω εἰς τὸν ἀπερχόμενον πρόεδρον, ὅλα καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἔλθουν, εἶναι τὸ ἑξῆς: Δὲν εἶναι ἑντιμὸν, τίμιον καὶ ὀρθὸν ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ παρὰ πάντα νόμον καὶ παρὰ πάσαν ἐννοίαν δικαίου καὶ ἡθικῆς, νὰ καθέξῃ τις προεδρικός — ἀντιπροεδρικός καὶ συμβουλευτικὸς θέσεις ἐγγιστικῶς πού δὲν τὸ ἀξίζει. Οἱ εὐθείς καὶ ἐντιμοὶ ἄνδρες, ὁσάκις ἀδυνατοῦν νὰ ἐκτελέσουν τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον τοὺς ἀνετίθη ἡ δὲν δύναται, δι' οἰονδήποτε λόγον ἢ καὶ προβλέποντες ἰκανωτέρους τῶν, πρέπει αὐθαρεῖ νὰ παραιτηθῶσιν. Ἀλλὰ καὶ ὁσάκις ὑποκύπτουν εἰς σφάλματα πρέπει νὰ ἀναγνωρίσασιν αὐτὰ, πρέπει νὰ ἐπωμισθῶσιν αὐτὰ, νὰ ὑποσώσῃ τὰς συνέπειας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ ἀποσιώσασιν αὐτάς καὶ ἐπωμισθῶσιν εἰς ἄλλους. Εἰς ἡμᾶς ἐναποκίεται τὸ ἔργον· οὐδὲν ὀνειδὶς, ἀερίγῃ δὲ τόνειδος. Ἀς ἀντιλήσωμεν δυνάμεις ἀπὸ τὰς λέξεις αὐτὰς, ἅς μας γίνοντι ἐμβλημα καὶ καὶ σκοπὸς. Αὐτοὶ ἄς κατεῦθαι καὶ γενναίως προστάθωμαι μας. Τούτῳ δὲν τὸ κατορθώσωμεν, θὰ ἔχωμεν ἐπιτυχίαν τὴν πρώτην καὶ μεγαλύτεραν κατὰκτησιν. Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ τάσσωμεν τοὺς ἑαυτούς μας στρατιώτας εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην, πρέπει νὰ εἴμεθα ἀποφασισμένοι καὶ ἔτοιμοι διὰ πάσαν θυσίαν. Αὕτη ἦτο καὶ εἶναι ἡ κατὰστάσις μας καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ δικαίος μας πῶθος τὸν ὁποῖον θὰ ἐκπληρώσωμεν μὲ μεγαλύτερας πείρας. Ἀλλὰ θὰ προσπαθῶμεν μὲ ἀκαταδόχαστον θάρρος μὲ σφοδρὰν μανίαν καὶ μὲ αἰσιοδοσίαν νὰ υπερτηρήσωμεν τὰ ἐμπόδια αὐτά. Ἀν τύχῃ δὲ εἰς τὴν προσπάθειάν μας αὐτὴν καὶ πέσωμεν ἡ πτώσις αὐτὴ δὲν θὰ μᾶς κᾶν νὰ λιποτακτῶμεν δὲν θὰ μᾶς κᾶν ν' ἀγανακτῶμεν δὲν θὰ μᾶς κᾶν νὰ ἀποθαρρυνθῶμεν. Ὁχι, μόνον θὰ ἀνέλθωμεν εἰς τὸ σημεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον τυχόν ἐπέσαμεν ἄλλα καὶ ἀκόμη ὑψηλότερα, γιατί ὁ μέγας ποιητὴς Γκαίτε, τῆς Γερμανίας, εἶπε: «πάντα ψηλὰ νὰ βλέπωμεν, πάντα ψηλότερα νὰ ἀνεβαίνωμεν».

(Χειροκροτήματα).

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ

Κ. Γ. Καραπάνος: Συνάδελφοι, αἰσθάνομαι ἰδιαίτεραν ἱκανοποίησιν διότι νεαροὶ βλαστοὶ τῆς Τραπεζῆς καὶ κατὰ πάντα ἄξιον συναδέλφων, πρῶν μὲλν τοῦ Δ.Σ. ἐξήντησαν τὰ θέματα τὰ ὁποῖα εἶχον ὑπ' ὄψιν μου νὰ πραγματευθῶ. Μάλιστα ἀπὸ θεωρητικῆς συνδικαλιστικῆς πλευρᾶς καὶ ἀπὸ πρακτικῆς τοιαύτης.

Ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθω ἐπὶ μίᾳς ἀνακοινώσεως τὴν ὁποίαν ἐκυκλοφόρησα τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1957 καὶ διὰ τῆς ὁποίας πρῶτος ἐπεσήμανα τὴν ἀπεμπόλησιν τῶν σοβαρώτερων δικαιωμάτων τῆς τάξεώς μας, καὶ τὰ ὁποῖα ὡς γνωστὸν εἶναι ὁ Ὁργανισμὸς, ἡ ἑνταξίς καὶ ἡ ἡθικὴ καθάρσις.

Ὁ κ. Πρόεδρος θέλων νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἔγγραφον ἀπάντησιν, ὡς εἶχεν ὑποχρέωσιν, ἀφοῦ παρήλθεν ἄρκετος χρόνος μᾶς ἐκάλεσεν εἰς σύσκεψιν εἰς τὴν

Λέσχην τὴν 31 Ὀκτωβρίου 57. Καὶ τότε — εἶμαι ὑποχρεωμένους τώρα νὰ σὰς πῶ αὐτολεξί τι μᾶς εἶπεν: Ἡθικὴ καθάρσις δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ διότι ὁ κ. Βρυώνης ἔχει ἱσχυροὺς προστάτας. Αὐτὸ ὅμως εἶναι κοινὸν μυστικόν, ὅλα δὲν εἶπε κανεῖς ὅτι ἡ ἡθικὴ καθάρσις πρέπει νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὸν κ. Βρυώνην. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ὑπεύθυνοι ἐναντὶ τῆς συναδελφικῆς τάξεως. Ἀλλὰ ἐκτὸς αὐτῶν τῶν ὑπὸ κατηγορίαν συναδέλφων, ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ζήτῃματα ἡθικῆς τάξεως.

Ἐν ἐξ αὐτῶν τὸ ὁποῖον σὰς ἀναφέρω, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἀποστάσεως ὀρισμένων συναδέλφων εἰς 2 καὶ 3 καὶ 4 θέσεις. Αὐτὸ ἴσως σὰς κάνει κατὰ πληγὴν καὶ ὅμως εἶναι γεγονός. Δὲν ξέρω ἐὰν τὰ ξέρῃ ὁ κ. Πρόεδρος ἄλλα ὀφείλει νὰ τὰ γνωρίζῃ. Ἐὰν δὲν τὰ γνωρίζῃ εἶναι ὑπεύθυνος, ἐὰν πάλιν τὸ γνωρίζῃ

καὶ τὰ ἀποσιωπᾷ, καὶ πάλιν εἶναι ὑπεύθυνος.

Ἐθίξαμεν τότε εἰς τὴν ἀνακοινώσιν μας τὸ θέμα τῆς ἐντάξεως καὶ εἶπαμε: Γιατὶ κ. Πρόεδρε σιωπάτε; Ὁ κ. Πρόεδρος μᾶς εἶπεν: Ὅτι τὸ θέμα τοῦτο Κύριοι, δὲν τερματισθῇ διὰ τῆς προεθίσεως τῶν συναδέλφων τῆς Ἑθνικῆς. Ἀστειότερος ἱσχυρισμὸς, Κύριοι, δὲν ὑπάρχει. Διότι οἱ συνάδελφοι τῆς Ἑθνικῆς δὲν ἀποκατασταθῶν μόνον διὰ τῆς ἐντάξεως. Κανεῖς ἄλλος τρόπος δὲν ὑπάρχει. Ἐὰν δὲν γίνῃ ἑνταξίς οἱ συνάδελφοι τῆς Ἑθνικῆς θὰ φέρουν ἐφ' ὅρου ζωῆς τὴν ἡθικὴν καὶ ὑλικὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν θὰ ὑφίστανται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παραμονῆς τῶν.

Κατὰ συνέπειαν ἐπιβάλλεται νὰ ὑποδληθῶν, οἱ Κύριοι, τοῦ Τμήματος προσωπικοῦ, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ἐπαρκοῦν νὰ ἐνισχυθῶν, καὶ νὰ μελετήσων καλὰ τὸ θέμα τοῦτο, διότι εἶναι τὸ σοβαρώτερον. Ἀποτελεῖ ζήτημα τιμῆς διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑθνικῆς καὶ δι' ἡμᾶς πού τὸ ὑπεκίνησαμεν κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον, ἡ πλήρης ἀποκατάστασις Δι' αὐτὸ σὰς δηλοῦμεν ὅτι ἡμεῖς, εἴτε ὡς συμπολίτευσις, εἴτε ὡς ἀντιπολίτευσις, θὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ μαχόμεθα διὰ τὰ καίρια ταῦτα προβλήματα.

Ἐπὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ ὁ κ. Πρόεδρος μᾶς εἶπεν: Τὸ Τμήμα προσωπικοῦ ἀντιτίθεται εἰς τὴν τροποποίησιν, διότι ἐὰν αὕτη πραγματοποιηθῇ, ὁ νέος Ὁργανισμὸς θὰ εἶναι χειρότερος.

Ἄλλο θέμα ἐξ ἵσου σοβαρὸν τὸσον μὲ τὴν ἑνταξίαν ὅσον καὶ μὲ τὸν ὀργανισμόν, εὐρισκόμενον ἐν ἀπολύτῳ συναρτήσῃ μὲ τὴν ἑνταξίαν, εἶναι τὸ θέμα μῆς τάξεως συναδέλφων, τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Ταμιακοῦ Κλάδου. Οἱ συνάδελφοι αὐτοὶ διήνυσαν, οἱ περισσότεροι, 25 - 30 χρόνια τιμᾶς ὑπηρεσιακῆς ζωῆς καὶ ὁ Ἡλιάσκος ἐθεώρησε καλὸν νὰ τοὺς δώσῃ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποταμίου Β' καὶ Α', αὐτοὶ, κύριοι, δὲν μποροῦν νὰ ἀποκατασταθῶν οὐτε διὰ πρῶτης σεως ἐνὸς ἔτους, οὐτε δύο ἐτῶν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνταχθῶν. Νά, διὰ τὴν προβάλλεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐντάξεως τοῦ προσωπικοῦ.

Διὰ τὴν ἐπετηρίδα μᾶς εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος ὅτι θὰ γίνῃ ἐπετηρίς. Ποία ὅμως ἐπετηρίς; Βάσις τῆς σημερινῆς καταστάσεως; Μᾶς εἶμεθαι διαμετρωμένοι ὅτι εἴμεθα ἀδικημένοι, ὅτι ἐνετάχθημεν κατὰ βούλησιν τοῦ Ἡλιάσκου, πῶς λοιπὸν θὰ ἀνεχθῶμεν δὲν βγῇ μῖα τέτοια αἰσθρὰ ἐπετηρίς; Διότι ἔτσι πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέμα τῶν ἀπολύσεων τῶν συνδικαλιστῶν, νομίζω, ὅτι ὁ κ. Μαρουλίδης τὸ ἐξήντησε καὶ παρέλκει νὰ εἰπω τι.

Εἰσέρχομαι ὅμως κ. Συνάδελφοι, εἰς τὸ θέμα τῶν ἀποδοχῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ σοβαρώτερον. Οἱ προηγούμενοι ὀμλήται, ὅσοι τὸ ἀνέφεραν, παρέλειψαν οὐσιώδη μέρη, τὰ ὁποῖα θὰ φέρω εἰς γνώσιν σας. Διότι πιθανῶς, εἴτε ἀπὸ σκοπιμότητα, εἴτε διότι ἐνόμισαν ὅτι δὲν πρέπει ὀρισμένα γεγονότα νὰ ἔλθουν εἰς γνώσιν τοῦ προσωπικοῦ, τὰ παρέλειψαν. κ. Συνάδελφοι, ἡ λαϊκὴ παροιμία λέγει: «Ὁ χορτάτος δὲν πιστεύει τὸ νηστικόν». Φυσικὸν δὲν εἶναι; Εἶναι λοιπὸν φυσικὸν οἱ ἰθύνοντες, πολλοὶ τῶν ὁποίων συγκεντρώνουν ἡγεμονικὰ προσόδους καὶ μὴν θυμούνται ὅσους βρίσκονται κάτω ἀπὸ αὐτοῦ καὶ πεινοῦν. Ἐγὼ πιστεύω, κύριοι, εἰς οὐδεὶς ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς, πλὴν αὐτῶν πού ἔχουν τὰς διαφόρους ἐξωτερικὰς προσόδους καὶ τὰ φακελλάκια, μπορεῖ νὰ ζήσῃ μὲ πρόσδοτον τὰς ἀποδοχὰς του. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μικροὺς, αὐτοὶ γιὰ μένα, καὶ ἔχω στοιχεῖα εἰς τὰ χέρια μου, πένονται πραγματικᾶ.

Συνεπῶς τὸ θέμα τοῦτο προβάλλεται ὡς τὸ σοβαρώτερον ἐξ ὅλων καὶ ἡ ἐπίλυσίς δὲ ἐπρεπε νὰ ἔχῃ ἐφελκυστὴ ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τὸσον τῆς Διοικήσεως ὅσον, καὶ περισσότερον, τῆς Συλλογικῆς Ἡγεσίας. Ἐδῶ εἶναι κύριοι, τὸ σπουδαῖον καὶ τὸ τραγικόν.

Ἀλλεπάλληλα κρούσματα ὑ-

πηρεσιακῆς ἐκτροπῆς δεικνύουν τὸν σοβαρὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον δημιουργεῖ τὸ αἰσθηματικὸν τῆς αὐτοσυνηρήσεως. Οἱ νέοι ἔλασας τῆς Τραπεζῆς ἐξωθούνται εἰς τὴν βαθμιαίαν φθορὰν καὶ διαφθορὰν. Ἡ ἀνέχεια ὀδηγεῖ εἰς τὰ πάντα. Ἐὰν 3 ἢ 4 ἐπρόθεσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐξετράπησαν, πιστεύω, ὅτι ἀπὸ τοὺς 1.500 νέους οἱ 1.000, ἢ καὶ περισσότεροι, ἐὰν εὐρίσκον, καὶ εἰς τὴν εὐκαιρίαν νὰ ξεφύγουν ἀσφαλῶς θὰ τὸ ἔκαναν, διότι τὸ αἰσθηματικὸν αὐτοσυνηρήσεως εἶναι τὸ ἰσχυρότερον πάντων. Πολὺ δὲ περισσότερον ὅταν ἔχομεν καὶ οἰκογενεῖας νὰ συντηρήσωμεν. Συνεπῶς ἡ σημερινὴ Ἡγεσία, ἡ ἀπερχομένη, φέρει ἀκερασίαν τὴν εὐθύνην δι' ὅ,τι ἐσχημείωθ. Δὲν πρέπει νὰ ἀναζητούμεν ἄλλου τὰ αἰτία. Οὕτε εἰς τὴν γενικὴν πολιτικὴν.

Διὰ τοὺς ἀνθρωπίνους ὁρους ἐργασίας ὠμίλησαν προηγούμενοι ἀγορηταὶ καὶ εἶπαν ἄρκετὰ. Ἐγὼ προσωπτικῶς, κύριοι, νομίζω ὅτι ἡ Δ.Ε. θέτει τὸ ζήτημα τοῦτο μόνον διὰ προπαγανδιστικούς σκοποὺς, διότι ἔχω ὑψιν μου πολλὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τὰ ὁποῖα ἐκρίθησαν ἀπὸ γιατροὺς σοβαροὺς ὡς ἀκατάλληλα καὶ ἐν τοῦτοις ἐξακο-

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Κύριοι Συνάδελφοι, Ἐπειδὴ ὁ χρόνος καὶ τὰ γεγονότα πάντα ἐδικαίωσαν τὰς ἀποφάσεις καὶ προβλέψεις μου ἐπὶ τῶν κοινῶν μας πραγμάτων (Συνεταιρισμὸς - Μήνυση Ἡλιάσκου - Αὐτοδιδάκταις ΔΕ κλπ.) λαμβάνω καὶ πάλιν τὸ θάρρος νὰ ἐκφέρω τὰς ἀποφάσεις μου σχετικὰς μὲ τὰ ἐπαγγελματικὰ μας θέματα. Προσλήθωμεν ἐδῶ διὰ νὰ κρίνωμεν τὰ πεπραγμένα τῆς Δ.Ε. ἄλλ' εὐτυχῶς μὲ ἔβγαλαν ἀπὸ τὸν κόπον αὐτὰ ταῦτα τὰ ἐν διαλύσει μέλη τῆς ἀντικαταστάσεως. Μᾶς προσέβη ὁ δῆμος ὀδυνῶν ἐντύπωσιν τὸ ὅτι ὅλοι ἐκρίναν τοὺς ἄλλους συνεργάτας τῶν χωρὶς οὐδεὶς νὰ κᾶν αὐτακριτικὴ, λὲς καὶ ἡ Νέα Κίνησις ἢ ἡ Ἐνωσις νέων συνδικαλιστικῶν στελεχῶν εἶναι ἄμειροι εὐθύναν καὶ πταίει μόνον ὁ Πρόεδρος ὅστις, κατ' αὐτοῦς, ἀπέτυχε παταγώδως. Ἐμεῖς δὲν παραδεχόμεθα παταγώδη ἀποτυχίαν. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν πρὸς στιγμὴν παραδεχθῶμεν τὸ τοιοῦτον, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντιληφθῶμεν τί πταίει οὐτὸς περισσότερον τῶν κυρίων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι δημιουργήσαντες πρὸ καιροῦ ὑποθετικὸν κίνημα, ἄνευ βάσεων, θάρρους καὶ αὐτοπεποιθήσεως, ἐστῆς γάσσον τούτῳ ὑπὸ τὸ ὑπόστητον τοῦ, ἀφοῦ δὲν ἐξεστράτευσαν. Ἡδὲ δὲν τοὺς κάνει τὸ παλαιὸν ὑποστέγον καὶ ἀναζητοῦν νέον τοιοῦτον.

Μέρος τῆς αὐτοδιδουλεύσεως Δ.Ε., παρὰ τὰς ἐπιπλοκάσεις ἀντιζήτησε καὶ σοβαρὰς δυσκολίας καὶ ἀντιδράσεις, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἔλυσεν ὠρισμένα ζητήματα, ἐν οἷς καὶ σοβαρὰ τοιαῦτα. Ἡ ἑνταξίς, ὁ Ὁργανισμὸς, συναντοῦν ποικίλας ἀντιδράσεις. Ἀς μὴν πλανώμεθα, κύριοι συνάδελφοι, ὅτι εἶναι εὐκόλος ἡ λύσις τῶν θεμάτων τούτων. Εἶναι πολλὴ δυσκολία, οὐχὶ ὅμως ἀκατόρθωτος. Ἡ δυσκολία ὀφείλεται εἰς τὴν μακροχρόνιον παγίωσιν μῆς νόθου καταστάσεως, συνεχιζομένης καὶ μετὰ

λουθοῦν νὰ χρησιμοποιοῦνται ὡς Ὑποκαταστήματα. Ἀλλὰ εἶναι οἱ ἄνθρωποι τῶν ὑποκαταστημάτων τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ὄχι τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς ἐπαρχίας, οἱ ὁποῖοι ἡγνοήθησαν πάντοτε καὶ ἀγνοοῦνται πάντοτε. Διὰ τὸ ὠράριον τῶν ἐπαρχιῶν δὲν θὰ ὀμίληται διότι ὠμίλησαν ἤδη προηγούμενος. Συνάδελφοι. Δὲν νοοῦνται, κύριοι, δύο μέτρα καὶ δύο σταθμὰ διὰ τοὺς αὐτοὺς ἐργαζομένους εἴτε εἰς τὴν Ἀθῆνα εἴτε εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Ὅποιοι θέλει μπορεῖ νὰ πάῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Θὰ δουλῆψῃ 49 ὥρες καὶ ὁποῖος θέλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἀθῆνα νὰ δουλῆψῃ 39 ὥρες. Τί θὰ πῇ αὐτό;

Ἐγὼ τὴν γνώμην ὅτι, ἐξ ὧν ἐλέχθησαν ἐν τῇ Συνελεύσει, ἔχετε ἀποκομίσει θεβαίαν γνώμην ὅτι ἡ Δ. Ε. ἢ μᾶλλον διὰ νὰ εἶμαι συγκεκριμένους περισσότερον, ἡ Ἡγεσία τῆς Δ. Ε. ὄχι μόνον δὲν ἐξεπλήρωσεν τὴν ἀποστολὴν τῆς καὶ δὲν ἐτήρησε τὰς ὑποχρεώσεις τῆς, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐχάραξεν ἰδίαν συνδικαλιστικὴν γραμμὴν, πρωτότυπον εἰς τὰ Συνδικαλιστικὰ χρονικά. Τώρα ποία εἶναι, ἀποφεύγω νὰ τὴν χαρακτηρίσω, σεῖς θὰ τὴν χαρακτηρίσετε διὰ τῆς αὐριανῆς σας ψήφου. (Χειροκροτήματα).

Κ. Κ. ΠΑΠΑΜΑΤΘΑΙΟΥ: Ἦθελα νὰ τονίσω καὶ ἐγὼ, ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν συναδέλφων Πατρῶν, ὅτι συμφωνῶ ἀπολύτως μὲ ὅ,τι ἐλέχθη, τόσον ἀπὸ τοὺς προηγούμενους ἐπαρχιακοὺς συνδεδεμένους, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν κ. Καραπάνον, ὅτι τὰ ζητήματα τῆς ἐπαρχίας ἀγνοοῦνται τελείως ἀπὸ τὸ κέντρον, ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν Διοικήσιν καὶ τὸν Σύλλογον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐπαγγελματικούς Ὁργανισμούς, ὅπως τὸ Ταμεῖον Ὑγείας.

Καὶ ἐγὼ ὡς μέλος τῆς ἀπερχομένης Δ. Ε. δὲν προσθέτω τίποτε ἄλλα, παρὰ ὅτι εὐχομαι εἰς τὴν μέλλουσιν νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἥνια, ἐν τῷ διετίᾳ νὰ ἔχῃ ἐκπληρώσῃ ὅλα ἐκεῖνα διὰ τὰ ὁποῖα μᾶς κατηγορεῖ ὅτι δὲν κατορθώσαμεν νὰ λύσωμεν. Δηλαδή νὰ ἔχουν κατεδαφισθῇ τὰ κτίρια τὰ μὴ ὑγιεινὰ καὶ νὰ ἔχουν ἐξισωθῇ ὁ ὥρος τῶν καταστημάτων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ νὰ ἔχουν φθάσει καὶ οἱ μισθοὶ μας εἰς σημεῖον πού νὰ λέμε ὅτι μᾶς ἐπαρκοῦν ἀπολύτως.

(Χειροκροτήματα).

Κ. Μ. ΚΙΟΥΠΑΚΗΣ: κ. Συνάδελφοι. Ἐγὼ νὰ σὰς πῶ δύο περιπτώσεις χαρακτηριστικῆς τῆς δραστηριότητος καὶ συνεπειᾶς τοῦ κ. Πρόεδρου τῆς Δ.Ε. Ἀπὸ πέρσι μὲ κατὰ ἀνακοινώσεις ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μᾶς ἐκάλεε εἰς συγκεντρώσεις ἐνημερώσεως, οἱ ὁποῖες ἔγιναν 2 ἐν ὅλῳ. Εἰς τὴν τελευταίαν τῆς 31/10/57 ἔτυχα καὶ ἐγὼ. Ἐκεῖ ὁ κ. Πρόεδρος μᾶς ἐβίβε τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τῶν ἐκθέσεων. Τὸ ζήτημα εἶχε τεθῇ ἀπὸ 1956. Διότι ὁ κ. Πρόεδρος εἶχεν ἀναγνωρίσει ὅτι αἱ ἐκθέσεις αὐθαίρετως συντάσσονται καὶ ἀδικοῦνται οἱ συνάδελφοι. Ὁ κ. Πρόεδρος ἔθεσε τὸ ζήτημα ὑπ' ὄψιν τῆς Διοικήσεως, ἡ Διοίκησις δὲν ἔφερεν ἀντίρρησην, συνετάχθη μὲ τὴν ἄποψιν τοῦ κ. Μελισσαροπούλου καὶ ἔδωσαν ἐντολ

Τη 'Ιουλίου, ἐνῶ εἶχα 1η Μαρτίου. 'Επεσκέφθην τὸν κ. Πρόεδρον, μένεα πνέων, διότι μὰς ἐγέλασεν. 'Η ἀπάντησις τοῦ κ. Προέδρου ἦτο ὅτι τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις τῆς 'Επιτροπῆς προαγωγῶν καὶ ὅτι ἦτο δίκαια. Παρακαλῶ τὸν κ.

Πρόεδρον νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ πῶς θεωρεῖ ὅτι εἶναι δίκαια ἡ ἀπόφασις αὐτῇ.

(Χειροκροτήματα).
κ. ΚΑΜΠΟΥΡΑΚΗΣ "Ο-
λαὶ αἱ ἐρωτήσεις ἐτέθησαν καλῶς

ὑπὸ τῶν ὁμιλητῶν, ἀλλὰ ἐλησμονήσαντο οἱ παρόντες καὶ ἄδικοι κρατήσεις τῶν Ταμείων ἀνεργίας καὶ ἐργατικῆς κατοικίας. 'Ερωτῶ τὸν κ. Πρόεδρον ἐπ' αὐτῶν, ἐὰν ἔκοιμεν ἐνεργείας καὶ τί ἐνεργείας ἔκαμε;

τοῦ 'Οργανισμοῦ μόνο του ὠριμάζει, σὺν σπάτιος καρπὸς θὰ πέσῃ. Καὶ ἡ ἀπόδειξις ὅτι ἤρχισαν αἱ διαρρήξεις του. Δηλαδή αὐτὸ πού εἶδομε τῶρα, ὅτι ἐμφύσησις ἡ μετατροπὴ του εἰς τὸ ζήτημα τοῦ 15%, μὰς ἀνοίγει τὸν δρόμον εἰς τὸ νὰ μεταβληθῇ ὁ 'Οργανισμός. Δὲν εἶναι ὁμως αὐτὴν τὴν στιγμὴν ζήτημα ἐπείγου καὶ συνταρακτικόν, κατὰ τὴν κρίσιν μας, διότι αὐτὰ τὰ ὁποῖα ρυθμίζονται, τὰ ὁποῖα ἐρρυθμίσθησαν καὶ εἶμαι βεβαίωτατος ὅτι ἐντὸς μηνὸς θὰ ἔχουν τελειώσει αὐτὰ τὰ ὁποῖα εἴπαμε, ἡ ἐντολὴ τοῦ Διοικητοῦ ἦτο νὰ εἶχαν ἤδη τελειώσῃ. Καὶ τὸ ζήτημα νὰ μὴν δεχθούμε τις προαγωγὰς καὶ τὴν ἔντασιν διὰ τῶν προαγωγῶν, ἀναμενόντες τὴν ἔντασιν ἐν τῇ ἀκεραιότητι τῆς, ὑπεθυμίζει τὸν γνωστὸν μῦθον τοῦ Καραγκιόζη ὁ ὁποῖος ὀνειρευθεὶς ὅτι ἔτρωγε μακαρόνια ἐζητοῦσε καὶ σάλτσιν καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἐξύπνησε χωρὶς νὰ φάῃ καὶ εἶπε: Δὲν τὰ ἔτρωγα καὶ χωρὶς σάλτσιν;

Λοιπὸν, γιὰ τὴν νὰ μὴν πάρωμε τις προαγωγὰς μας, πού τις πήραμε, καὶ νὰ ἔχωμε πάντα τὴν ἀπαίτησιν διὰ τὴν ἔντασιν;

'Ελέχθη ἐπίσης ἀπὸ κάποιον ὅτι οἱ προαγωγὰς τοῦ 1957 προσπορίζουν ὀλην τὴν οἰκονομικὴν συνέπειαν, ἐνῶ αἱ περυσινὰ τοῦ 1956 καὶ τὸν προηγουμένον ἔτων δὲν παρέχουν, εἰμὴ κατ' ἀνάστατον ὄριον ἐξάμηνον.

'Η Δ. 'Επιτροπὴ γνωρίζει ὅτι εἴπαμε τότε εἰς τὸν Διοικητὴν ὅτι ἐπιφυλασσόμεθα τῶν δικαιωμάτων μας διὰ τὴς διαφορᾶς αἱ ὁποῖαι δὲν κατεβλήθησαν. Καὶ ἐφέτος, ὅταν ἔγινεν ὁ 'Ισολογισμός καὶ ἐμάθαμε ὅτι ὑπάρχει ἕνα κάποιον ποσὸν κερδῶν, ἐνῶ ἔως τῶρα δὲν ὑπῆρχον κέρδη εἰς τὴν Τράπεζαν, ἐπήγαμε εἰς τὸν Διοικητὴν καὶ τοῦ εἴπαμε ὅτι πρέπει νὰ πάρωμε χρήματα καὶ μὰς εἶπεν: 'Εγὼ θέλω νὰ σὰς δώσω 150ῆμερον, πῶς θὰ τὸ κάνωμε πού δὲν μπορούμεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν;

Οἱ πλείστοι συνάδελφοι, διὰ μακρῶν ἐξέθεσαν τὴν ἀβλῆαν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν ἐργαζομένων καὶ μοῦ εἶπαν, γιὰ τὴν ἔγραψες τὸ ἄρθρον τῆς Τραπεζιτικῆς «Οἱ ἡττημένοι τοῦ πολέμου» τῶρα, καὶ δὲν τὸ ἔγραψες πρὶν; Κύριοι συνάδελφοι, πῶς δὲν τὸ ἔγραψα καὶ πρὶν; Καὶ εἰς τὸν ἀνακρίτριον, πού εἶχε τὴν καλωσύνην ὁ κ. Διλιντὰς νὰ διαδόσῃ, τὰ εἶπα, καὶ εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τὴν πρώτην, τὰ ἴδια εἶπα καὶ μάλιστα εἶπα ὅτι τρέμουν τὰ γόνατά μας ἀπὸ τὴν πείνα καὶ εἰς τὴν τελευταίαν Συνέλευσιν, πού πλέον ὑπευθύνος ὡς Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ὁμιλήσαμε, τὰ ἴδια εἶπα. Συνεπῶς οὐδὲ στιγμὴν ἐπαύσαμεν διακηρύσσοντες τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν ἀποδοχῶν μας. 'Αλλὰ δὲν εἶναι θέμα πού μπορεί νὰ τὸ λύσῃ ἡ Διοίκησις. Γι' αὐτὸ τυπώσαμε τὸ β' τευχος, διὰ νὰ δῇτε ὅτι δὲν εἶναι δικαίωμα ὁ ἐργοδότης καὶ ἂν θέλῃ, νὰ δώσῃ ἢ νὰ κάμῃ Συλλογικὴν Σύμβασιν, ἐὰν δὲν ἔχῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ 'Υπουργείου. Κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ δοθῇ ἡ ἐντολή πού πρέπει καὶ εἶναι αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Συλλόγου πρέπει νὰ δοθῇ καὶ ὅχι νὰ δυσχεραίνῃ.

'Ο κ. Κῆς ὑπερημύνθη τῶν δικαίων τοῦ ὠραίου φύλου. 'Αλλὰ, ἀλλοίμονον, τὸ ὠραῖον φύλον εἶναι ἀπόν, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων. Καὶ πέρυσιν τὸ εἴπαμε αὐτό. 'Εγένετο λόγος καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐκ μετατάξεων ἐξ εἰσπρακτῶρων. Τῶν εἰσπρακτῶρων, δηλαδή, οἱ ὁποῖοι μετετάγησαν ἐπὶ 'Ηλιάσκου καὶ εἶπεν ὁ συνάδελφος κ. Καραπάνος ὅτι ἔλαβαν ἄνιστη «δαλέρ». 'Επὶ 'Ηλιάσκου ἔγιναν δύο μετατάξεις, τοῦ 1953 καὶ τοῦ 1955. Τοῦ 1953 ἐγένοντο με ἀκριβῶς τὰ ἴδια κριτήρια πού ἐγένοντο ἐπὶ 'Εθνικῆς πάντοτε αἱ μετατάξεις. Διὰ τὸ 1955 βεβαίως ἡδικήθησαν οἱ μεταταγέντες. Αἱ μετατάξεις πού ἔγιναν τὸ 1955 ἔγιναν με χειρότερα κριτήρια. Τὸ θέμα περιεπλάκη, διότι ἤρχισε μὲ τὸ νὰ εἶναι αἱ-

τημα διορθώσεως τῶν μετατάξεων πού ἔγιναν ἐπὶ 'Ηλιάσκου καὶ ἀνεγνωρίσθη ὅτι πρέπει νὰ ἀναθεωρηθοῦν ὅσα ἐγένοντο ἐπὶ 'Ηλιάσκου. Προεβλήθη ὁμως ἀπαίτησις ἐκ μέρους καὶ παλαιότερον μεταταγέντων, οἱ ὁποῖοι ἐπίσης διήνυσαν πολλὰ χρόνια καὶ δὲν εἶναι εὐχαριστημένοι, καὶ προέβαλαν καὶ αὐτοὶ τὸ αἶτημα νὰ διορθωθοῦν. Καὶ πρὸς στιγμὴν τὸ Προσωπικὸν ἐφάνη διατεθειμένον νὰ ἐξετάσῃ τὰς περιπτώσεις, ἀλλὰ ἠγέρθησαν τὸν ἀκανθώδη ζήτηματα τοῦ παρελθόντος, γιὰ τὴν σείς καὶ ὅχι καὶ ἐμεῖς, γιὰ τὴν αὐτὸς καὶ ὅχι καὶ ἄλλος, γιὰ τὴν οἱ εἰσπρακτορες καὶ ὅχι οἱ ὑπολογισταί, κ.ο.κ., ὥστε διόρθωσις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπεκταθῇ σήμερον εἰς προγενεστέρους μετατάξεις. Εἰς τὴν Λογοδοσίαν ἀναφέρονται τὸ θέμα ὡς λελυμένον, καὶ πράγματι εἶναι λελυμένον.

'Ο κ. Κατσιαμπας ἀνεφέρθη εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ ἔχει πολὺ δίκαιον, διότι αὐτὸ εἶναι βασικὸν πρόβλημα, οὐχὶ μόνον δι' ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι ἐγγίζομεν—καὶ ἴσως ἡ ψῆφος σας τὸ ἐπιταχύνῃ λίαν—τὸ πέρασμα εἰς τοὺς ἀπομάχους, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς νεωτέρους, ἀκόμα δὲ καὶ τοὺς νεωτάτους ἐνδιαφέρει. Διὰ τὸ θέμα αὐτό, τὸ ὁποῖον εἶναι σοβαρώτατον, δὲν μπορῶ νὰ προσθέσω καμμίαν πληροφορίαν, διότι θεωρῶ ὅτι θὰ εἶναι ἐπιβλαβεῖς αἱ πληροφορο-

'Ο κ. Κατσιαμπας ἀνεφέρθη εἰς τὸ «νὰ μὴ ὑπολειπώμεθα», μία ἔκφρασις τοῦ «ἴσῃ μεταχειρίσις», τὸ ὁποῖον ἐθέσαμε καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Λογοδοσίαν μας καὶ μὰς εὐρίσκει, βεβαίως συμφώνως καὶ ἀνεφέρθη ἐπίσης εἰς τὸ θέμα τῆς ἐντάξεως καὶ τοῦ 'Οργανισμοῦ, διὰ τὰ ὁποῖα ἤδη ὁμιλήσαμεν ὅτι ἐμμένομεν πάντοτε καὶ ἐπιφυλασσόμεθα διὰ τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν, ἡμεῖς ἢ οἱ διάδοχοί μας.

'Ο κ. Κατσιαμπας—καὶ τὸν εὐχαριστῶ πολὺ—ἀνέφερεν ὅτι ἐλύθησαν πολλὰ ζητήματα, ἀλλ' ὅτι βεβαίως ἀπομένουν σοβαρώτατα. Τὰ σοβαρώτερα εἶναι ἡ μισθολογικὴ ἐξίσωσις, ἀναμφιβόλως, ἀλλὰ εἴπαμε καὶ ποῖα εἶναι αἱ δυσκολαί, εἴπαμε πῶς θὰ πρέπει κατὰ κάποιον τρόπον ὁ ὁποῖος ἐπίσης ἀνάγεται εἰς τὴν μουσικὴν διπλωματίαν, σταδιακῶς νὰ ἐπέλθῃ ἡ καλλιτέρευσις τῶν ἀποδοχῶν. Πάντως ὁ καθεὶς μπορεί, ἀνατρέχων εἰς τὸν 'Απολογισμὸς τῆς Τραπεζικῆς 1955, 1956 καὶ 1957 νὰ δῇ ὅτι καθεὶς χρόνον, 1956 καὶ 1957, αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ ἔχουν ἀυξηθῇ, 10% τὸν πρῶτον χρόνον καὶ ἄλλα 10% τὸν δεύτερον χρόνον. 'Εάν συνεχισθῇ αὐτὸς ὁ ρυθμός, σιγά-σιγά θὰ τακτοποιηθοῦν τὰ πράγματα.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε τὸ βασικὸν θέμα ὅτι ἐπὶ διέτιαν μέρισμα δὲν ἐδόθη, ἐνῶ ἐφέτος θὰ δοθῇ. Οὕτω δημιουργοῦνται νέαι ἀπαιτήσεις τοῦ προσωπικοῦ. Πέρυσιν ὁ Διοικητὴς εἶπεν: Δὲν δίναμι μέρισμα, οἱ ὑπάλληλοι ἔχουν ἀνάγκην νὰ πάρουν λεπτὰ καὶ δὲν παίρνουν καὶ ὑπολείπονται. Τὸ χροῖνον πού θὰ δώσῃ μέρισμα, προβάλλει αὐτόματα εἰς τοὺς Μετόχους καὶ εἰς τὸ Κράτος, πού εἶναι ὁ κυριώτερος Μέτοχος: Τί θὰ γίνῃ με αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους πού ὑπολείπονται, ἐνῶ ἔχομεν πλέον λεπτὰ καὶ δίνομε καὶ μέρισμα; Δι' αὐτὸ εἶπα εἰς τὸν 'Απολογισμὸν ὅτι βλέπω τὸ μέλλον πλέον αἰσιόδοξον.

Βεβαίως δίκαιον ἔχει ὁ κ. Τσουδερός μὲ τὴν σεῖράν του νὰ παραπονῆται καὶ νὰ λέγῃ: "Ὁταν σείς ἐπὶ δύο χρόνια δὲν μπορούσατε νὰ ἐπιτελέσητε περισσότερα, πῶς θέλατε ἐγὼ μέσῃ σὲ 4 μῆνες νὰ κάμω κάτι τι; Δίκαιον ἔχει, δὲν ἔχει ἄδικον, μολοντί παρ' ὅλα ὅσα ἐλέχθησαν δὲν εἶναι ὀλίγα ὅσα ἐπραγματοποιήθησαν, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ α' μέρος τῆς Λογοδοσίας μας ἀναφέρονται. Καὶ εὐχαριστοῦμε τὸν κ. Τσουδερόν διὰ τὴν καλὴν πίστιν μετὰ τῆς ὁποίας προσέβη εἰς τὴν κριτικὴν του.

'Ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν 'Ηλιάσκου, τὸ Συμβούλιον ἀπηυθύνθη εἰς τρεῖς διαπρεπεῖς Δικηγόρους

τῶν 'Αθηνῶν, εἰς τὸν κ. Τσουκαλά, εἰς τὸν κ. Τσιριμῶκον καὶ εἰς τὸν κ. Προκοπίου καὶ ἐπομένως νομίζω ὅτι ἐξήντησε πᾶν μέσον καλῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως. 'Αλλὰ πᾶσα ὑπόθεσις δικαστικὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ Δικαστήρια.

'Ο κ. Τσουδερός ὑπῆρξε σύμφωνος διὰ τὸ πρῶτον καὶ δευτέρον μέρος τῆς Λογοδοσίας μας, ἀλλὰ εἰς τὸ τρίτον, τῶν ἐνδοσυλλογικῶν ζητημάτων, μὰς ἔκαμε, βέβαια τὴν κριτικὴν τὴν ὁποῖαν ἐνόμιζεν ὅτι ἔπρεπε νὰ κάμῃ.

'Ὅσον διὰ τὸ 'Εστιάτοριον, εἴχαμε κληρονομήσει τὴν συνεχῆ παθητικότητά του. 'Εστοίχιζεν ἄνω τῶν 15.000 κατὰ μῆνα. Κυττάξαμε νὰ δοῦμε πῶς θὰ μπορούσαμεν νὰ καλύψωμε τὰς ζημίας. Βρῆκαμεν ἕνα ἐνοικιαστήν καὶ εἴπαμε ὅτι ἐμεῖς δὲν φοβούμεθα ὅτι θὰ μὰς ὑπερφαλαγγίσῃ. Καὶ πραγματικὰ δὲν ἐδημιουργήθησαν παράπονα ὅτι μὰς κακοεπερίβριε ἡ μὰς κακοεπηρεάζεται. 'Αλλὰ ὁ ἐνοικιαστής ἔπρεπε ἐξῶ καὶ τὸ ἐγκατέλειπε ταχύτερον τῆς προθεσμίας του. Δὲν μὰς ἐστοίχισε ὁμως τίποτε. Δὲν ὑπέστημεν ζημίαν. 'Απηλλάγημεν μέχρι 15 Μαΐου τοῦ ἀνοίγματος πού θὰ εἴχαμε. 'Απ' ἐκεῖ καὶ πέρα ἠτύχησαμεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Θεοδωράκη νὰ εὐρωμεν ἕνα πολὺ καλὸν διαχειριστήν, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν συνεχή παρακολούθησιν καὶ χρηστὴν διοίκησιν τοῦ ἐπραγματοποίησεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἦτο ἀνέφικτον, δηλαδή δὲν ἔχει πλέον τὸ 'Εστιάτοριον ζημίαν. 'Ὅποτε βέβαια γεννάται τὸ ζήτημα: Τόσα χρόνια πού εἶχε ζημίας τί γινόταν; 'Η οὐσία εἶναι ὅτι ἀπηλλάγημεν ἀπὸ τὰς ζημίας τοῦ 'Εστιάτοριου χάρις εἰς τὸν κ. Θεοδωράκην.

'Ο κ. Τσουδερός ὁμίλησε διὰ ταξιδάκια. 'Εὰν ἐρευνῶμεν τὰ Πρακτικὰ δὲ δοῦμε ὅτι ἔχει ἐγκριθῇ ἀπὸ μακροῦ χρόνου δίκό μου ταξίδι καὶ εἰς τὴν Θράκην καὶ εἰς τὴν Καλαμάτα. Δυστυχῶς ὁμως ἡ συνεχὴς ἀπασχόλησις μου μὲ τὸν Σύλλογον δὲν μοῦ ἐπέτρεψε νὰ πραγματοποιήσω οὔτε τὸ ἕνα οὔτε τὸ ἄλλο. Συνεπῶς δὲν ὑπάρχουν ταξιδάκια, μολοντί εἶναι ἀπαραιτήτα διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ζητημάτων τῶν ἐπαρχιών.

'Ο κ. Τσουδερός μὰς εἶπεν ἐπίσης ὅτι ὠρίσαμε τὴν ἐορτὴν τῆς πίττας κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν τῆς 9ης 'Ιανουαρίου. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἔχει 100% δίκαιον, ἀλλὰ ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὴν δικαιολογίαν τοῦ μαρτυρίου: "Ὅτι δὲν ἐσκέφθηκα τὴν σύμπτωσιν τῶν χρονολογιῶν.

'Ὡς ἐκ τοῦτου λέγω ὅτι ἡ συνεργασία ὅλων εἶναι ἀγαθὴ, διότι ἐὰν ὑπάρχῃ μία εὐρύτερα συνεργασία, ὅτι στραβοτιμονιά κάνει ὁ ἕνας, ὑπάρχει ὁ ἄλλος νὰ τοῦ υποδείξῃ τὸ λάθος του.

'Ερχόμεθα εἰς τὸν κ. Διλιντάν. 'Ο κ. Διλιντὰς ἀνεφέρθη εἰς περικοπὰς τῆς πρώτης ὁμιλίας μου. Αὐτὸ ἰδιαιτέρως με τιμᾷ, ἀφοῦ οἱ λόγοι μου ἀποτελοῦν κείμενον, εἰς τὸ ὁποῖον καταφεύσουν διαπρεπεῖς Συνδικαλισταὶ τῆς ὁλκῆς τοῦ κ. Διλιντὰ. Καὶ βεβαίως ὁρθῶς εἶχα παραπνευθῇ ὅτι εἰσελθὼν εἰς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν, πού ἦτο τότε τὸ σπουδαιότερον 'Ἰδρυμα τῆς 'Ελλάδος, εὐρέθην εἰς μίαν κάποιαν Α.Ε. διεπομένην ἀπὸ Συλλογικὰς Συμβάσεις καὶ γι' αὐτὸ καὶ τότε, ἀλλὰ καὶ τῶρα, ἀνεφέρθη κατὰ τὴν συμπεριρὴν μου Λογοδοσίαν εἰς τὴν ἀνάγκην ἀνυψώσεως τῆς στάθμης τοῦ 'Υπαλλήλου. Νομίζω ὅτι εἶναι οὐσιώδεις νὰ ἀνυψοῦται ἡ στάθμη τοῦ 'Υπαλλήλου, ὅχι μόνον ὑλικῶς, ἀλλὰ καὶ ἡθικοπνευματικῶς. Διότι ὅταν ὑπάρχῃ ἕνα γόητρον, διαφορετικὰ σοῦ φέρνονται, διαφορετικὰ σὲ σέβονται, ἡ Διοίκησις καὶ ὁ 'Υπουργός, ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος. Καὶ οἱ γιορτὲς αὐτὲς συντείνουν ἀκριβῶς εἰς τὸ νὰ προσδώσουν ἕνα γόητρον. Μὴν λησμονώμεν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἡ στάθμη ὑψηλὴ. Μὴ λησμονεῖτε ὅτι ὁ 'Ηλιάσκος ὅταν ἔγινεν ἡ συγχώνευσις καὶ ἐβώσε χρήματα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς. 'Αθηνῶν εἶπεν: «Αὐτὰ διὰ νὰ ντυθῇτε νὰ εἰσθε

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΚΩΣΤΗ ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

κ. Κ. Μελισσαρόπουλος: Δὲν ὁμίλησα ματαίως εἰς τὴν Λογοδοσίαν μου περὶ ἀνάγκης ἀνυψώσεως τῆς στάθμης τοῦ ὑπαλλήλου. Παρακαλῶ νὰ διατηρησῶμεν ὑψηλὴν τὴν στάθμην ἐν τῇ Συνελεύσει ταύτῃ καὶ ὅπως ἐγὼ μετ' εὐλαθείας ἤκουσα ὁλους καὶ παρεκάλεσα, ἐὰν μοῦ ἐπιτρέπουν οἱ ὁμιληταὶ νὰ τοὺς διακόψω, καὶ δὲν τοὺς διέκοψα παρὰ ἀφοῦ μοῦ τὸ ἐπέτρεπαν, παρακαλῶ, ὅποιον θέλει νὰ μὲ διακόψῃ νὰ ζητᾷ τὴν ἄδεια. Πιθανὸν νὰ τὴν δώσω. πιθανὸν νὰ μὴν τὴν δώσω. Αὐτὸ ἀπαιτοῦν οἱ νόμοι τῆς εὐπρεπείας.

'Εχω ἕνα παράπονον, κύριοι Συνάδελφοι, ὅτι ἐνῶ ὁρθῶς ὁ κ. Μαυρουλίδης ὁμίλησε περὶ εὐπρεπείας καὶ τὸν εὐχαριστῶ πολὺ, διότι μοῦ ἀπέδωσε τὴν τιμὴν τῆς ἀρετῆς αὐτῆς, ἐκφράζω τὸ παράπονον ὅτι ἐκ τῶν ὁμιλητῶν οἱ κυριώτεροι, οἱ ὁποῖοι εἶχον λάβει ἀπὸ χθὲς ἀντίγραφον τῆς Λογοδοσίας μου, δὲν ἔκαμαν μνείαν τοῦ γεγονότος τούτου. Διότι ἐγὼ ἔκαμα μίαν περιποίησιν καὶ μίαν φιλοφρόνησιν. 'Εδωσα τὸ κείμενον τῆς ὁμιλίας μου διὰ νὰ τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν, ἐπειδὴ κατὰ τὴν περυσινήν Γεν. Συνέλευσιν διευτυπώθησαν παρὰπονα ὅτι οἱ κ. κ. Συνάδελφοι ἦσαν ἀνέτοιμοι διὰ νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὴν Λογοδοσίαν. Δὲν ἤθελα τίποτα ἄλλο παρὰ νὰ μοῦ ἐκφράσουν ἕνα ἔπαινον περὶ αὐτοῦ, διότι τοῦ δεικνύοντα εἰς τὴν προετοιμασίαν τῶν ὁμιλιῶν ταν, ἐνῶ ἐγὼ τῶρα δὲν ἔχω αὐτὸ τὸ πρόνόμιον.

'Εκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλέχθησαν ἦσαν σημαντικώτατα, ἀλλὰ ἔγινε κάποιον λάθος. 'Απηυθύνθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην, τὴν ἐσπέραν ταύτην, ἐνῶ ἔπρεπε ἄλλου ν' ἀπευθυνθοῦν. Διότι αἱ πλείστοι τῶν δικαίων, δικαιωμάτων, αἰτιάσεων τῶν συναδέλφων πού ἔλαβον τὸν λόγον, ἀφώρουν κυρίως τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς, τὸ Τμήμα Προσωπικοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπευθυνθοῦν μάλλον εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν Μετόχων. 'Επίσης ἔκαμαν καὶ μίαν ἄλλην παρεξήγησιν. "Ὅτι ἐγὼ εἶμαι 'Υπουργός 'Εργασίας, ἡ ὅτι ἐγὼ εἶμαι μέλος τοῦ Κοινοβουλίου καὶ παρεπνεύθησαν ἐναντίον μου διὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐκφεύγουν τοῦ κύκλου τῆς ἀρμοδιότητός μου καὶ τῶν δυνατοτήτων μου.

Βεβαίως ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Μαυρουλίδη, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων ρητόρων, ἦτο καλὴ. 'Αλλὰ μὴ λησμονώμεν ὅτι εἶναι εὐκόλως νὰ γίνεταί κριτικὴ καὶ δυσκολώτερον νὰ ἔχωμεν δρᾶσιν. 'Ο κ. Μαυρουλίδης ἔκαμε σφάλμα νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν 'Επιτροπὴν. Αὐτὸ θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ—καὶ προφορικῶς τοῦ τὸ εἶπα—νὰ τὸ ἐπαναλάβω καὶ ἐν Συνελεύσει. Εἶναι σφάλμα, διότι βεβαίως ὑπάρχουν ἐν τῇ Διοικητικῇ 'Επιτροπῇ διαφοναί, ἀλλὰ ἀκριβῶς ἡ ὑπαρξίς τῶν διαφορῶντων δοθεὶς τοὺς συμφωνοῦντας εἰς τὸ νὰ τοὺς συγκρατῇ ἀπὸ ὠρισμένα σφάλματα. Διότι μὲ τὸ νὰ μὴν ἀκούη κανένας μίαν γνώμην δὲν ἔπεται ὅτι δὲν ἐπηρεάζεται ἐξ αὐτῆς καὶ δὲν ὠφελεῖται. Καὶ πάντοτε χρειάζεται: μία ἀντίθετος γνώμη, ἡ ὁποῖα ἀντιφάσκει τὰ πράγματα.

Νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃτε, κ. Μαυρουλίδη, ἐπειδὴ ἀνεφέρθη εἰς τὸ παρελθὸν νὰ τῶνισθῃ τὴν ἀποψίν μου ὅτι εἰς τὰς διαφονάς, δὲν εἶχα πάντοτε ἄδικον. Λέγω, ὅτι ἡ ὅλη πολιτεία, τὴν ὁποῖαν ἠκολούθησα, τὴν ὁποῖαν ὠνομάσατε «μέσῃ ὁδῶν» καὶ τὴν ἀπεδώσατε εἰς 'Ἰνδικὴν ἐπιτροπὴν, ἐνῶ εἶναι ἀρχὴ τὸ Βουδισμοῦ, αὐτὴ ἡ «μέσῃ ὁδῶς» καὶ τὸ λέγω χωρὶς νὰ εἶμαι Βουδιστής, αὐτὴ ἡ μέσῃ ὁδῶς εἶναι παραγωγικὴ, ὅταν ἰδίως πρόκειται περὶ πολιτικῆς. Διότι, ἐὰν πρόκειται περὶ θεωρίας, τότε δὲν ὑπάρχει μέση

ὁδός. 'Υπάρχει ἡ ὁλόψυχη καὶ 100% ἀφιέρωσις εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κανεὶς ἰδεολογικὰ πιστεύει καὶ διὰ τὸ ὁποῖον μάχεσθαι. 'Η πολιτικὴ ὁμως εἶναι κατ' ἐξοχὴν ὁ δρόμος τῶν ἐλιγμών, τῶν ἐπιδεξίων χειρισμῶν καὶ ἐπομένως πολλὰς φορὲς μπορεῖ νὰ ἐμφανίζεται ὡς ἀντιπαρῶν εἰς ἑαυτήν, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ὑπάρχῃ ἀντίφασις. 'Απλουστάτα ὑπάρχει προσρμογὴ εἰς τὰς περιστάσεις, χωρὶς νὰ πρέπει ἢ νὰ δικαιουταὶ κανεὶς νὰ ἀποστῇ τῶν βασικῶν ἰδεολογικῶν του ἀρχῶν.

'Αναφέρομαι ἰδιαίτερως εἰς τὸ σημεῖον πού διεφώνησαμεν, εἰς τὴν πρώτῃν 'Επιτροπὴν, τὸσον ριζικῶς—καὶ εὐτυχῶς ὑπερίσχυεν ἡ γνώμη μου—εἰς τὸ ζήτημα δηλαδή πού μερικοὶ εἶπαν ὅτι ἔπρεπε νὰ συμμερισθούμε τὴν στάσιν τῆς ΟΤΟΕ, ἡ ὁποῖα κατεφέρετο κατὰ τὸν κ. Κυριακοπούλου διὰ τὸ θέμα τῶν 14 σημείων. Καὶ ἡ πείρα μὰς ἀπέδειξεν ὅτι, τέλος πάντων, ὁσον ἀνεπαρκὴ καὶ ἂν εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἔγιναν εἰς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν εἶναι ἀπείρως περισσότερα ἀπ' ὅσα ἔγιναν εἰς τὰς ἄλλας Τραπεζάς. 'Ο ἰσχυρισμός καὶ ἡ ἀντίρρσις δὲν παύρνομεν τὰ ἴδια μὲ τις ἄλλες Τραπεζές, δὲν εὐσταθεῖ διότι, καλῶς ἢ κακῶς, ὑπάρχουν δημιουργημένα δικαιώματα. Δὲν ἔχεται δὲ ὁ ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς τῆς 'Ελλάδος νὰ τοῦ προβάλῃ καὶ νὰ τοῦ πῇς ὅτι, ἐπειδὴ, κύριε, σὺ παίρνεις ἀπὸ μὲνα σήμερα 30% ἢ 35% ἢ 40% περισσότερον, ὅταν ἐγὼ πάρω ἕνα 150ῆμερον, σὺ δὲν πρέπει νὰ τὸ πάρῃς.

Εἶδαμε ὁμως, ἐμεῖς μὲν νὰ παίρνωμε αὐτὰ τὰ ὁποῖα παίρνομε, καὶ τὰ ὁποῖα ἐοεῖς ἔχαρηκτηρίσατε λίγα, π.χ., τὸ 150ῆμερον πού πήραμε τὸ καλοκαίρι, καὶ οἱ ἄλλοι δὲν τὸ πήραν.

Τὸ 15% —εἶπεν ὁ κ. Μαυρουλίδης— ἀρχήθην τὸ ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὸν Μάϊον, ἐνεκρίθη κατ' ἀρχὴν ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον καὶ ἤχθη μέχρι 1ης 'Ιανουαρίου 1958. 'Επικαλοῦμαι ὁμως τὴν μνήμην τοῦ κ. Μαυρουλίδη καὶ τὴν μαρτυρίαν καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς 'Επιτροπῆς, ὅτι ἡ μετάδασίς μας, τότε, εἰς τὸν Διοικητὴν εἶχεν ἀπάντησιν: «Μάλιστα, θὰ πάρετε τὸ 15%, ἀλλὰ ἡ χρήσις τοῦ 1957 δὲν σηκώνει» ἀπὸ τὸ 1958»

Συνεπῶς τὸ ξέραμε ἀπ' ἀρχῆς ὅτι ἦτο θέμα τοῦ 1958 καὶ ὅχι τοῦ 1957. Διότι δὲν πρέπει νὰ μὰς διαφεύγῃ τὸ γεγονὸς τῆς μὴ διανομῆς μερίσματος. 'Εφ' ὅσον ἡ Τράπεζα ἐξήμιωσε ἀπὸ τὸν 'Ηλιάσκον 1.000.000 χρυσῶν λιρῶν 'Αγγλίας, πού ἀναλογεῖ 500 χρυσὲς λίρες εἰς τὸν κάθε 'Υπάλληλον τῆς 'Εθνικῆς, αὐτὰ ὅλα τὰ σπ

καλοντυμένοι έναντι των υπαλλήλων της 'Εθνικής».

Ο κ. Διλιντάς ενόμισεν ότι έχω είμαι 'Υπουργός της 'Εργασίας και μου έκαμε μίαν επίθεσιν εις την όποίαν διετραγόησε την δεινήν κατάστασιν εις την όποίαν εύρίσκονται οι εργαζόμενοι. Είμαι άπολύτως σύμφωνος και προσυπογράφω, και όλοι μας προσυπογράφωμεν, και ό Διοικητής προσυπογράφει και όμολογεί ότι είναι άνεπαρκείς οι μισθοί, και είναι γενική ή κατακραυγή. 'Αλλά υπάρχει δυστυχώς σήμερα μία Κυβερνητική πολιτική καθηλώσεως των μισθών.

'Υπάρχουν δύο τρόποι να επιτύχωμεν αυτό που λέτε: 'Υπάρχει ή διπλωματία και ή επίδειξις δυνάμεως. Σάς ειπα και πριν ότι δυστυχώς αυτήν την δύναμιν δεν την βλέπω πρόχειρον. 'Ισως να την βλέπετε σείς, Κύριοι, και να την πραγματοποιήσετε. Μακάρι.

Ο κ. Διλιντάς ειπε, και είναι όρθόν, ότι ή 'Ιστορία έδίδαξεν ότι τότε μόνον προάγεται ό εργαζόμενος, και πās άνθρωπος, όταν κάνει αγώνας. Δεν διαφωνώμεν μαζί του. Με την διαφοράν ότι υπάρχουν πολλοί μορφαι αγώνων. Καί ή δημοσιογραφία και ή έπιμονή και ή άξιοπρεπής παράστασις και ή έμμονος επιδιώξις και ανάπτυξις μιάς θέσεως και ή καλή τοποθέτησις ενός ζητήματος, όλα αυτά είναι μορφαι αγώνος. Σήμερα —έπαναλαμβάνω— και αναφερόμαι εις την Λογοδοσίαν του άδελφού Σωματείου της Τραπεζής της 'Ελλάδος, εύρισκόμεθα άπέναντι μιάς Κρατικής αντιυπαλληλικής στάσεως. Δεν ξέρω τί έχει υπ' όψην της ή Κυβέρνησις. Μπορεί και αυτή να έχει αγαθές προθέσεις, μπορεί και αυτή να θέλη να επιτύχη ώρισμένα πράγματα. 'Αλλά και τους Δημ. 'Υπαλλήλους και όλους τους εργαζόμενους, δεν τους προσέχει. 'Αλλά αυτά αι καταστάσεις αλλάζουν. Δεν ξέρωμεν εάν αύριον δεν προκηρυχθούν έκλογαί, εάν δεν είμεθα έν όψει ζυμώσεων πολιτικών, όπου να αλλάξη ή νοστοπρία και ή κατάστασις. Χθές άφιναν τις εισαγωγές έλευθερας, σήμερα άρχίζουν να τις δεσμεύουν. Σε μία τέτοια περίσταση πιθανόν δεν είναι χρήσιμον να γίνη μία άλλη μορφή αγώνος, αλλά και τό διαρρεύσαν έτος νομίζω ότι ό μόνος ένδεδειγμένος αγών είναι αυτός που έκάναμε. Δηλαδή ό δια διπλωματικών έλιγμων.

'Ηθικήν καθαρίν προέβαλε και ό κ. Διλιντάς. 'Αλλά μη λησμονώμεν ότι έπληθην έν μεγάλη κλίμακι αυτή ή ήθική καθαρις, διότι δεν έχω υπ' όψην μου αυτήν την στιγμήν τους άριθμούς, άν και θα έπρεπε να τους ξέρω άπ' έξω, είναι και αυτό μία παράλειψις δια την όποίαν κάνω αυτοκριτικήν, πόσοι και ποίοι ήσαν οι Διευθυνταί των 'Υποκαταστήματων και οι κατέχοντες τās μεγάλας θέσεις έν 'Αθήναις και έν ταίς έπαρχίαις. 'Εάν συγκρίνεται αύτους τους άριθμούς, θα παραδεχθίτε ότι έγένετο έν πολλοίς ήθική καθαρσις, μολοντί και ή Διοίκησις δεν έχει έλευθεράς τās χείρας. 'Εν πάση περιπτώσει και αυτό ανάγεται εις την κριτικήν τής Διοικήσεως.

Ο κ. Διλιντάς ήρώτησε διατί δεν παρητήθημεν, όταν παρητήθη ό κ. Μαυρουλίδης. 'Αλλ' ή παραίτησις του κ. Μαυρουλίδη έγένετο ένα μόνον μήνα πρό τής λήξεως τής θητείας του Συμβουλίου.

'Εγένετο λόγος πολλός περί «Τραπεζιτικής», αλλά έδόθη άπάντησις. 'Η «Τραπεζιτική» διεκρύβυξεν ότι θέλει συνεργασίαν και θα είμεθα άξιοκατάκριτοι εάν παρουσιαζέτο κάποιος και έλεγε: 'Εστειλα αυτήν την διατριβήν και δεν έδημοσιεύθη. Δεν έχετε δικαίον να παραπονήσθε δι' αυτό τό πράγμα. 'Εάν τό τηλεγράφημα του κ. Παπαχρήστου δεν έδημοσιεύθη, αυτό ήτο —έγώ έλειπα εις την Λουτροθεραπείαν μου— συνείπια κάποιος συνεινόνσεως δια να μη έμφανισθί ρήγμα έντός του Συμβουλίου.

Είπαν μερικοί ότι πρέπει να

έπισπευσθί ή δίκη 'Ηλιάσκου. Κύριοι, πρέπει να είμεθα σοβαροί εις ό,τι λέμε: δεν υπάρχει κανειστρόπος να επισπευσθί μία ένέργεια δικαστική. Μέχρις ότου τεματισθί μία προσάνκρισις ούδεις δύναται να λάβη πληροφορίαν περί τής πορείας τής. 'Εκείνο τό όποίον έμάθαμεν, είναι ότι μετά την μήνυσιν την ιδικήν μας, έν συνεχείας, ύπεδλήθη και μήνυσις έκ μέρους τής 'Ελληνικής 'Εμπορίας και όπως πρέπει να γίνεται εις αυτός τās περιπτώσεις, συνεχρονίσθησαν οι φάκελλοι και ή Δικαιοσύνη κάνει την δουλεία της. Δεν μπορούμε να έπέμψουμε. Κατ' έπανάληψιν ήρώτησαν οι Δικηγόροι και έλαβον την άπάντησιν ότι τελειώνομεν και θα κληθί εις άπολογίαν ό κατηγορούμενος.

Ο κ. Διλιντάς ώμίλησε και περί άδειαν προσωπικού. 'Οπως είπαμε και εις την Λογοδοσίαν μας, πās αι άδειαι έχορηγήθησαν. Τό έγράψαμε κατ' έπανάληψιν και ούδεις μάς ειπεν: 'Εγώ δεν έλαβα άδειαν.

'Επίσης ό κ. Διλιντάς ανέφερθη εις τόν έπίλογον τής τότε άγορεύσεώς μου, που είπα ότι ή δράσις είναι έργον τών νέων δυνάμεων. Δεν παύω να τό λέγω. Κύριοι, τās περιμένετε όλα από έμέ, από έναν άνθρωπον, με άσπρα μαλλιά, ό όποίος διήνυσεν ήδη τό υπηρεσιακόν του στάδιον. 'Ηρνήθη έν γύμ ποτέ την συνεργασίαν και την εργασίαν τών νέων; Δεν την ήρνήθη ποτέ και πάντοτε παρείχα πρωτοβουλίαν. Και εις ύμάς, όταν είσθε συνεργάτης μου κ. Διλιντά, ούδέποτε σάς άνέκοψα την πρωτοβουλίαν. Γιατί με κατηγορείτε; Τί πταίω έγώ εάν δεν άξιοποιήσατε την πρωτοβουλίαν που σάς παρείχα;

Και τώρα επίσης εις την Λογοδοσίαν μου είπον: "Όλοι μαζί να συνεργασθώμεν, παλαιοι και νέοι. 'Αλλοίμονον εάν γίνη διαχωρισμός τών νέων και τών παλαιών. Θα είναι καταστροφικός. Τίποτε δεν αλλάζω, λοιπόν, άπ' όσα είπα εις την πρώτην μου όμιλίαν, με την διαφοράν ότι τοποθετώ τās πράγματα όπως νομίζω ότι ή πολιτική επιβάλλει.

Είπα και πριν, τοποθετώ εις δευτέραν σειράν τόν 'Οργανισμόν και την 'Ενταξιν δια να έλθουν εις τόν κατάλληλον χρόνον και να μη έπιφέρουν συμφοράσιν εις την εργασίαν του Τμήματος Προσωπικού.

Ο κ. Παπαχρήστου έπέμενε και αύτός εις τό ζήτημα τών έπιτεύξεων ώμίλησε περί οικονομικής ένισχύσεως, δια τών όποίαν είμεθα σύμφωνοι, όπως είπαμε, αλλά του ύπενθυμίζω και πάλιν, ότι χωρίς μέρισμα εις τους Μετόχους, κάθε τι ήτο δύσκολον. 'Αλλά ό κ. Παπαχρήστου θα μου επιτρέψη να του κάμω ένα παραπόνον ότι, χωρίς να έλθη εις συμφωνίαν με τό Συμβούλιον και με τόν Πρόεδρον, έδημοσίευσεν ένα λιβελλον εις τό 'Υποκατάστημα Θεσσαλονίκης, χωρίς να στείλη αντίγραφον εις τόν Πρόεδρον. 'Ητο δικαίωμά του βέβαια να έκθέσχη τās άπόψεις του και να έπιτεθί κατά πάντων. 'Επρεπεν όμως, έκ λόγων λεπτότητος, να στείλη ένα αντίγραφον και εις τόν Πρόεδρον και να του πη ότι αυτόν τόν λιβελλον έγώ έκυκλοφόρησα εις την Θεσσαλονίκην.

'Επίσης θα πρέπει να ξέρη ό κ. Παπαχρήστου ότι έγώ, όταν είδα ότι είχα περιέλθι αντί διαφωνίαν με μίαν μερίδα του Συμβουλίου, τή συγκρατήσα και τών συνεργατών μου, οι όποιοι με έτίμησαν συμμερίζόμενοι τās άπόψεις μου, είπα ότι μπορεί και έγώ να κάνω λάθος, δεν είμαι αλάναςτος, και θα πάρω δύο μήνες άδειαν να διαχειρισθίτε σείς τās θέματα. 'Εάν δεν άξιοποίησαν οι διαφωνούντες με έμε συναδέλφους μου αυτήν την προσφοράν, δεν είναι δικό μου λάθος. 'Εσφάλατε, κ. Παπαχρήστου, λέγοντες ότι έτελουσате έν άγνοία τών πραγμάτων του Συλλόγου, διότι έλαμβάνατε πάντοτε αντίγραφα τών Πρακτικών του Συμβουλίου. 'Εάν είχατε διαφορετικάς

άπόψεις, διατί δεν έστείλατε ένα 'Υπόμνημα;

'Επίσης με κατηγορήσεν ό κ. Παπαχρήστου, διατί τό άρθρον «Οί ήττημένοι του πολέμου» διατί τό ένθεμυήην μόλις χθές. Σάς έξηγήσα και προηγουμένως ότι και εις τόν έννοκρήριον λόγον μου και εις την Συνέλευσιν τών Μετόχων και εις την άλλην Συνέλευσιν τών Μετόχων τὰ ίδια είπα, άκριβώς τὰ ίδια, ότι οι εργαζόμενοι δεν άμείβονται έπαρκώς.

Τώρα υπάρχει τό μεγάλο θέμα: Τὰ 'Υποκαταστήματα δουλεύουν πάρα πολύ. Αυτό είναι αλήθεια και έχε φθάσει τό πράγμα εις σημείον τραγικόν. 'Υπάρχει συναδέλφος νυμφευμένος με παιδάκι ενός και ήμισεως έτους, ύπηρετούσα εις την Ρόδον ένφ ό άνδρας της ύπηρετεί εις την Θεσσαλονίκην. Και ή κατάστασις αυτή παρατείνεται επί μακρόν. 'Ετσι έχον σφίξει τās πράγματα εις τās έπαρχίας και τό γνωρίζει ή Τράπεζα, αλλά είναι συνάρτησις τής ψηφίσεως του Νομοσχεδίου δια τό όποίον ή Τράπεζα, ή Διοίκησις, τό προσωπικόν, όλοι έμείς πάσχομεν και ύποφέρομεν έξ αιτίας αυτής τής τρομεράς καθυστερήσεως. Αυτό τό Νομοσχέδιον ξέρετε τί περιπετείας είχαν. 'Από πέρυσιν ήτο έκκρεμές, παρετάθη, συνεκρούσθημεν με τους συναδέλφους τέως 'Αθηνών, άπεσύρθη, συνεζητήθη εις την 'Επιτροπήν τής Βουλής και έν τέλει: τώρα κατετέθη εις την Βουλήν.

'Εγώ είσηγήην και είπα: Προκηρύξατε τόν διαγωνισμόν τής προσλήψεως και έφ' όσον τό Κράτος αναβάλλει την ψήφισιν του Νομ)δίου θα αναβάλλετε και σεις τόν διαγωνισμόν τής προσλήψεως. Τό αποτέλεσμα θα είναι ότι θα άποκτήσχη συμμαχους έκείνους οι όποιοι θέλουν να προσλήφθουν, τās τους έχετε συμμαχους οι όποιοι θα πιάουν τους βουλευτάς, τους 'Υπουργούς και θα πιέζουν. 'Εκρηγθί ότι δεν είναι άξιοπρεπές δια την Τράπεζαν να καταφεύγη σέ τέτοια μέσα.

Εις τās έρωτήματα του κ. Τσάκωνα δεν θα άπάντησω, διότι τό θεωρώ κατώτερον έμού να άπαντήσω. Θα πώ μόνον σχετικά με τόν «'Ιλισόν» ότι είθισται εις τās έφημερίδας όπως τās έκδόσεις διδλίων και περιοδικών τās δημοσιεύουν πάντοτε δωρεάν και ποθενά δεν πληρώνει ό 'Ιλισός δια να αναγγέλλεται, όπως δεν πληρώνουν και τὰ άλλα περιοδικά. 'Οποιος στείλει εις την «Τραπεζιτικήν» άγγελίαν περί έκδόσεως είτε διβλίου, είτε περιοδικού, δημοσιεύεται πάντοτε δωρεάν. Είναι μία άλληλεγγύη μεταξύ τών έκδοτών. Και πληροφορόν τό κ. Τσάκωνα ότι έχει μέν ό 'Ιλισός έμένα διευθυντήν, δεν αποτελεί όμως οικονομικήν έπιχειρήσιν μου, ούτε άμείβεται δια την εργασίαν μου εις τόν 'Ιλισόν.

Τό φιλοπαλληλικόν ένδιαφέρον σας δια τό προσωπικόν του Συλλόγου παρέλκει. 'Ως προηρόθ ήτην δακτυλογράφον, σάς πληροφορώ ότι, κατόπιν τής διακοπής τής άποστάσεως του κ. 'Αθανασιάδη και τής κ. Μαργακού από τόν Σύλλογον και τής έπιστροφής των εις τās υπηρεσίας των, εκρίθη επάναγκες δια τό διάστημα αυτό που θα έχωμεν φόρτον εργασίας, διότι θα πρέπει τās σημερινά Πρακτικά να δακτυλογραφηθούν, να μπουν εις την νέαν Τραπεζιτικήν, να άποσταλή τό υλικόν τών άρχαιρεσιών εις τās έπαρχίας κλπ. χρειάσθητε να προσληφθί έκτάκτως για 5 έβδομάδες, πρὸς ένίσχυσιν τής μοναδικής ύπαλληλίου τών Γραφείων, μία συναδέλφος, άγωνοφεις τελείας εις έμε την παραμονήν τής προσλήψεως της, από τās άπολυθείσας συναδέλφους τής 'Ελληνοναυπηγικής Τραπεζής. Και άν έδώσαμεν ένα παράδειγμα άλληλεγγύης πρὸς τους έν λόγω άπολυθέντας συναδέλφους, εκάμαμε πολύ καλήν πράξιν.

κ. Α θ α ν α σ τ α δ η ς : Πιστεύω ότι ό κ. Τσάκωνας δεν είναι άμοιρος τής Λογιστικής, κατά τεκμήριον τουλάχιστον. 'Ε-

πομένως έπρεπε να ήδη τόν δημοσιεύομενον ίσολογισμόν τής «Τραπεζιτικής», όποτε και θα εύρισκε τόν σχετικόν λογαρισμόν «Είσπραξις έκ Δημοσιύσεων». "Όσον άφορᾷ τόν «'Ιλισόν» ή αναγγελία τής έκδόσεως του δεν έδίδετο ως διαφήμισις, άλλ' ως «'Εκδόσεις διβλίων», πράγμα που γίνεται δια κάθε διβλίο που έκδίδει συνάδελφος. Τούτ' αυτό άλλωστε συνέβη και με τό έκδοθέν διβλίον του συναδέλφου κ. Μπουροπούλου και άλλων. Δια τās αναγγελίας αυτάς δεν πληρώνεται ή «Τραπεζιτική».

κ. Κ. Μελισαρόπουλος: 'Ο κ. Καργιάννης ήλεγξεν επίσης, όχι ήμάς, αλλά την Διοίκησιν. 'Ας παραπεμφθί ή όμιλία του εις την Γενικήν Συνέλευσιν τών Μετόχων. 'Εν πάση περιπτώσει τόν εύχαριστώ δια τόν χαρακτηρισμόν ότι είμαι άριστος συναδέλφος.

Ο κ. Τραγουστής έθιξε τό ουσιδώδες θέμα τής Πανελληνίου 'Απεργίας. 'Επ' αύτό δι' όλίγων τὰ είπαμεν εις την Λογοδοσίαν μας. 'Η άπεργιακή αυτή κίνησις τής Γενικής Συνομοσπονδίας εξέκίνησεν έπιτυχώς. 'Ο Σύλλογός μας άπήργησε και κατορθώσαμεν να μη έχωμεν αντίδρασιν και νέαν διακοπήν σχέσεων με την Διοίκησιν, όπως είχαμεν κατά τό παρελθόν έτος και μάς έστοίχισε μακράν καθυστέρησιν τών προαγωγών. Μετέσχομεν, λοιπόν, έπιτυχώς εις την άπεργίαν τής 28ης Μαΐου. 'Απ' έκει και πέρα αι άπεργία συνεχίσθησαν εις όλην την 'Ελλάδα και τās 'Ελληνικάς πόλεις διαδοχικώς.

"Όταν όμως αι διαδοχικαι άπεργία εις τās έπαρχίας μάς έδημιούργησαν την πεποίθησιν ότι ή άπεργία δεν θα είχεν εύτυχές τέλος, εκρίναμεν ότι δεν θα έπρεπε να πείσωμεν στή λούμπα. Και ότι ως έπίτευγμα άπεργίας τό 15)ρον θα ήτο άρκετόν. Και είδατε ότι ό Μακρής την άνέστειλε την άπεργίαν, όχι βέβαια λόγω τής δικής μας προτάσεως περί περιορισμού της εις διάρουν, διότι δεν είχε γίνει ακόμα ή δική μας όταν άνεστάλη ή άπεργία, και ό κ. Τσουδερός ξέρει ότι την παραμονήν άνεστάλη, άλλο άν έμείς δεν τό έπληροφορήθημεν άμέσως.

Ο κ. Χονδροματίδης, ώμίλησε με φθοράν τής υγείας του. 'Ηλθε παραπονόμενος εις έμε προσωπικώς, διότι έχασεν ένα έξάμηνον από τās προαγωγάς. 'Επειδή τόν είδα πολύ ταργαμένον του συνέστησα να μη ταράσσεται και φθείρη την υγείαν του. Είναι μία συμβουλή της όποίαν έδωσα άλλοτε και εις τόν έαυτόν μου, διότι και έγώ είχα στενοχωρηθί όταν ανατίως έχασα VALEUR και θα έπρεπε να είδατε εις τόν δημοσιευθέντα πίνακα Τμηματάρχων και Συμπραττόντων πόσον και έγώ έχω άδικηθί. 'Αλλά δεν άξίζει τόν κόπον να στενοχωρηται κανείς πέραν του πρέποντος. 'Εδωσα, λοιπόν, εις τόν κ. Χονδροματίδην μίαν φιλικήν συμβουλήν και μάλιστα εις ένα φιλοσοφημένον άνθρωπον, ό όποίος πρὸ όλίγου μάς είπεν ότι πρέπει να φιλοσοφής εις την ζωήν, ότι ή φιλοσοφία είναι μήτηρ τής ψυχραιμίας, κλπ. Λοιπόν, του είπα, μη στενοχωριέσαι για ένα έξάμηνο, δυστυχώς τό έχασες και ό,τι χάνεται δεν ξανακερδίζεται.

Ο κ. Χονδροματίδης δυσηρεστήθη έναντίον μου, έπειδή του έλεγα την αλήθειαν, έπήγεν εις τους άρμοδίους, έλαβεν ύποσχέσεις ένθουσιασμένους από τους άρμόδιους και έξω φρενών έναντίον μου, διότι δεν ήλεγαν εύχάριστα, άλλ' αληθινά. Του είπα: 'Επιτρέψέ μου να σου πώ να μην είσαι βέβαιος ότι θα σε διορθώσουν. Πράγματι δεν σε διορθώθη, αλλά νομίζω ότι δεν πταίω έγώ και ότι δεν έκαμα κακώς να μη τό δώσω ματαίως έλπίδας. 'Εν συνεχείας ό κ. Χονδροματίδης δυσηρεστήθη από ένα χρονογράφημα τό όποίον ουσιαστικώς έλεγε τās αντίθετα εκείνων που ανέφερεν ότι έλεγε.

Δηλαδή έψευγε τους «πυραύλους» και όχι έπεδοκίμαζε τους «πυραύλους».

Ο κ. Καραπάνος παρεβίασεν άνοικτάς θύρας, διότι είμεθα σύμφωνοι μαζί του δια την επετηρίδα και δι' όλα τὰ θέματα τὰ όποια έθιξεν. 'Ωμιλήσαμεν ήδη και άνεφέρθημεν εις όλα όσα είπεν, έν τή άπαντήσει μας εις τους προηγουμένους όμιλητάς. Εις ένα μόνον, αλλά ούσι-νόν, ότι κατ' έμε ούδεμία ύπάρχει δικαιολογία δια παρεκτροπήν συναδέλφου από τής έντιμότητας.

Ο κ. Κιουπάκης ώμίλησεν επί σοβαρωτάτου θέματος, του τρόπου τής συντάξεως τών έκθέσεων. Αυτό είναι τό σημαντικώτερον ζήτημα, διότι εάν τούτο λυθί, αυτό αείρει όλας τās πικρίας Χονδροματίδη και άλλων που ήδικήθησαν. Σάς πληροφορώ εύχαρίστως, όπως και εις την Λογοδοσίαν είπα, ότι τό θέμα θεωρείται όριστικώς λήξαν, διότι ή μελέτη έδόθη έντολή σαφής και κατηγορηματική να όλοκληρωθί τό ταχύτερον και να έφαρμοσθί. 'Ως πρὸς τόν περιορισμόν δέ τών VALEURS εις δύο χρονικάς περιόδους, 'Ιανουαρίου και 'Ιουλίου, τούτο άνέκαθεν έπεκράτει έν τή Τραπεζή και δεν ήτο δίκαιον να γίνη εξαίρεσις δια μίαν μόνον σειράν ένδιαφερομένων.

Ο κ. Καγκουράκης έθιξε τό θέμα τών κρατήσεων δια τὸ Ταμείον άνεργίας και 'Εργατικής Κατοικίας. Τούτο άποδεικνύει ότι δεν έδιάβασε τό τεύχος που έξεδώσαμεν δια τὸ Τραπεζοϋπαλληλικά ζητήματα, διότι εάν τό έδιαβάζατε κ. Καγκουράκη θα έδλέπατε ότι ό αγών αυτός έγένετο από διαπρεπείς βουλευτάς, αλλά ή Βουλή έψηφισεν αυτά που γίνονται. Είναι θέμα όχι μόνον Ο.Τ.Ο.Ε., αλλά και Γεν. Συνομο-

σπονδίας. Τό Σωματείον μας δεν δύναται να άνατρέψη τās άποφάσεις τής Βουλής επί γενικών εργατικών ζητημάτων.

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ

κ. Μ. Τσουδερός: κ. Συνάδελφοι, άφού κάμω την δήλωσιν ότι δεν θα άναμιχθώ εις τās άρχαιρεσίας, θέλω να άπαντήσω εις την έκκλησιν του κ. Προέδρου του Συλλόγου περί συνεργασίας, περί κοινής έμφανίσεως όλων τών συναδέλφων τών δυνάμενων να προσφέρουν. Κύριοι Συνάδελφοι, να είσθε βέβαιοι, ότι τόν κ. Πρόεδρον δεν θα τόν είχαμε κατηγορούμενον, εάν είμεθα όλοι μαζί του εις την Δ. 'Επιτροπήν. Διότι και ή Διοίκησις δεν θα τόν έδέχετο μόνον, αλλά θα πηγαίναμε όλοι μέσα, ενώ τώρα ή Διοίκησις βρίσκει διχασμένο τό προσωπικόν. Οι του Τσουδερού δεν θα άπεργήσουν, οι του Κατσιάμπα δεν θα άπεργήσουν, οι του Καραπάνου δεν θα άπεργήσουν κλπ. Συνεπώς ή ένότης θα έχη από πάσης πλευράς εύχάριστα άποτελέσματα.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Πρόεδρος Συνελεύσεως: 'Η Συνέλευσις έρωτάται εάν εγκρίνη την λογοδοσίαν τής Δ. 'Επιτροπής δια τās πεπραγμένα 1957.

'Η Συνέλευσις όμοφώνως εγκρίνει τās πεπραγμένα 1957, ως και τόν 'Απολογισμόν 1957 και Προϋπολογισμόν 1958 και, άναγνωσθείσης τής 'Εκθέσεως τών 'Ελεγκτών, άπαλλάσσει την Δ. 'Επιτροπήν πάσης ευθύνης. 'Εξανληθείσης τής 'Ημερησίας Διατάξεως, λυεται ή συνεδρίασις ώραν 11.30' μ.μ.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

'Η Κεντρική 'Εφορευτική επιτροπή ή έκλεγείσα υπό τής Γενικής Συνελεύσεως του Συλλόγου μας κατά την 18ην Φεβρουαρίου 1958 αποτελουμένη έκ τών κ.κ. Κ. Δημολίτσα, Γ. Λαμπριμπούλου, Γ. Δερμεντζοπούλου, Π. Κοτσώνη, Σπ. Καζαντζή, Ζ. Κυπριανού, συμφώνως τῷ άρθρῳ 9 του Καταστατικού καλεί τὰ μέλη πρὸς ένέργειαν άρχαιρεσιών την 16)3)58 και 17)3)58 ήμέρας Κυριακήν και Δευτέραν, δια την έκλογήν: 1) Προέδρου Συνελεύσεων, 2) 'Ενδεκα Συμβούλων, 3) 'Εξ 'Επιμελητών, 4) Δύο 'Ελεγκτών, 5) 'Επτά τακτικών αντιπροσώπων εις τό 'Εργατικόν Κέντρον 'Αθηνών. 6) Δέκα πέντε αντιπροσώπων εις τό Πανελλαδικόν Συνέθριον τής ΟΤΟΕ.

'Ωσαύτως ή Κ.Ε.Ε. καλεί τὰ μέλη κατά τās ανωτέρω ήμερομηνίας πρὸς διεξαγωγήν ψηφοφορίας επί τών προτεινομένων παρὰ τής 'Επιτροπής 'Αναθεωρήσεως του Καταστατικού τροποποιήσεων αυτού, διορθουμένων έκ του κυκλοφορήσαντος σχεδίου Καταστατικού, άφ' ένός μέν τής πρώτης περιόδου του άρθρου 4 ως έξής: «Τὰ τακτικά μέλη του Συλλόγου καταβάλλουσι μηνιαίαν συνδρομήν, καθοριζομένην εκάστοτε δι' άποφάσεως τής Γενικής Συνελεύσεως και κυμαινομένης μεταξύ του ποσοστού 0,50%—1%, επί τών τακτικών μηνιαίων πάσης φύσεως άποδοχών αυτών και εισπραττομένην δια παρακρατήσεως του ποσοστού τούτου κατά την ήμέραν πληρωμής των

άποδοχών υπό τής Τραπεζής» (νύν έν ισχύϊ 0,50%), άφ' έτέρου δέ του άπαιτουμένου κατά τό άρθρον 23 δια τόν σχηματισμόν άπαρτίας του Δ. Συμβουλίου άριθμού μελών από 8 έως 9). Οι άποδεχόμενοι έν τῷ συνόλῳ των τās προτεινομένας τροποποιήσεις του Καταστατικού ψηφίζουν «Ναί», οι δέ μη άποδεχόμενοι ψηφίζουν «Όχι».

'Η ψηφοφορία ως πρὸς τὰ μέλη τὰ εργαζόμενα εις τὰς Καταστήματα τής τῶς Διοικήσεως Πρωτευούσης, και τὰ Καταστήματα Πόρου, Κυθήρων, Ποταμού Κυθήρων, Θηβών, Λεβαδείας, Μεγάρων, Κορίνθου, Κιάτου, Ξυλοκάστρου, θέλει λάβει χώραν ένώπιον τής Κεντρικής 'Εφορευτικής 'Επιτροπής έν 'Αθήναις και εις τό Πρατήριο ύφασμάτων τού Προμηθευτικού Συνεταιρισμού από τής 9ης π.μ. μέχρι τής 8ης μ.μ. Δια δέ τὰ λοιπά μέλη τὰ εργαζόμενα εις τὰς λοιπά Καταστήματα, εις τās πόλεις τās όρισθείσας ως έκλογικά Κέντρα, ως ταύτα αναγράφονται εις τό Συλλογικόν Δελτίον και παρουσά τών έκλεγχομένων, δάσει του άρθρου 14 του Καταστατικού, Τοπικών 'Εφορευτικών 'Επιτροπών, αΐτινες και θέλουσι καθορίσει τόν τόπον και ώραν διενεργείας των άρχαιρεσιών.

'Η Κεντρική 'Εφ)κή 'Επιτροπή Γ. ΔΗΜΟΛΙΤΣΑΣ Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Γ. ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Π. ΚΟΤΣΩΝΗΣ Σπ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ Ζ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Ἡ φύσις καὶ ὁ μηχανισμὸς τῶν συναλλαγῶν τῶν διενεργουμένων εἰς μίαν σύγχρονον οἰκονομίαν, βασισμένην κατὰ μέγιστον μέρος εἰς τὴν πίστην, ἀπαιτεῖ ὡς βασικότεραν προϋποθέσεις ὁμαλῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν, ἀμοιβαίαν μεταξὺ τῶν συναλλασσομένων ἐμπιστοσύνην.

Διὰ τὰ σχηματισθῆ ὅμως ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη μεταξὺ προσώπων ἀγνώστων, καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἀμοιβαία γνώσις ὁρισμένων ἰδιοτήτων καὶ κυρίως ἡ περιουσιακὴ κατάστασις αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐδραιωθῇ ἡ ἀπαιτούμενη διὰ τὴν ἐναρξιν τῶν συναλλαγῶν πίστις.

Ἡ γνώσις τοιαύτης φύσεως πληροφοριῶν συνιστάμενη, κυρίως, εἰς κρίσεις ἐπὶ τοῦ ἥθους, χαρακτήρος, παρελθόντος, συντηρητικότητος, ἀκριβείας εἰς τὰς συναλλαγάς, χρησιμοποιοιμένων κεφαλαίων, τρόπου ἐργασίας κλπ. ἔχει καταστή ἐπιτακτικότερα διὰ τὰς Τραπεζάς, προκειμένου περὶ ἐμπορικῶν ἢ ἐπιχειρηματιῶν εἰς τοὺς ὁποίους αὐταὶ πρόκειται νὰ χορηγήσωσιν ἐμπορικὰ δάνεια. Ἡ συγκέντρωσις τοιαύτης φύσεως ἐμπορικῶν πληροφοριῶν, αἵτινες πρέπει ἀπαραίτητως ν' ἀπεικονίζον ὡς εἶδος ἀκτινωγραφικῆς πλάκας, τὴν ἐν γένει διάφθωσιν μιάς ἐπιχειρήσεως, ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς ἐξετάσεως τοῦ αἰτήματος περὶ πιστοδοτήσεως. Διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς λήψεως ὅσων ἐνέσθι ἐμπεριστατωμένων καὶ μὴ ἀφιστάμενων, κατὰ τὸ δυνατόν, τῆς πραγματικότητος, ἐμπορικῶν πληροφοριῶν, αἱ σύγχρονοι Τράπεζαι καταβάλλουσιν πᾶσαν πρὸς τοῦτο προσπάθειαν, διὰ τῆς λειτουργίας ἐιδικῶν ὑπηρεσιῶν συγκεντρώσεως πληροφοριῶν φερεγγυότητος ἐμπόρων καὶ ἐπιχειρήσεων ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκ παραλλήλου παρακολούθησιν τῆς πιστοδοτουμένης ἐν γένει πελετείας τῶν.

Αἱ ὑπηρεσίαι αὗται, προκειμένου ν' ἀναπαυκρίθωσιν εἰς τὸ ἐπίμοχθον καὶ δύσκολον ἐν ταυτῷ ἔργον τῶν, πρέπει ἀπαραίτητως νὰ εἶναι ἐπανηρωμένοι δι' ὑπαλλήλων ὁλίτους, ἐκτὸς τῆς ἐμφύτου διαθεσεως διὰ τὴν ἀπασχόλησιν ταύτην, καὶ διακρίνωσιν διὰ τὸ ἥθος καὶ τὴν εὐθυκρισίαν τῶν καὶ νὰ εἶναι ἐμπειροὶ τοῦ πρόπου λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς καὶ νὰ διαθέτουν πείραν ἐμπορικῆς λογιστικῆς καὶ νὰ εἶναι κάτοχοι τῶν βασικωτέρων φοροτεχνικῶν στοιχείων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐφόδιον μετὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ φορολογικοῦ κώδικος καθίσταται ἀπαραίτητον.

Ἡ ἐξασφάλισις τῶν συμφερόντων μιάς οἰσθήποτε ἐπιχειρήσεως καὶ ἡ ὁμαλὴ ἐξέλιξις ἐνὸς δανεισμοῦ, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀκριβοῦς σταθμισεως ὅχι μόνον τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ πιστολήπτου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ὅτινα ἀπεικονίζουν τὴν ἐμπορικὴν δραστηριότητα αὐτοῦ. Ὁ τραπέζικος πληροφοριολήπτης προκειμένου νὰ ἐκφέρῃ τὴν κρίσιν του περὶ ἐνὸς ἐμπόρου ἢ ἐπιχειρηματίου δὲν πρέπει νὰ φείδεται κόπου ἵνα ἐλέγξῃ διὰ διασταυρώσεως ἐκ πολλῶν πηγῶν καὶ μετ' ἐπιμονῆς, τὰς πληροφορίας του.

Ὡς πηγὰς λήψεως πληροφοριῶν πρέπει ἀπαραίτητως, καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἔγκειται ἡ ἰκανότης του, νὰ χρησιμοποίῃ πρόσωπα ἐκ τῆς ἀγορᾶς σοβαρά, ἐγνωσμένου ἥθους καὶ χαρακτηρισθέντα ἐπίγωνσιν τῆς σοβαρότητος τοῦ ρόλου τῶν.

Ἡ ἐπιλογὴ τοιούτων προσώπων, ὡς πληροφοριοδοτῶν, πρέπει ν' ἀποτελῇ τὴν βασικὴν προσπάθειαν ἐνὸς εὐσυνειδήτου πληροφοριολήπτου, ἰδίῳ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει αἱ λαμβανόμεναι πληροφορίες δύνανται νὰ

ὀδηγήσουν μακρὰν τῆς ἀληθείας καὶ νὰ δημιουργηθῶν ἐσφαλμένοι διαπιστώσεις με ἐπιζημίους πολλαπλὰς συνεπειάς.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὁ πληροφοριολήπτης πρέπει νὰ εἶναι ἐχέμυθος, καὶ νὰ ἔχῃ τὴν ἰκανότητα νὰ πείσῃ περὶ τοῦτου τὸν πληροφοριοδοτὴν του.

Εἶναι συνηθέσταται αἱ περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὁ πληροφοριολήπτης συναντᾷ ἀπροθυμίαν ἐκ μέρους τοῦ ἐπιχειρηματίου, τὸν ὁποῖον ἐπισκέπτεται ἵνα ἐξετάσῃ τὰ οἰκονομικά του στοιχεία. Καὶ τοῦτο διότι ὁ ἐπιχειρηματίας φοβεῖται μήπως ἐπαγγελματικά του μυστικά διαρρεύσονται λόγω ἀκριτομυθιῶν τοῦ πληροφοριολήπτου, εἴτε εἰς τοὺς συναγωνιστάς του, εἴτε καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ πληροφοριολήπτης πρέπει νὰ διαθέτῃ πειστικότητα καὶ ἐπιχειρηματολογίαν ἵνα πείσῃ τὸν ἐπιχειρηματίαν περὶ τοῦ ἀντιθέτου.

Ἡ ὁργάνωσις ὑπηρεσίας συγκεντρώσεως ἐμπορικῶν πληροφοριῶν δὲν ἔχει καταστή ἀπαραίτητος μόνον εἰς τὰς Τραπεζάς, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ σοβαρὰ ἐπιχειρήσεις ἐν Ἑλλάδι, λόγω τοῦ ρυθμοῦ καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν συναλλαγῶν τῶν, κυρίως ἐπὶ πιστώσει, ἡσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην δημιουργίας ἑσώτου ὑποτυπώδους γραφείου πληροφοριῶν.

Χαρακτηριστικὸν τῆς ἀποδιομένης παρὰ τῶν Τραπεζῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ σημασίας εἰς τὰ προσόντα ἅτινα πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ πληροφοριολήπτης, εἶναι τὸ κάτωθι ἀπόσπασμα ληφθὲν ἐκ μεταφράσεως παρὰ τῆς BANK CREDIT INVESTIGATOR γραμμένο ὑπὸ τοῦ RUSSELL F. PRUDEN: «Γνωστὸς ἀνώτερος τραπεζικὸς ὑπαλλήλος τῆς Νέας Ὑόρκης περιέγραψε τὸν ἰδεώδη Τραπεζικὸν πληροφοριολήπτην (INVESTIGATOR) ὡς ἀκολουθῶν: ὁ ἰδεώδης πληροφοριολήπτης εἶναι ἀπόφοιτος κολλεγίου, ὁστις ἔχει ἤδη ὑπηρετήσῃ ἐπὶ τινὰ χρόνον εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει καλὰς γενικὰς γνώσεις τῆς θεωρίας τῶν Τραπεζικῶν ἐργασιῶν καὶ ἔτρεχουσας λειτουργίας τῶν Τραπεζῶν. Οὗτος πρέπει νὰ εἶναι εὐπαρουσίαστος καὶ εὐπρόσηγος—νὰ εἶναι εἶδος τοῦ ἀνθρώπου, πού ἐπιτυχάνει εὐκόλως νὰ προσεταυρίζεται φίλους—καὶ πρὸ παντὸς νὰ μὴ καταλήγῃ ἀβασανίστως εἰς συμπεράσματα. Θεωρῶ οὐσίαν δὲς ὅπως, κάθε πληροφοριοδοτήτης ἔχῃ, ὑπὸ ὁμαλὸς συνθήκας, μὲρφοσιν τοῦλάχιστον ἰσὸς τιμὸν πρὸς τὴν τοῦ Γυμνασίου, ὅπως ἔχῃ ἀσχοληθῇ ἐπὶ ἐν ἑτοῖς εἰς γενικὰς Τραπεζικὰς ἐργασίας πρὸ τῆς ἐξεικελεύσεως του εἰς τὰς πιστοδοτήσεις καὶ ὅπως μὴ τοῦ ἐπιτραπῇ ν' ἀντιπροσώπευσῃ τὴν Τράπεζαν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς χωρὶς νὰ ἔχῃ πρότερον καὶ ἐπὶ ἐξάμνηνον, τοῦλάχιστον, μελετήσῃ τὴν θεωρίαν περὶ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν ἀνάλυσιν ἰσολογισμῶν καὶ τὰς ἐν γένει μεθόδους τοῦ τμήματος χορηγήσεων. Ὑπὸ ὁρίστων ὁρῶν, τοῦτο εἶναι συχνάκις ἀδύνατον, οὐδεμία ὅμως Τράπεζα πρέπει νὰ προσδοκᾷ ὅπως ὁ πληροφοριολήπτης τῆς ἐξασκοῦνται εἰς ὅρους τοῦ κοινοῦ. Τοῦτο ἔχει ἰδιαίτερον σημασίαν, ὅταν ἐνθυμηθῶμεν πόσας φορὰς ἀντιμετωπίσαμεν περιπτώσεις πληροφοριοληπτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγίναν ἀφορμὴ νὰ τεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν φήμαι καὶ διαδόσεις. Τὴν ἀφορμὴν δὲν ἔδωσαν ἀπὸ ἐμφυτον τάσιν ὅπως δημιουργοὺν θόρυβον, ἀλλὰ λόγῳ ἀγνοίας τῶν συνεπειῶν τῶν ἐνεργειῶν τῶν, συχνάκις δὲ λόγω ὑπερβολικοῦ ζήλου πρὸς ἐπίδειξιν ἐνημερότητος ἐπὶ τινος διαδόσεως, τὴν ὁποίαν ἐπεδίωκαν νὰ ἐπιβεβαιώσουν».

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΠΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Δ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΟΥ ΣΥΛ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Ε. Τ. Ε.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐχὼ τὴν τιμὴν νὰ παραπονεθῶ διὰ τὸ ἐπόμενον ζήτημα. Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Τραπεζιτική» φύλλον τῆς 8.2.58 ἐδημοσιεύθη μία περιγραφή μου τῆς ἐκδρομῆς τῆς ΕΦΕΤ, ἡ ὁποία ἐγίνε εἰς τὴν Πελοπόννησον τὴν 24-27.12.1957.

Εἰς τὴν περιγραφὴν αὐτὴν ἡ ἀλήθεια τῶν θεμάτων ἦτο ἡλεγμένη ἀπὸ συγγράμματα καὶ πηγὰς ἐπιχειρήσεων.

Πλὴν ὅμως εἶδον ὅτι ἡ Ὑπηρεσία συντάξεως τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὁργάνου σας, ἡλιοῖσε κατὰ βούλησιν τῆς τὴν οὐσίαν δύο σοβαρῶν θεμάτων. Τὰ ἀλλοιοθέντα σημεῖα εἶναι:

1) Τὸ ὑδροηλεκτρικὸν ἐργοστάσιον Λάδωνος τῆς ΔΕΗ παράγει 62.500 ΩΧΒ (ὥρια καὶ χιλιοβάτ) — ἐννοεῖται τὴν ὥραν καθὼς τὸ λέγει καὶ ἡ λέξις. Ἐπομένως τὸ 24ωρον παράγει 1.500.000 ΩΧΒ (62.500 Χ 24 = 1.500.000) ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας, ὡς ἀναγράφει τὸ ἐντυγράφων κείμενον μου. Τὴν θεαίωσιν ταύτην μάς τὴν ἔδωκε ὁ ἐπιστήμων ἡλεκτρολόγος τοῦ ἐργοστασίου καὶ τὴν ἐπεβεβαίωσε ἡ τεχνικὴ ὑπηρεσία τῆς Τραπεζῆς. Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐφημερίδας σας ἀπέκωξε τὸ ποσὸν τῶν 1.500.000 ΩΧΒ, ἀνέτρεψε τὴν ὁρθὴν δόσιν τοῦ θέματος καὶ ἀνέγραψε τὸ ποσὸν τῶν 62.500 ΩΧΒ τὸ εἰκοσιτετράωρον.

Φαντασθῆτε τί ἐντύπωσιν ἀφίνωμεν εἰς μίαν ἐταιρίαν, ἴσως πελατὶδὰς μας, νὰ λέγωμεν ἀνακριθείας διὰ τοῦ τύπου εἰς τὰ ἀποτελέσματά της.

2) Εἰς τὸ θέμα τοῦ Μυστρά, ἀνέγραψον ὅτι ὁ Μυστράς ἐκτίσθη ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς Δεσπότες τὸν 13ον καὶ 14ον αἰῶνα καὶ ἦτο τὸ θαῦμα τοῦ Μωρηά.

Ἡ «Τραπεζιτική» ἀθαίρετως ἀνέγραψεν ὅτι κτίσθηκε ἀπὸ τοὺς Φράγκους πρίγκηπας. Αὐτὸ ἀποτελεῖ προσβολὴ διὰ τὴν βυζαντινὴν ἱστορίαν καὶ διὰ τὸν ἑλλητισμόν. Οἱ Φράγκοι ἦσαν δόλοιο ἐχθροὶ. Κατέκτησαν καὶ ἐδῆσαν τὸν Μωρηά καὶ συμμαχοῦσαν με τοὺς Τούρκους ἐναντίον τῶν Βυζαντινῶν. Δὲν ἐκτίζον πόλεις σὺν τῷ Μωρηά καὶ δὲν ἀνέπτυσσον λεπτὰς καὶ εὐγενεῖς τέχνας. Ἐκτίζον μόνον με τὸ αἷμα τῶν Ἑλλήνων ἀπόρρητα φρούρια κοντὰ σὲ λιμάνια.

Ὁ Μυστράς ἐκκίνησε νὰ κτίσεται ἀπὸ τὸν ἀυτοκράτορα Μιχαὴλ Η' τὸν Παλαιολόγον τὸν 1261-1282 καὶ ἀπὸ τοὺς αὐτοκράτορας Ἀνδρόνικον τὸν Β' καὶ Ἀνδρόνικον τὸν Γ' Παλαιολόγον τὸν 1282-1341. Μετὰ τὴν συνέλξεια τοὺς τὸν χτίσανε οἱ Δεσπότες τοῦ Μωρηά (ποὺ ἦσαν βυζαντινοὶ πρίγκηπες, γιοὶ ἢ ἀνεψιοὶ τῶν αὐτοκρατόρων). Ἐπομένως Δεσποτὰν ἐσημεινε Πριγκηπάτον. Πρωτεύουσα τοῦ Πριγκηπάτου τοῦ Μωρηά ἦτο ὁ Μυστράς. Οἱ Δεσπότες αὐτοὶ ἦσαν 1) Μανουὴλ Κατακουζηνὸς 1349 - 1380 καὶ ὁ δόδεφός του Μωσθαῖος 1380 - 1383, 2) ὁ Θεόδωρος Α' Παλαιολόγος 1383 - 1407, 3) Θεόδωρος Β' Παλαιολόγος 1407 - 1443, 4) ὁ Κωνσταντῖνος Δραγάτης 1443 - 1448 (ἐπειτα ὁ μοιραῖος αὐτοκράτωρ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντῖνος ΙΑ Παλαιολόγος) καὶ 5) Δημήτριος Παλαιολόγος (1448 - 1460).

Ὁ Φράγκος πρίγκηψ Γουλιέλμος Βιλλαρδουίνος ἐκτίσσε μόνον τὸ φρούριον τοῦ Μυστρά τὸ 1249.

Καὶ ἔτσι μετὰ πεννιὰ σβύσατε τὴν ζῶη καὶ τοὺς ἀγῶνας 200 ἐτῶν βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ σβύσιμον αὐτὸ τὸ φανερώσατε εἰς τὸν τύπον νὰ τὸ διαβάσουν Ἕλληνες καὶ νὰ ἀπορροῦν. Βλέπετε σχετικὰς πηγὰς: 1) Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια, σελῖς 904 - 906 τόμος 17, λέξις «Μυστράς». 2) «La Grèce» τοῦ Bequignon, σελ. 421 - 424.

Τὰ ἐπιστημονικὰ βιβλία καὶ τὰ σεβόμενα καὶ τὰ πιστεύομεν. Δυνάμει τῶν διατάξεων νόμου περὶ τύπου, παρακαλῶ ὑμᾶς κ. Πρόεδρε, ὅπως εὐαρεστούμενοι ἀναγράψετε εἰς ἐδικὴν στήλην τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς «Τραπεζιτικῆς» ὅτι ἐντυπογράφους ἔγραψον ὡς ἀκριβὲς εἰς τὰς παραγράφους τῶν 2 αὐτῶν θεμάτων καὶ διορθώσατε τὴν ἀνακρίθειαν τὴν ὁποίαν ἀπὸ δικὴ τῆς καὶ μόνῃ θέλῃσι ἀνέγραψε ἡ Τραπεζιτικὴ, χωρὶς τὴν ἡμετέραν συναίνεσιν.

Μεθ' ὑπολήψεως

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΠ. ΝΟΥΣΙΑΣ

Σ η μ. «Τραπεζιτικῆς»
Αὐτοῦ μεθὰ διότι ἀπὸ τυπογραφικῶν παραλείψεων ὁλοκληρῶν φράσεων ἡλιοῖσθησαν τὰ γραφέντα τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου μας, ἀποκαθιστάμενα διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐμπεριστατωμένης ἀνακοινώσεώς του.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, ἔχουσα ἀνάγκην νὰ συμπληρώσῃ κενὰς θέσεις ἀρρένων ὑπαλλήλων, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τῶν ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς, προκηρύσσει γραπτὸν διαγωνισμόν διὰ τὴν πρόσληψιν:

- α) 50 Ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῷ Δοκίμου.
- β) 100 Ὑπαλλήλων ἐπὶ ἐτησίᾳ συμβάσει.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΔΟΚΙΜΩΝ

1) Προσόντα καὶ προϋποθέσεις συμμετοχῆς:

α) Πτυχιῶν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ τῆς Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

β) Ἐκπληρώσει στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων ἢ ὁριστικὴ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τούτων.

γ) Ἡλικία οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 50 ἐτῶν (γεννηθέντες ἀπὸ τοῦ 1928 καὶ ἐντεύθεν).

2) Ἐξεταστέα μαθήματα: α) Ξένη γλῶσσα: Ὑποχρεωτικῶς Γαλλικὴ ἢ Ἀγγλικὴ ἢ Γερμανικὴ προαιρετικῶς δὲ οἱδήποτε ἄλλη γλῶσσα.

β) Ἀνάπτυξις οἰκονομικοῦ θέματος.

γ) Λογιστικὴ.

δ) Οἰκονομικὰ μαθήματα.

ε) Ἐρωτήματα ἐπὶ ἐιδικῶν ζητημάτων τὸν κύκλου τῶν διδασκομένων εἰς τὰς ἀνωτέρω Σχολὰς μαθημάτων (Ἰδιωτικὴ Οἰκονομία, Δημόσια Οἰκονομικὴ, Οἰκονομικὴ Γεωγραφία, Ἐμπορευματολογία, Ἱστορία Κοινωνικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Θεωριῶν, Στατιστικὴ κλπ.).

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΠΙ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΜΒΑΣΕΙ

1) Προσόντα καὶ προϋποθέσεις συμμετοχῆς:

α) Ἀπολυτήριον τοῦλάχιστον Γυμνασίου ἢ Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλου ἰσότημου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

β) Ἐκπληρώσει στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων ἢ ὁριστικὴ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τούτων.

γ) Ἡλικία οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 30 ἐτῶν (γεννηθέντες ἀπὸ τοῦ 1928 καὶ ἐντεύθεν).

2) Ἐξεταστέα μαθήματα:

α) Ξένη γλῶσσα: Ὑποχρεωτικῶς Γαλλικὴ ἢ Ἀγγλικὴ ἢ Γερμανικὴ, προαιρετικῶς δὲ οἱδήποτε ἄλλη γλῶσσα.

β) Ἐκθεσις ἰδεῶν.

γ) Λογιστικὰ.

δ) Ἀριθμητικὴ (Πρακτικὴ καὶ Ἐμπορικὴ).

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕΩΣ

1) Χρόνος καὶ τόπος διεξαγωγῆς διαγωνισμῶν:

Οἱ ὑποψήφιοι ἀμφοτέρων τῶν διαγωνισμῶν θὰ ἐξετασθῶν πρῶτον εἰς τὰς ξένας γλώσσας τὴν 9ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην π. μ.

Ὡς ἡμερομηνία τῆς διεξαγωγῆς τῶν διαγωνισμῶν εἰς τὰ λοιπὰ μαθήματα ὁρίζεται ἡ 20ῇ Ἀπριλίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 9η π. μ.

Τῆς συμμετοχῆς τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὰ λοιπὰ μαθήματα ἀποκλείονται οἱ μὴ ἐπιτυχάνοντες βαθμὸν τοῦλάχιστον 13 (μὲ ἀριστα 20) εἰς τὰς ξένας γλώσσας.

Οἱ διαγωνισμοὶ θὰ ἐνεργηθῶσιν εἰς τὰς ἐξῆς Κέντρα: τῶν μὲν Δοκίμων ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ, τῶν δὲ ἐπὶ συμβάσει ἐν Ἀθήναις Βόλῳ, Ἡράκλειῳ — Κρήτῃς, Θεσσαλονίκῃ, Ἰωαννίνους, Καβάλας, Μυτιλήνης, Πάτραις καὶ Ρόδῳ.

Οἱ χώροι (αἰθουσαι) ἐνθα θὰ διεξαχθῇ ὁ διαγωνισμὸς θ' ἀνακοινωθῶν ἐγκαίρως ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω Κέντρων.

2) Ὅροι προσλήψεως ἐπιτυχόντων:

α) Ἀρτιμέλεια καὶ ὑγεία,

πιστοποιούμεναι ὑπὸ ἱατροῦ τῆς ἐκλογῆς τῆς Τραπεζῆς.

β) Προσκόμισις ὅλων τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῶν κειμένων Νόμων πιστοποιητικῶν καὶ λοιπῶν στοιχείων.

γ) Ἀφогον ἥθος, πιστοποιούμενον διὰ πληροφοριῶν τῆς Τραπεζῆς.

3) Προαγωγή ἐπιτυχόντων:

Οἱ ἐπιτυχάνοντες εἰς τὸν διαγωνισμόν Δοκίμων μετὰ ἐν ἑτοῖς πραγματικῆς καὶ εὐδοκίμου ὑπηρεσίας προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπολογιστοῦ Β'.

Οἱ ἐπιτυχάνοντες εἰς τὸν διαγωνισμόν Ὑπαλλήλων ἐπὶ ἐτήσιᾳ συμβάσει μετὰ ἐν ἑτοῖς ἀπὸ τῆς προσλήψεως τῶν ἀνομάχονται Δοκίμοι καὶ μετὰ δύο ἐτη πραγματικῆς καὶ εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ὡς Δοκίμων.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΛΗΨΙΝ ΘΗΛΕΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν προκηρύσσει γραπτὸν διαγωνισμόν διὰ τὴν πρόσληψιν 60 θηλέων Ὑπαλλήλων ἐπὶ ἐτήσιᾳ συμβάσει πρὸς πληρωσὴν κενῶν θέσεων τῶν καταστημάτων τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Ἐπαρχιών.

1) ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟϋΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

α) Ἀπολυτήριον τοῦλάχιστον Γυμνασίου ἢ Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλου ἰσότημου Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰδρύματος τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς.

β) Ἡλικία οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν 25 ἐτῶν (γεννηθείσαι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1933 καὶ ἐντεύθεν).

2) ΕΞΕΤΑΣΤΕΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:

α) Ξένη γλῶσσα: Ὑποχρεωτικῶς Γαλλικὴ ἢ Ἀγγλικὴ ἢ Γερμανικὴ, προαιρετικῶς δὲ οἱδήποτε ἄλλη γλῶσσα.

β) Ἐκθεσις ἰδεῶν.

γ) Ἀριθμητικὴ (πρακτικὴ — Ἐμπορικὴ).

Αἱ μετέχουσαι τοῦ διαγωνισμοῦ ὑποψήφια δύνανται νὰ ἐξετασθῶν, ἐὰν ἐπιθυμοῦν, καὶ εἰς τὴν στενογραφίαν, Ἑλληνικὴν ἢ ξενόγλωσσον, ἐπιτυχάνουσαι δὲ καὶ εἰς τὸ μάθημα τοῦτο, προτιμώνται, ἐπ' ὕσους ὁροις, κατὰ τὴν πρόσληψιν.

Αἱ ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἔχουσαι πτυχιῶν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἢ

ΕΚΚΛΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΚΟΙΝΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με προοπτικήν τὸν καταρτισμὸν ἐνιαίου ψηφοδελτίου κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 16ης καὶ 17ης Μαρτίου—προσπάθειαν ματαιωθείσαν ἐκ τῶν ὑστέρων, ὡς εἰς ἄλλας στήλας λεπτομερώς ἐκτίθεται—οἱ συλλογικοὶ παράγοντες εἶχον ἐκδόσει τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις.

Κύριοι Συνάδελφοι,

26 - 2 - 58

Ὅταν πέρυσιν ὑπὸ ὁμάδος ἐκλεκτῶν συναδέλφων ἀπηθύνθη ἐκκλήσις ἐνιαίας ἐμφανίσεως τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ ψηφοδελτίον τῶν ἀρχαιρεσιῶν, κατέβαλον ἐπίμονον προσπάθειαν μεταξὺ τῶν συνεργατῶν μου, ἵνα ἀποδεχθῶμεν τὴν πρόσκλησιν ἐκείνην.

Πλὴν ὅμως μειοψηφῶν ἔναντι αὐτῶν, οἵτινες ἐξεφράσθησαν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως σοδαρᾶς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὰ Συλλογικά μας, ἠναγκάσθη ἐν τέλει νὰ ὑποχωρήσω, μὲ ἀποτέλεσμα, ἀντὶ τοῦ ἐνός, νὰ ἐμφανισθῶν τρία ψηφοδέλτια.

Κατ' ἐμὲ ἡ ὑπαρξὶς ἀντιπολιτεύσεως οὐδὲν θετικὸν προσέφερον εἰς τὰ κοινὰ, ἀπεναντίας ἐστερήθη ὁ Σύλλογος τῶν ὑπηρεσιῶν ἐμπείρων προσώπων ἢ συμβολῇ τῶν ὁποίων εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν θὰ ἦτο χρήσιμος καὶ ἐνδεειγμένη.

Ὡς ἐκ τούτου, κατὰ τὴν ἐφετεινὴν Λογοδοσίαν, ἔπειτα φιλικὴν χεῖρα πρὸς πάντας καὶ τοὺς ἐκάλεσα εἰς εἰλικρινή συνενεργασίαν καὶ κοινὴν ἐμφάνισιν,

διότι ἡ κοινὴ συνεργασία τῶν ὀλίγων ἐμπειρῶν συνδικαλιστῶν τοὺς ὁποίους διαθέτει ὁ Σύλλογός μας, ὠφέλειαν καὶ μόνον ὠφέλειαν δύναται νὰ προσπορίσῃ εἰς τοὺς κοινῶς ἐπιδιωκόμενους σκοποὺς θὰ εἶναι δὲ σφάλμα ἡ κατατρίβη τῶν δυνάμεων μας εἰς ἄνευ σημασίας κί' ἐσπερημένας σοβαρότητας διαμάχας, αἵτινες οὐδὲν ἐπιφέρουν ἀγαθὸν ἀποτέλεσμα, εἰμὴ τὴν μείωσιν τοῦ κύρους τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ Συλλόγου μας, ἐν ὧσιν ἐργώδους προσπάθειας διὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ μὴ ὑπολείπωμεθα τῶν συναδέλφων μας τῶν Τραπεζιτῶν αἵτινες ἀπέρρουσαν ἐκ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Καλῶ, ὅθεν, καὶ πάλιν πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἐπιθυμοῦντας καὶ δυνάμενους νὰ προσφέρουν θετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν Σύλλογον, ὅπως, ἐγκαταλείποντες πᾶσαν ἄλλην φιλοδοξίαν σκέψιν, θελήσουν νὰ θέσουν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συνόλου, ἐνισχύοντες τὴν προσπάθειαν τῆς κοινῆς καὶ ἰσχυρᾶς Συλλογικῆς ἐμφανίσεως εἰς ἐνιαίον σοδαρὸν ψηφοδελτίον, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν γνωστῶν πολλῶν δυσκολιῶν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ κοινού σκοποῦ.

Ἐν τῇ ἑνώσει ἡ ἰσχὺς καὶ ἐν τῇ συζητήσει τῶν ἀντιτιθεμένων ἀπόψεων ἡ ὀρθὴ δρᾶσις.

Με συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς
Κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Ν.Κ.Υ.Ε.Τ.Ε. ΚΑΙ Ε.Ν.Σ.Σ.Ε.Τ.Ε.

Συνάδελφοι,

27 - 2 - 58

Πρὸ τριῶν περίπου ἐτῶν, ὅταν τὸ Ἱλίουσικὸν ἄγχος εἶχεν φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον, ἐγεννήθη ἡ ΝΕΑ ΚΙΝΗΣΙΣ μὲ σκοπὸν τὴν ἀναγέννησιν τοῦ συνδικαλισμοῦ εἰς τὴν Τραπεζάν μας, ὁ ὁποῖος διὰ διαίωτον μέσων καὶ μεθόδων εἶχε σχεδὸν ἐκμηδενισθῇ.

Ἡ προσπάθεια ἐκείνη κατάρθωσε πράγματι νὰ ἐξυπνήσῃ τὴν ἀγωνιστικὴν διάθεσιν τοῦ Προσωπικοῦ καὶ παρ' ὅλας τὰς ἀντιρροήσεις καὶ ἀντιρροήσεις ὁ συνδυασμὸς τῶν ὁποίων ἡ ΝΕΑ ΚΙΝΗΣΙΣ ὑπεστήριξεν, ἤσκησεν ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Συλλόγου.

Ξένοι ὅμως πρὸς τὸν ὑγιαῖν συνδικαλισμὸν ἀντιλήψεις καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀντίθετα πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ Προσωπικοῦ ἀποτελέσματα, ἀνεκοίψαν τὴν πορείαν τῆς κινήσεως, κατέστησαν τὰ ἐν τῇ Δ.Ε. μέλη αὐτῆς εἰς ἕνα ἀγῶνα κατὰ μίαν ἀπαραδέκτου τακτικῆς καὶ ἐπέφεραν τὴν διάσπασιν αὐτῆς διὰ τῆς δημιουργίας πρὸ ἐνός ἔτους τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ (Ε.Ν.Σ.Σ.Ε.Τ.Ε.).

Ὁ διχασμὸς ὅμως οὗτος δὲν ἦτο δυνατόν οὔτε φυσικὸν νὰ ἀρκέσῃ καὶ τὰ ὅτι οἱ δύο οὗτοι κλάδοι τῆς ἀνανεωτικῆς συνδικαλιστικῆς προσπάθειας συνήνωθημεν μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ συνεχίσωμεν τὴν πορείαν τὴν ὁποίαν ἡ θέλησις τοῦ Σώματος τῶν Ὑπαλλήλων ἐξάραξεν.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ ἀπελθόντος Δ.Σ. καὶ τὴν πείραν τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἐπιτακτικῇ

προβάλλει ἡ ὑποχρέωσίς μας διὰ μίαν ἰσχυρὰν καὶ γνησίαν συνδικαλιστικὴν, ἡγεσίαν τοῦ συλλόγου.

Ἡ ἑνωσις Ε.Ν.Σ.Σ.Ε.Τ.Ε.—ΝΕΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ δὲν ἀποτελεῖ κλειστὸν ὥρον καὶ ἰδιωτικὴν ὑπόθεσιν ὠρισμένων προσώπων. Εἶναι ἐνωσις τῶν ἀπόψεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῆς 28-2-58 ἀπεδοκίμασαν μίαν ἐπιβλαβὴ διὰ τὰς διεκδικήσεις μας ὡς Τραπεζοῦπαλλήλων καὶ ὡς ἐργαζομένων, νοσοτροπία καὶ τακτικὴν.

Καλοῦμεν ἕκαστον ἐξ ὑμῶν, παλαιὸν ἢ νέον συνδικαλιστὴν, ἐνδιαφερόμενον ἢ μὴ ἐνδιαφερόμενον μέχρι στιγμῆς διὰ τὰ κοινὰ, εἰς μίαν εἰλικρινή καὶ δημιουργικὴν συνεργασίαν ἐπὶ μίᾳ συνεποῦς συνδικαλιστικῆς γραμμῆς διὰ νὰ δημιουργηθῶν αἱ βάσεις ἐνὸς καλυτέρου μέλλοντος.

Τέλος, χάριν ἐνιαίας ἐμφανίσεως τοῦ Προσωπικοῦ, δίδομεν τὸ χεῖρ εἰς ὅλους, θεσινούς συμπαράστατας καὶ ἀντιπάλους, καλοῦντες αὐτοὺς ὅπως συντείνουν εἰς τὴν κοινὴν προσπάθειαν βάσει ὑγιᾶν συνδικαλιστικῶν ἀρχῶν καταλαμβάνοντες τὴν ἀνάλογον εἰς αὐτοὺς θέσιν. Φρονούμεν ὅτι καμμία προσωπικὴ φιλοδοξία καὶ οὐδὲν κατάλοιπον τοῦ κακοῦ παρελθόντος πρέπει ν' ἀποτελέσῃ ἐμπόδιον εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπιβιώσεως τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ Τραπεζῇ.

Μετὰ συναδελφικὴν χαιρετισμὸν
Η ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝ.ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Ἡ ἐφετεινὴ ἐτήσια Τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου μας ὑπῆρξεν ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε κοσμία. Εἶναι ἕνα γεγονός ἀξιοσημείωτον καὶ ἐλπιδοφόρον, παρέχον πολλὰς ἐνδείξεις περὶ τῆς ὁσμῆρας ἀνόδου τῆς στάθμης τοῦ ἤθους τῶν Συναδέλφων.

Οἱ Συνάδελφοι ὁμιλῶνται ἦσαν εὐπρεπέστατοι καὶ ἡ ἐξ ὧν ἀσκηθεῖσα κριτικὴ, μακρὰν κάθε ἐμπειρίας καὶ ἐντυπωσιασέων.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς ἀπερχομένης Δ.Ε., δώσας τὸ παράδειγμα τῆς μετροπείας, ἠκολούθηθ' σχεδὸν παρὰ πάντων.

Δὲν ἔλειπε καὶ τὸ χιούμορ ἀπὸ τοὺς ὁμιλῶντας καὶ μάλιστα λεπτότατον. Βεβαίως ἔλαβον χώραν καὶ μερικά εὐτράπελοι σκηναί, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς δὲν χρειάζονται κ' αὐταί...

Ἡ Λογοδοτοῦσα Δ.Ε. ἐνεφάνισε ποῖαν τινα ἀνυπέκεινται—νὰ τὴν εἴπωμεν;—ἡ ὁποία ἐσχολιάσθη κατ' ἴδριν ἀπὸ τοὺς συναδέλφους δυσμενέστατα.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εἶχον παραιτηθῇ μέλη τινὰ τῆς Δ.Ε., καὶ ὑπῆρχον καὶ ἄλλα ποὺ διεφώνησαν πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἀκολουθουμένην γραμμὴν, ἀλλὰ δὲν εἶχον παραιτηθῇ.

Εἴχομεν λοιπὸν ἄλλους νὰ μᾶς δικαιολογοῦνται διὰ τὴν παρητήρησιν καὶ ἄλλους νὰ μᾶς δικαιολογοῦνται διὰ τὴν παρητήρησιν.

Τοῦτο πρέπει νὰ ὁμολογήθῃ ὅτι ἐκούρασε κάπως τὴν Συνέλευσιν καὶ διότι, ὅπως εἶπε κάποιος ὁμιλητὴς, δὲν εἶχον τὸ θάρρος οἱ ἀπολογούμενοι νὰ κάνουν καὶ τὴν ἀπαραίτητον αὐτοκριτικὴν. Πολλὴ δὲ περισσώτερον αὐτοί, ποὺ θέλουν νὰ ἐμφανίζονται ὡς οἱ πλέον... θαρραλεοί.

Πάντως τὸ θέμα ὑπῆρξε διόλου εὐχάριστον, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἀποκαρδιωτικόν.

*

Ἀλλὰ ἂς πάρουμε ἕνα-ἕνα τὸς κυριωτέρους ὁμιλητὰς κ' ἂς προσπαθῶμεν νὰ σᾶς τοὺς ἐμφανίσωμεν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ε. κ. Κ. Μελισσαρόπουλος, ἀφού ἐλογοδότησε, κάθησε ἀτάραχος καὶ ἤκουσε τοὺς ἐπικριτὰς του, σὰν νὰ ἤθελε νὰ μᾶς πῇ: «Καμαρόστε τοὺς τώρα τοὺς λεονταρήδες σας, γιατί μετὰ τὴν δευτερολογία μου θὰ τοὺς λυπηθῆτε». Κ' ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε δὲν ἔπρεσε καὶ πολὺ ἔξω.

Ὁ κ. Μαυρουλίδης ἠγωνίσθη ἀπεγνωσμένα νὰ βγῇ λάδι, ἀλλὰ ἔπρεσε ἐπαπειλημένως εἰς ἀντιφάσεις καὶ ἡ ἀνάκρισις τὸν παρέτρεψε νὰ δικασθῇ ὑπὸ τῆς προσεχοῦς... ὁλομείας τῶν συναδέλφων.

Ὁ κ. Κῆς παρεπέμφθη μὲ κάποια ἐλαφρυντικά, τὰ ὁποῖα ἴσως συντελέσουν εἰς τὸν μετριασμὸν τῆς ἐπιβληθησομένης ποινῆς.

Καὶ ὁ κ. Παπαχρήστου τῆς Θεσσαλονίκης προσεπάθησε μὲ κάποια δραματικότητα νὰ συγκαλύψῃ τὸ ἔγκλημά του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τὴν τύχην τοῦ κ. Μαυρουλίδου ἠκολούθησε.

Ὁ κ. Καραπάνος ἐφέτος ὑπῆρξε λαλιώτατος καὶ οἱ συνάδελφοι ἔμειναν ἐκπληκτοί. Κάποιος συνάδελφος εἶπεν ὅτι πᾶσι νὰ καλύψῃ τὰ κενὰ ποὺ ἄφησε πέρυσιν. Κάποιος ἄλλος εἶπε ν' ἀφήσουμε τὸν κ. Καραπάνον... νὰ πῇ καὶ διὸ λογάκια παραπάνω...

Ὁ κ. Διλιγντᾶς ἐπεκαλέσθη τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Μελισσαρόπουλου εἰς τὴν πρὸ διετίας Γεν. Συνέλευσιν γιὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι δὲν εἶναι συνεπὴς. Καὶ κάποιος ἐμψύχισε: Εἶπε ὅτι... τὸν πετεινὸ κεφάλαι! Στ' ἀλήθεια ὅμως, εἶναι νὰ μὴν τοῦ τῆς;

Ὁ κ. Κατσιάμπας, ἀντικειμενικὸς πάντοτε, ἀνεγνώρισεν εἰς τὴν λογοδοτοῦσαν Δ.Ε. ἑλπίδας ἐπιτυχίας. Καὶ τοῦτο ἴσως διότι ἔχει δοκιμάσει τὴν γλύκα τοῦ... ἐλεγχόμενου.

Ὁ κ. Τσουδερός τῶριξε κάπως σὺν καλαμπούρι, κ' ὅταν τέλειωσε τὸν ἐρωτήσαμε, διὰ τί ἔτσι; λέγει: μὰ δὲν ξέρετε πῶς στὰ πᾶσι δὲν ἀρέσουν τ' ἀσπιδία;

Οἱ λοιποὶ ὁμιλῶνται προσεπάθησαν νὰ ἐπιδείξωμεν εἰς τὴν Δ.Ε. εὐθύνας διὰ παραγκωνισμοὺς συναδέλφων καὶ διὰ περικοπὰς ΒΑΛΕΡ κατὰ τὰς προαγωγὰς, μὴ ἀποκρύψαντες ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου τῶν καὶ προσωπικὰς τῶν περιπτώσεις.

Τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὰ ἦθη τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ προεκάλεσε δυσμενὴ εἰς βάρος των σχόλια.

Ἐλπίζομεν ὅμως νὰ μὴ ἐπαυλοήθῃ.

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Η ΜΑΤΑΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝΙΑΙΑΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΣ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΩΝ ΣΥΣΚΕΨΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ

Ὡς γνωστὸν, εἰς τὴν ἐφετεινὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Συλλόγου ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Μελισσαρόπουλος εἰς τὸ τέλος τῆς λογοδοσίας του, ἐκάλεσεν εἰς συνεργασίαν πάντας τοὺς φιλοδοξούντας καὶ δυνάμενους νὰ προσφέρουν εἰς τὰ κοινὰ.

Ἐν συνεχείᾳ τὴν 26)2)58, δι' ἰδιαίτερας ἀνακοινώσεως του, δημοσιευμένης εἰς ἑτέραν στήλην ἐπανελάβε τὴν πρόσκλησιν του.

Τὴν 27)2)58 ἐπηκολούθησε παρομοία πρόσκλησις ἐκ μέσων τῶν Συνδικαλιστικῶν ὁμάδων «Νέα Κίνησις» καὶ «Ε.Ν.Σ.Σ.Ε.Τ.Ε.», ὁμοίως δημοσιευμένης εἰς ἑτέραν στήλην.

Κατόπιν τούτου καὶ τῆς ἀνταποκρίσεως εἰς τὰς ἀνωτέρω προσκλήσεις ἐνίων συναδέλφων: ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἐκάλεσεν εἰς τὸ ἐντευκτήριον τοῦ Συλλόγου εἰς κοινὴν σύσκεψιν, τὴν 2αν Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην πρωΐνῃ, διὰ τὴν διεξαγωγὴν συνομιλιῶν πρὸς καταρτισμὸν ἐνιαίου ψηφοδελτίου.

Εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην προσήλθον οἱ κ. κ. Κ. Παππάς ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου καὶ συνεργάτης τοῦ κ. Μελισσαρόπουλου, ὁ κ. Μελχ. Τσουδερός καὶ ὁ κ. Κ. Γκώρος συνεργαζόμενοι, οἱ κ. κ. Γ. Καραπάνος καὶ Σ. Διλιγντᾶς ἐκπρόσωποι τῆς ὁμάδος «Ε.Ν.Σ.Σ.Ε.Τ.Ε.», οἱ κ. κ. Ἐπ. Μαυρουλίδης καὶ Κ. Πουλῆς, ὡς ἐκπρόσωποι τῆς ὁμάδος «Νέα Κίνησις», οἱ κ. κ. Κ. Κατσιάμπας καὶ Λυμπερόπουλος, ὡς καὶ ὁ κ. Ι. Ζούγκος.

ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Μελισσαρόπουλος, ἀφού ἐξήγησε τὸν σκοπὸν τῆς προσκλήσεως, ἀνέπτυξε τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλεται ἡ συνένωσις ὧν τῶν δυνάμεων τοῦ προσωπικοῦ πρὸς ἀπόσπασιν τῶν πανταχόθεν προσβαλλομένων ἐργατοῦν παλληλικῶν συμφερόντων καὶ ἐζήτησε νὰ ἐξαρθῶσι πάντες εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἐνιαία ἐκπροσώπησις τοῦ προσωπικοῦ.

Ὁ κ. Διλιγντᾶς παρεκάλεσε τὸν κ. Μελισσαρόπουλον νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τοὺς παρευρισκομένους πῶς ὁ ἴδιος θὰ ἔβλεπε τὴν συνένωσιν τῶν δυνάμεων τοῦ προσωπικοῦ.

Ὁ κ. Γκώρος, παρεμβαίνων, ἐζήτησε τὸν λόγον καὶ ἀφού ἀνέφερεν ὠρισμένας περιπτώσεις, ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι ὁ συνδικαλισμὸς ἐν τῇ Τραπεζῇ εὐρίσκειται ἐν ὑποχωρήσει καὶ ἐπομένως ἐπιβάλλεται ἡ ἐπιστράτευσις πάντων τῶν κατὰ καιροὺς λίγο-πολὺ ἀσχοληθέντων μετὰ τὰ κοινὰ διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἀνὸρθωσιν αὐτοῦ, ἔθεσε διὰ μακρῶν τὰς θέσεις τῶν διεξαχθησομένων κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην συνομιλιῶν, ἵνα ἀποδοθῇ αὐταὶ συντελεστικαὶ τῆς ἐπιτεύξεως τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ.

Μετὰ ταῦτα διεξήχθη μακρὰ καὶ διεξονυχιστικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν μέσων διεκδικήσεως τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων μας, λαβόντων μέρος εἰς αὐτὴν διαδοχικῶς ἀπάντων τῶν συσκεπτομένων.

Τέλος, ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ ἐφ' ὧν τῶν σημείων καὶ προτάσει τοῦ κ. Ι. Ζούγκου καθωρίσθη τὸ μίνιμουμ τῶν διεκδικησέων μας.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Καὶ ἡ συζήτησις ἐσυνεχίσθη ἐπὶ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ ψηφοδελτίου ἐνόθησιν καὶ τῆς ἐνότητος αὐτοῦ θέσεως ἐκάστον.

Ὁ κ. Μελισσαρόπουλος εἶπεν ὅτι, ἐπειδὴ αἱ δύο παρελθούσαι θητεῖαι του εἶναι, καὶ πρέπει νὰ εἶναι—συνιδεμέναι

μὲ τὴν ἐφετεινὴν, ἀλλὰ καὶ λόγω ἡλικίας καὶ ἀρχαιότητος ἐν τῇ Τραπεζῇ, θὰ ἔπρεπε νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ψηφοδελτίου.

Ὁ κ. Μαυρουλίδης εἶπεν ὅτι, τὸσον ὁ κ. Μελισσαρόπουλος, ὅσον καὶ ὁ κ. Τσουδερός, ὁ μὲν δεύτερος ὡς θεωρητικὸς, ὁ δὲ πρῶτος ὡς ἐφαρμοστὴς μῖας, κατὰ τὴν γνώμην του, ἀποτυχούσης τακτικῆς, δὲν νομίζει ὅτι πρέπει νὰ διεκδικῶν τὴν προεδρίαν τοῦ Συλλόγου καὶ διὰ τοῦτο θὰ εἶχε νὰ ὑποδείξῃ ἐκ τῶν παρισταμένων τὸν κ. Καραπάνον.

Ὁ κ. Τσουδερός εἶπεν ὅτι, ὁ κ. Καραπάνος βεβαίως ἔχει ὅλα τὰ συνθέοντα τὸν καλὸν ἄνδρα πρόσονται, δηλ. συνέπειαν, ἡθος κ.λ.π. διὰ τοὺς λόγους ὅμως διὰ τοὺς ὁποίους ἡμφεσβήτησε κατὰ τὸ παρελθὸν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Μελισσαρόπουλου νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ Συλλόγου, ἀμφισβητεῖ τώρα καὶ διὰ τὸν κ. Καραπάνον. Καὶ ἀφού ἀνεγνώρισεν εἰς τὸν κ. Μελισσαρόπουλον πολλὰ προσόντα καὶ ἐπὶ πλέον τὴν εὐρύτητα τῆς μαθησεως του, ἀλλὰ καὶ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος ἐπεκαλέσθη, προσέθεσεν ὅτι καὶ τὴν πείραν περὶ τὰ συνδικαλιστικά, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Μελισσαρόπουλος δὲν εἶχεν ὅταν πρὸ διετίας διεξεδίκε τὴν προεδρίαν, τὴν ἀπέκτησεν ἤδη, τῇ βοηθείᾳ καὶ τοῦ κ. Μαυρουλίδου. Δὲν διακαίεται δὲ ὁ κ. Μαυρουλίδης νὰ λέγῃ ὅτι ὁ κ. Μελισσαρόπουλος ἀπέτυχεν, ἀφού τὸν ἠκολούθησε μέχρι τελευταίας στιγμῆς, ἀλλὰ ἐὰν δέχεται ὅτι ἀπέτυχεν ὁ κ. Μελισσαρόπουλος, θὰ πρέπει νὰ λέγῃ ὅτι «συναπέτυχον».

Καὶ καταλήγων, ὁ κ. Τσουδερός, εἶπεν ὅτι δὲν ἔχομεν τώρα ν' ἀντιτάξωμεν σοβαρὰ ἐπιχειρήματα, διὰ ν' ἀρνηθῶμεν εἰς τὸν κ. Μελισσαρόπουλον τὴν πρώτην θέσιν ἐν τῷ ψηφοδελτίῳ.

Ὁ κ. Καραπάνος ἀφού ἠδωχρίστησε τὸν κ. Τσουδερόν διὰ τοὺς καλοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους εἶπε δι' αὐτὸν εἶπεν ὅτι, ἐκείνος ὑπεδείχθη ἐκ δύο ὁμάδων, κατὰ συνέπειαν—δὲν μπορεῖ νὰ παραιτηθῇ, εἰ μὴ μόνον ἐὰν οἱ ὑποδείξαντες αὐτὸν ἀναθεωρήσουν τὴν ἀπόφασίν των.

Ὁμιλῶν ἐν συνεχείᾳ καὶ ἄλλοι, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ μὲν κ.κ. Τσουδερός, Γκώρος, Κατσιάμπας, Λυμπερόπουλος καὶ Ζούγκος νὰ δεχθῶν Προεδρίαν τοῦ κ. Κ. Μελισσαρόπουλου, οἱ δὲ κ. κ. Μαυρουλίδης, Πουλῆς καὶ Διλιγντᾶς ὅχι, τοῦ κ. Καραπάνου ἐπαφθέντος εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑποδείξαντων αὐτόν.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ὁμάδων «Νέα Κίνησις» καὶ «Ε.Ν.Σ.Σ.Ε.Τ.Ε.» ἐπεφυλάχθησαν νὰ δώσουν ἀπάντησιν μετὰ συνεννόησιν μετὰ τῶν ἄλλων φίλων των καὶ ἡ σύσκεψις διεκόπη περὶ ὥραν 2.30' μ.μ., ἀφού ὠρίσθη νέα συνάντησις διὰ τὴν Δευτέραν, 3ην Μαρτίου ὥραν 10ην νυκτερινήν.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΑΤΑΙΟΥΤΑΙ

Κατὰ τὴν δευτέραν σύσκεψιν, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν πρώτην παρρηθέντων, ἀντὶ τοῦ κ. Διλιγντᾶς, ἀπουσιάζοντος λόγω ἀσθενείας, προσήλθον οἱ κ.κ. Ἐμμ. Κιουπάκης καὶ Σωτ. Πατρίκιος.

Ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ὁμάδων, ἵνα δώσουν τὴν ὀφειλομένην ἀπάντησιν. Δυστυχῶς ἡ ἀπάντησις ὑπῆρξεν ἀρνητικὴ καὶ μὴ ἀναμενόμενη λόγω τῶν μέχρι τότε ὑπαρχουσῶν ἀντιθέτων πληροφοριῶν καὶ τῶν αἰσιοδόξων προβλέψεων πολλῶν καλοπροαιρέτων συναδέλφων.

Ἡ μὴ ἀναμενόμενη, ὡς εἴπωμεν, ἀρνητικὴ αὕτη ἀπάντησις, τούτεστιν ὅτι δὲν δέχονται ὡς Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τὸν κ. Μελισσαρόπουλον, εἰς τὸν ὁποῖον προσφέρουν τὴν προεδρίαν

τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἀλλ' οὐτε καὶ τὸν κ. Τσουδερόν, δεχόμενοι μόνον ὅπως ὁ Πρόεδρος ἐκλεγῇ ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς, μετὰ τὴν ἐκλογὴν των, μεταξὺ τῶν κ.κ. Καραπάνον καὶ Κατσιάμπας, ἐδημιούργησε ποῖαν τινα ἀναταραχὴν καὶ προεκάλεσε ζωηρὰς συζητήσεις μεταξὺ τῶν παρευρισκομένων.

Ὁ Πρόεδρος κ. Κ. Μελισσαρόπουλος, ἐπεμβαίνων, παρεκάλεσε νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀπαιτούμενη ψυχραιμία καὶ ἐφ' ὅσον τὸ μόνον ἐμπόδιον διὰ τὴν ἐ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὸν ἄρθρον 12 τοῦ Καταστατικοῦ αἱ ψηφοφορίαι προκειμένου περὶ συναδέλφων ὑπηρετούντων ἢ κατοικούντων εἰς τὰ Ἐπαρχιακὰ καταστήματα, λαμβάνουσι χώραν εἰς τοὺς τόπους ἔνθα ἐδρεύουσι καταστήματα, εἰς ἃ ὑπηρετοῦσιν ἢ κατοικοῦσιν 7 τοῦλάχιστον τακτικά μέλη τοῦ Συλλόγου.

Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ Καταστατικοῦ, ὀρίζει ὡς ἐκλογικὰ κέντρα τοὺς τόπους ἔνθα ἐδρεύουσι τὰ κάτωθι Ἐπαρχιακὰ Καταστήματα.

Ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ὀρίζει ἐπίσης κατωτέρω εἰς τίνα ἐκλογικὰ κέντρα θὰ ἐνασκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου των οἱ συνάδελφοι τακτικά μέλη τοῦ συλλόγου, οἱ ὑπηρετοῦντες ἢ κατοικοῦντες εἰς Καταστήματα ὧν ἡ ἐκλογικὴ δύναμις εἶναι κατωτέρα τῶν 7. Τὰ Καταστήματα ταῦτα ἐμφαίνονται εἰς παρένθεσιν ἐν ἐκάστῳ ἐκλογικῷ Κέντρῳ.

Ἐφιστάται ἡ προσοχὴ εἰς τοὺς κ. κ. Ἀντιπροσώπους τοῦ Συλλόγου, τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς Καταστήματα, εἰς τὰς ἔδρας τῶν ὁποίων θὰ λάβῃ χώραν ἡ ψηφοφορία, ὅπως εὐθὺς ὡς λάβωσιν ἐκτελεστέας Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καθορίζουσιν τὴν ἡμέραν ἐνέργειάς των ἀρχαιρεσιῶν συγκεντρώσῃ τὸ ταχύτερον, πάντως δὲ οὐχὶ θραδύτερον τῶν δύο ἡμερῶν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς καθοριστέας διὰ τὴν ψηφοφορίαν, τὰ τακτικά μέλη τὰ ὑπηρετοῦντα ἢ κατοικοῦντα εἰς τὸ Κατ)μα καὶ προθέσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοπικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν τακτικῶν μελῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν, ἥτις καὶ θὰ διεξαγάγῃ τὰς ἀρχαιρεσίας. Ἐφιστάται ἐπίσης τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. Ἀντιπροσώπων τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ ἀνωτέρω Καταστήματα.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΣ

Ἄρθρον 3ον

Τακτικά μέλη τοῦ Συλλόγου δύνανται νὰ εἶναι α) πάντες οἱ ἐκ τοῦ κυρίου Προσωπικοῦ μόνιμοι ὑπάλληλοι τῆς Τραπεζῆς καὶ αἱ μόνιμοι δ)φοι. Πάντες οὗτοι δέον νὰ ἔχωσι συμπληρώσει τὸ 16ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Σημ. : Δὲν ἔχουν δικαίωμα ψήφου τὰ ἔκτακτα μέλη, ἥτοι οἱ μὴ μονιμοποιηθέντες εἰσὶν δόκιμοι ὑπάλληλοι τῆς ΕΤΕΑ, οἱ νομικοὶ σύμβουλοι τῆς Τραπεζῆς, οἱ συνταξιούχοι τῶς τακτικά μέλη τοῦ Συλλόγου, ὡς καὶ τὰ ἐπίτιμα μέλη.

Ἄρθρον 12ον

Δικαίωμα ψήφου ἔχουσι πάντα τὰ εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπεζῆς, εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Περιχώροις καὶ Ἐπαρχίαις Ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἀνήκοντα τακτικά μέλη τοῦ Συλλόγου, ψηφίζουσι δὲ μόνον ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται αὐτοπροσώπως εἰς τοὺς τόπους ἔνθα διεξάγεται ἡ ψηφοφορία.

Σημ. : Ὡς πρὸς τὸν τόπον ψηφοφορίας τὰ μέλη νὰ συμβουλευθῶν τὸν ἀλλαχοῦ δημοσιεύμενον πίνακα ἐκλογικῶν κέντρων.

Ἄρθρον 14ον

1) Ἡ ψηφοφορία πρὸς διεξαγωγὴν ἀρχαιρεσιῶν ὡς καὶ παρὰ αἱ ψηφοφορίαι δι' ἃς ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἡ ψηφοφορία καὶ τῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τακτικῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, διεξάγονται ὡς κατωτέρω καθορίζεται διὰ ψηφοδελτίων ὀφεισμένων ἐντὸς φακέλλων οἵτινες δέον νὰ σφραγίζωνται.

Τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα προκειμένου μὲν περὶ ἀρχαιρεσιῶν περιέχουσι τὰ ὀνόματα τῶν ψη-

φώνων λαβῶσι πρόνοιαν καὶ παρίσταται Δικαστικὸς Ἀντιπρόσωπος κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν πρὸς ἀνάδειξιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀρχαιρεσιῶν.

Μερίμνη τῆς Διοικητικῆς ἐπιτροπῆς, θέλουσιν ἀποσταλῆν ἐγκρίτως εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Συλλόγου τὰ ψηφοδέλτια τῶν ὑποβληθεισῶν ὑποψηφιοτήτων, ὅτινα οὗτοι ἀμελητὶ δέον νὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν τοπικὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ θέσωσιν ὑπ' ὄψιν τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Ἐφιστάμεν ἐπίσης τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. Ἀντιπροσώπων τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπηρετούντων ἢ κατοικούντων εἰς Καταστήματα μετὰ συλλογικὴν δύναμιν κάτω τῶν ἐπτὰ (7) μελῶν ὅπως καταποτίσωσι τοὺς συναδέλφους, τακτικά μέλη τῶν Συλλόγων περὶ τῶν τόπων εἰς οὓς δέον νὰ μεταβῶσιν οὗτοι πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ δικαίουματος τῆς ψήφου των καὶ ἐπὶ παντὸς θέματος ἀφορῶντος τὰς ἀρχαιρεσίας.

Αἱ τοπικαὶ Ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ δέον νὰ διεξάγωσι τὰς ἀρχαιρεσίας ἀκολουθοῦσαι μαθηματικῶς καὶ πιστῶς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3,4,6,12 καὶ 14 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ἐξασφαλίζουσαι τὸ ἀδιάβλητον τῆς ἐκλογῆς.

Ἐφιστάται ἐπίσης ἡ προσοχὴ τῶν συγκροτηθεσμένων Τοπικῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν, ὅπως τὸ Πρακτικὸν τῶν Ἀρχαιρεσιῶν μετὰ τῶν ἐσφραγισμένων φακέλλων τῶν ψηφοδελτίων ἀποστείλωσιν ἀμελητὶ πρὸς τὸν κ. Κωνσταντῖνον Δημοτίσαν Πρόεδρον τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς POSTE RESTANTE, Ἀθήνας, καθ' ἃ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ Καταστατικοῦ ὀρίζεται.

Πρὸς πλήρη κατατόπισιν, παραθετομεν ἀποσπάσματα τῶν σχετικῶν μετὰ τὰς ἀρχαιρεσίας ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ.

φιζόμενων ὑποψηφίων, προκειμένου δὲ περὶ ψήφου ἐμπιστοσύνης ἀφορώσης εἰς ἐρώτημα τι θέμενον ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ψηφοφόρου, τὴν λέξιν ΝΑΙ ἢ ΟΧΙ.

2) Ἡ ψηφοφορία διεξάγεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸσον εἰς τὰς Ἀθήνας ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων ἐπαρχιακὰς πόλεις ἔνθα ἐδρεύουσιν Καταστήματα τῆς Τραπεζῆς.

3) Ὑποψήφιοι δύνανται νὰ εἶναι πάντα τὰ τακτικά μέλη τοῦ Συλλόγου. Τὰ ὀνόματα τῶν προβληθέντων ὑποψηφίων προκειμένου περὶ ἀρχαιρεσιῶν ἢ τὰ ἐρωτήματα τίθενται μερίμνη τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου ὑπ' ὄψιν τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου μελῶν εὐθὺς ὡς καταστῶν γνωσταὶ εἰς τὴν Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου αἱ προβληθεῖσαι ὑποψηφιοτήτες.

4) Οἱ ψηφοφόροι δικαιοῦνται νὰ διαγράψουν ἐλευθέρως ἐν ἡ πλείονα ὀνόματα ὑποψηφίων ἢ νὰ τὰ ἀντικαθίστουν διὰ τῶν ὀνομάτων ἄλλων τακτικῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

5) Ἡ ψηφοφορία διεξάγεται κατὰ τόπους ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν τοπικῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν. Ἡ συγκρότησις τῶν εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν ἐνέργειαι ὡς ἀκολουθῶσι:

Ἡ Διοικητικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου διορίζει ἀντιπροσώπους αὐτῆς εἰς τὰ κατὰ τόπους Ἐπαρχιακὰ Καταστήματα, οἵτινες ἐντολῇ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς συγκεντροῦσι τὰ τακτικά μέλη τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ Ὑποκατάστημα, ἅτινα προβαίνουν εἰς τὴν ἐκλο-

γὴν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς περιλαμβανούσης τρία μέλη καὶ δύο ἀναπληρωματικά ἢ καὶ ὀλιγώτερον ἐφ' ὅσον ἡ δύναμις τοῦ Ὑποκαταστήματος εἰς τακτικά μέλη τοῦ Συλλόγου δὲν συμπληροῖ τὸν ὡς ἄνω ἀριθμὸν.

Αἱ τοπικαὶ Ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ δέον νὰ συγκροτηθῶσι τὸ θραδύτερον δύο ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ ψηφοφορίαν καθοριστέας τοιαύτης.

6) Οἱ ψηφοφόροι ὀφείλουσι νὰ ψηφίζουσιν ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ τὰς Συμβούλους ἀνήκοντας εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Περιχώρων καὶ τέσσαρας εἰς τὰ Ἐπαρχιακὰ (Ὑποκ)στήματα. Πρὸς τοῦτο δέον νὰ ἀναγράφεται εἰς τὰ ψηφοδέλτια ὁ τόπος ἔνθα ὑπηρετεῖ ἕκαστος ὑποψήφιος. Οἱ Ἐπιμεληταὶ δέον νὰ προέρχωνται ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, λόγῳ τῆς φύσεως τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνατιθεμένων καθηκόντων. Ψηφοδελτίον μὴ περιέχον τοιαύτην σύνθεσιν θεωρεῖται ΑΚΥΡΟΝ.

7) Τὰ ψηφοδέλτια δέον νὰ εἶναι ἐντυπα ἢ δακτυλογραφημένα. Ἐπὶ τούτων γίνονται αἱ διαγραφαὶ καὶ ἀντικαταστάσεις διὰ μολυβδίου ἢ μελάνης ἀπαγορευμένης τῆς χρησιμοποίησεως ἄλλων ψηφοδελτίων.

8) Τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, οἱ Ἐπιμεληταί, ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως καὶ οἱ Ἐλεγκταὶ ἀναγράφονται πάντες ἐπὶ ἐνὸς ψηφοδελτίου.

9) Οἱ ψηφοφόροι εἰσέρχονται εἰς τὴν αἴθουσαν ψηφοφορίας ἑκαστος χωριστὰ, ὁ δὲ ἐπόμενος δικαιούται νὰ εἰσελθῇ πρὸς τὴν ψηφοφορίαν μόνον ἀφ' οὗ το προηγούμενος ρίψῃ τὸν φάκελλον εἰς τὴν ψηφοδόχον. Ἀπαγορεύεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας ἢ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ψηφοφορίας παρομιθία οἴσου—δήποτε ἄλλου προσώπου πλην τῶν μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δύο τὸ πολὺ ψηφοφόρων.

10) Ἐν τῶν μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὀριζόμενον ὑπ' αὐτῆς παραδίδει εἰς ἕκαστον εἰσερχόμενον ψηφοφόρον τὰ ψηφοδέλτια ὧν τὸν ὑποψηφίον, προκειμένου περὶ ἀρχαιρεσιῶν ἢ δύο ψηφοδέλτια (2), φέροντα τὸ ἐν τὴν λέξιν ΝΑΙ καὶ τὸ ἔτερον τὴν λέξιν ΟΧΙ προκειμένου περὶ ἐρωτημάτων μετ' ἐνὸς φακέλλου, ὁ δὲ ψηφοφόρος ὑποχρεοῦται νὰ παραλαμβάνῃ πάντα τὰ ψηφοδέλτια καὶ ἀποχωρῶν εἰς ἰδιώτερον χωρὸν ἐπὶ τοῦτο προοριζόμενον, ὥστε τὰ ἀσφαλίζεται τὸ ἀπορρητὸν τῆς ψηφοφορίας, κλείει ἐν τῷ φακέλλῳ τὸ ψηφοδέλτιον τῆς προτιμῆσεώς του. Ἀκολουθῶς ρίπτει τὸν φάκελλον ἰδιοχείρως καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς ψηφοδόχου, ὑποχρεούμενος νὰ ἀποχωρῇ τῆς αἰθούσης αὐθωρεῖ.

11) Ἡ ψηφοδόχος ἔνθα ψηφίζουσιν τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Περιχώρων ἐργαζόμενα μέλη τοῦ Συλλόγου δέον νὰ εἶναι ἡσφαλισμένα ἐξ ὧν τῶν πλευρῶν διὰ σιδηρῶν ἐλασμάτων καὶ κλειθρῶν, τοῦ ὁποῦ τὰς κλείδας κρατεῖ ὁ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, σφραγίζει τὴν ψηφοδόχον δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ, ἀσφαλίζον τὸ ἀπαρθίσαντον αὐτῆς καὶ παραδίδει ταύτην εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς φύλαξιν μέχρις οὗ συγκεντρωθῶσι καὶ τὰ ψηφοδέλτια τῶν Ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα.

12) Ματαιωθείσης δι' οἷον—δήποτε λόγον τῆς ψηφοφορίας

αὕτη ἐνεργεῖται μετὰ ἐπτὰ (7) ἡμέρας ἀπὸ τῆς ματαιώσεώς της ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν (Κεντρικῶν καὶ Τοπικῶν).

13) Ἄμα τῷ πέρατι τῆς ψηφοφορίας εἰς τὴν πόλιν ἔνθα ἐδρεύει ἕκαστον Ὑποκατάστημα, ἢ Τοπικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνοίγει τὴν ψηφοδόχον, σφραγίζει καὶ μονογράφει τοὺς φακέλλους καὶ συντάσσει πρακτικὸν τῆς ψηφοφορίας, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἀναγράφει τὰ ὀνόματα τῶν ψηφισάντων. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο μετὰ τῶν ἐσφραγισμένων φακέλλων τῶν ψηφοδελτίων θέτει ἐντὸς μεγάλου φακέλλου τὸν ὁποῖον σφραγίζει δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ ὥστε νὰ ἀσφαλίζεται πλήρως τὸ ἀπαρθίσαντον αὐτοῦ καὶ στέλλει ἀμελητὶ διὰ συστημένης ἐπιτολῆς ὀνομαστὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς Πόστ—Ρεστάντ, εἰς Ἀθήνας.

14) Τὴν 15ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐνέργειας τῆς ψηφοφορίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Ἀθήναις συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς προσέρχεται εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον καὶ παραλαμβάνει τοὺς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ συστημένους φακέλλους τῶν ψηφοδελτίων, τοὺς ὁποίους καὶ μεταφέρει εἰς τὸν τόπον ἔνθα εὐρίσκεται ἡ ψηφοδόχος τῆς περιφέρειας Ἀθηνῶν. Ἐκεῖ ἡ Κεντρικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν συνεδρίᾳ ἀνοίγει τοὺς συγκεντρωθέντας φακέλλους τῶν Ἐπαρχιακῶν Καταστημάτων καὶ ἐλέγχει τοὺς φέροντας τὰ ψηφοδέλτια φακέλλους ὧν εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰ πρακτικά τῆς ψηφοφορίας. Ἀκολουθῶς ἀνοίγουσα τὴν ψηφοδόχον ρίπτει τοὺς ἐντὸς αὐτῆς καὶ προβαίνει εἰς τὴν καταμέτρησιν τῶν ψήφων.

15) Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος συντάσσεται λεπτομερὲς πρακτικὸν δι' οὗ προκειμένου περὶ ἀρχαιρεσιῶν ἀνακηρύσσονται οἱ ἐπιτυχόντες, ὅπερ δημοσιεύεται ἀμέσως διὰ τοιοκολλήσεως εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου καὶ κατὰ τὸ δυνατόν εὐρείας κυκλοφορίας ἀνακοινώσεως μεταξὺ τῶν μελῶν εἰς πάντα τὰ Καταστήματα τῆς Τραπεζῆς.

16) Πρακτικὰ καὶ φάκελλοι ψηφοφορίας λαμβανόμενοι μετὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

17) Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας θεωρεῖται ἔγκυρον ἐὰν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ψηφοφορίαν τὸ ποσοστὸν τοῦ συνόλου τῶν τακτικῶν μελῶν τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἀπαρτίαν. Τὸ γεγονός τοῦτο πιστοποιεῖται διὰ μόνης τῆς ἀριθμίσσεως τῶν ἐσφραγισμένων φακέλλων. Ἐὰν ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων φακέλλων προκύπτῃ ὅτι ἐψηφίσαν ὀλιγώτερα μέλη, ἢ Κεντρικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀναβάλλει ἐπὶ ἐπτὰ (7) ἡμέρας τὸ ἀνοίγμα τῶν φακέλλων ἐφ' ὅσον διαπιστώσῃ ὅτι ἐλλείποντα τυχόν πρακτικά μετὰ φακέλλων (Ὑπ)μάτων εἶναι δυνατόν νὰ συμπληρώσωσιν τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν διὰ τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς. Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐπταήμερου ταύτης προθεσμίας δὲν συμπληρωθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἡ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται μετὰ 15 ἡμέρας, τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐδοιοποιήσεως ἀμέσως περὶ τούτου δι' ἐπειγουσῆς ἀνακοινώσεως τὰς τοπικὰς Ἐφορευτικὰς Ἐπιτροπὰς, ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων καὶ τὰ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις μέλη. Μὴ ἐπιτευχθείσης καὶ αὖθις ἀπαρτίας, ἡ ψηφοφορία ἐπαναλαμβάνεται κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικα-

σίαν μέχρις οὗ σχηματισθῇ ἡ κατὰ νόμον ἀπαρτία.

18) Ὡς ἐκλεγέντες θεωροῦνται οἱ λαμβάνοντες κατὰ σειράν τὰς περισσότερας ψήφους καὶ δι' ἣν ιδιότητα ἐψηφίσθη ἕκαστος κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΑΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι τοῦ Συλλόγου οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Καταστήματα ὅπως συντάξωσιν ὑπ' εὐθύνην των κατὰστασιν τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Καταστηματί των συναδέλφων - τακτικῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

Τὴν κατάστασιν ταύτην τῶν ἐξ ἐκάστου Καταστήματος ἔχοντων δικαίωμα ψήφου θέλουσι καταθέσει τὸ ταχύτερον εἰς τὴν ἐκλεγείσαν τοπικὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ εἰς ὃ ὑπάγονται Καταστήματος—Ἐκλογικὸν Κέντρον.

Ἐκάστη τοπικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ παρακαλεῖται ὅπως παρακολουθήσῃ τὴν ἔγκαιρον ὑποβολὴν εἰς αὐτὴν τῶν ὡς ἄνω καταστάσεων ἐκ μέρους ὧν τῶν Καταστημάτων τῆς δικαιοδοσίας της. Ἡ τοπικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν λήσιν τῶν καταστάσεων ὧν τῶν Καταστημάτων ἔτινα θέλουσιν ἀσκήσει τὸ ἐκλογικὸν των δικαίωμα εἰς τὸ Κατάστημα—Ἐκλογικὸν Κέντρον εἰς ὃ ἐκάστη ἐδρεύει,θὰ ὑποβάλῃ ταύτας δέοντως κεκρωμένες εἰς τοὺς ἀρμοδίους Δικαστικούς ἀντιπροσώπους.

Οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι τοῦ Συλλόγου παρακαλοῦνται ὅπως μᾶς ὑποβάλουν ἐγκρίτως ἀντίγραφον εἰς διπλοῦν τῶν ὡς ἄνω καταστάσεων.

Αἱ κατὰ τόπους Ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ παρακαλοῦνται ὅπως μᾶς γνωρίσουν 1ον) Τὴν ἐκλογὴν των συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ 2ον) τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διὰ τῆς παρούσης ἀνατιθεμένης αὐταῖς ἐργασίας.

Ὁ Σύλλογος θὰ ἀναλάβῃ τὴν δαπάνην τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ψηφοδελτίων των συνδυασμῶν, οἵτινες θὰ διεκδικήσωσι τὴν διαχείρισιν των συλλογικῶν ὑποθέσεων. Ταῦτα θὰ ἐκτυπωθῶσιν ἐπὶ χάρτου τῆς αὐτῆς ποιότητος διὰ τῶν ἰδίων τυπογραφικῶν στοιχείων καὶ θὰ εἶναι τοῦ αὐτοῦ μεγέθους. Οἱ φάκελλοι, ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ τοποθετηθῶσι τὰ ψηφοδέλτια θὰ εἶναι οἱ ἴδιοι ἀκριβῶς κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ποιότητα, τὸσον διὰ τὸ Κεντρικὸν ὅσον καὶ διὰ τὰ Ὑποκαταστήματα. Τὰ ψηφοδέλτια, καθῶς καὶ οἱ φάκελλοι, δι' ὧν θὰ ἐφοδιασθῶσι παρὰ τοῦ Συλλόγου ἅπασαι αἱ ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ τὸσον τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος ὅσον καὶ τῶν περιφερειακῶν Ἐκλογικῶν Κέντρων, θὰ φέρωσιν ἐιδικὴν σφραγίδα τοῦ Συλλόγου μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν ἀρχαιρεσιῶν. Τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα καὶ οἱ φάκελλοι θὰ δίδωνται παρὰ τῶν Προέδρων τῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν εἰς τοὺς προσερχόμενους κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας καὶ ἐξ αὐτῶν ὁ ψηφίζων εἰσερχόμενος εἰς τὸ παραδόν, θὰ κάμῃ ἐπιλογὴν, διαγραφὰς, ἀντικαταστάσεις ὀνομάτων ὑποψηφίων, ἢ προσθήκας ἄλλων ὀνομάτων.

Πάν ψηφοδέλτιον μὴ φέρον τὴν ὡς ἄνω σφραγίδα τοῦ Συλλόγου, θὰ εἶναι ἄκυρον ὅπως ἄκυρον θὰ εἶναι ἐφ' ὅσον καὶ ὁ φάκελλος, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ θὰ εἶναι τοποθετημένον τὸ ψηφοδέλτιον, δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες θὰ φέρωσιν ὡσαύτως τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐιδικὴν σφραγίδα τοῦ Συλλόγου.

Ἡ χρῆσις τῶν παρὰ τοῦ Συλλόγου ἀποσταλθεσμένων ψηφοδελτίων καὶ φακέλλων, τὸσον παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ὅσον καὶ

τὰς περισσότερας ψήφους καὶ δι' ἣν ιδιότητα ἐψηφίσθη ἕκαστος κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Ὅταν γίνεται διαγραφὴ ὑποψηφίων δὲν πρέπει νὰ ἀντικαθίστανται ὑποψήφιοι σύμβουλοι τῶν κέντρων διὰ συμβούλων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τανάπαλιν, διότι ψηφοδέλτια τῶν ἀντικαταστάσεων τῶν 7 συμβούλων τοῦ Κέντρου ἢ περισσότερους τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων εἶναι ΑΚΥΡΑ.

παρὰ τῶν ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι συναδέλφων, τὸ πανομοιότυπον τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῶν φακέλλων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ καταστατικὰ περὶ ἀρχαιρεσιῶν καθοριζόμενα, οὐ μόνον ἐξασφαλίζουσι τὴν ἐλευθερίαν ἐκδήλωσιν τῶν μελῶν, ἀλλὰ διευκολύνουσι καὶ ἐξασφαλίζουσι ἀπολύτως καὶ τὴν μυστικότητα τῆς ψηφοφορίας. Ἐπὶ πλέον ἡ προβλεπομένη ἀνάμιξις τῶν φακέλλων, μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἀποστολὴν των, παρὰ τῶν ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν, πρὶν ἢ ἀνοίγωσιν οὗτοι τοῦτέστιν πρὶν γίνῃ ἡ διαλογὴ, καθιστῶσιν ἀδύνατον παντελῶς νὰ γνωσθῇ παρ' οἷου—δήποτε ποῖος ἐψηφισεν, εἰς ποῖον Ὑποκατάστημα ἀνήκει καὶ πῶς ἐξέφρασε τὴν θέλησίν του.

Τὰ μέλη ψηφίζοντα μακρὰν τῆς ἔδρας των θὰ μεταβῶν εἰς τὸ οἶκίον Ἐκλογικὸν Κέντρον διὰ τῶν συνήθων συγκοινωνιακῶν μέσων (σιδηροδρομικῶς ἢ διὰ λεωφορείου). Ἐὰν ὅμως πρόκειται διὰ 3 ἢ περισσότερα μέλη καὶ ἡ διὰ σιδηροδρόμου ἢ λεωφορείου συγκοινωνία εἶναι δυσχερὴς, δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦσιν ταξί, ἀναφέροντες σχετικῶς εἰς τὸν Σύλλογον.

Ἐν ἡ περιπτώσει θὰ ἀναγράφωνται εἰς ψηφοδέλτιον ὀνόματα περισσότερα τοῦ ἐνὸς διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῶν συνελεύσεων ἢ περισσότερα τῶν ἐνδεκα διὰ τοὺς Συμβούλους ἢ περισσότερα τῶν ἐξ διὰ τοὺς Ἐπιμελητάς ἢ περισσότερα τῶν δύο διὰ τοὺς Ἐλεγκτάς, τὰ τυχόν πέραν τῶν ἀριθμῶν τούτων ψηφίζόμενα ὀνόματα δὲν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ψηφίζόμενος διὰ τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τῶν συνελεύσεων, ἢ ὁ ἀριθμὸς τῶν Συμβούλων ἢ τῶν Ἐπιμελητῶν, ἢ τῶν Ἐλεγκτῶν, θὰ λαμβάνηται κατὰ τὴν σειράν τῆς ἐν τῷ ψηφοδελτίῳ ἀναγραφῆς των, μέχρι συμπληρώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ καθοριζόμενων θέσεων.

Τὰ ψηφοδέλτια καὶ οἱ φάκελλοι, οἵτινες θὰ χρησιμοποιηθῶσι παρὰ τῶν ἐκλογέων κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας εἰς τὴν 16ην καὶ 17ην Μαρτίου, θὰ ἀποσταλῶσιν ἐγκρίτως, μερίμνη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐφ. Ἐπιτροπὰς διὰ συστημένον ταχυδρομικὸν δέματος καὶ θὰ ἀνοίχθωσι παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς ἀρμοδίας Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν συνεδρίᾳ κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας.

Τὸ οὗτω ἐνεργηθόσμενον ἀνοιγμα τοῦ δέματος τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῶν φακέλλων θὰ μνημονευθῇ εἰς τὸ πρακτικόν, ὅπερ θὰ συντάξῃ ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῷ πέρατι τῆς ψηφοφορίας.

Τὰ ἀνωτέρω θὰ ἐφαρμοσθῶν αὐστηρῶς καὶ πανομοιότυπως τὸσον παρὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅσον καὶ παρὰ τῶν περιφερειακῶν Ἐκλογικῶν Κέντρων.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ - ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κωστής Μελισσαρόπουλος προέβη εις τὰς ἐξῆς δηλώσεις:

Κατὰ τὸ διαρρέυσαν ἀπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως διάστημα πάντα ὅσα ὑποσχέθημεν ἀμέσῃ ἐκτελέσας νομίζομεν ὅτι ἐξετελέσθησαν καὶ ἀρχὴ μας εἶναι νὰ μὴ ὑποσχωμεθα περισσότερα ἀπὸ ὅσα εἶναι δυνατόν τὰ γίνοντα.

Ἡ μεταβολὴ τοῦ Ὁργανισμοῦ διὰ τὴν προσαύξησιν 15% τῶν Ὑπολογιστῶν καὶ Λογιστῶν Β' μετὰ διετὴ καὶ τριετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σημαντικώτατον ἐπιτεύγμα, ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προωθείται ἤδη πρὸς ὑπογραφὴν τοῦ ἀπαιτουμένου Β. Διατάγματος. Οὐδεμίαν ἐν προκειμένῳ δικαιολογεῖται ἀνησυχία, δεδομένου ὅτι αἱ προσαυξήσεις θὰ ὑπολογισθοῦν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1958 καὶ αἱ ἀρμόδιοι ὑπηρεσίαι τῆς Τραπεζῆς ἐτοιμάζουν ἐν τῷ μεταξύ τοὺς σχετικούς πίνακες.

Ἡ ἀποπεράτωσις τῶν προαγωγῶν εἰς τοὺς βαθμοὺς Τμητάρχου, μετὰ τὰς ὁποίας θὰ λάβουν χώραν αἱ προαγωγαὶ Λο-

γιστῶν Β' ΒΑΛΕΡ 1)1)58, καθυστέρησε κατὰ τὸ διαρρέυσαν 158ῆμερον λόγω ἀπασχολήσεων τῶν Μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς προαγωγῶν εἰς ἄλλα συναφῆ θέματα, ἐκοινοποιήθησαν ὅμως ἐν τῷ μεταξύ αἱ προαγωγαὶ τῶν δικαιουμένων ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὸν προαγωγικὸν διαγωνισμόν Ὑπολογιστῶν Β'.

Ἀπομένουν ἐν οὐσίᾳ διεκδικεῖται αἱ προαυξήσεις τῶν καθυστερησάντων λόγω ἀσθενείας, διὰ τὰς ὁποίας ὁμοῦς ὑπάρχει ρητὴ διαβεβαίωσις ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν προκειμένῳ ἐντολὴν τοῦ κ. Διοικητοῦ.

Τοιοτοτρόπως, παραλλήλως πρὸς τὰς ἐπικειμένους ἀρχαιρεσίας, δὲν παύομεν παρακολουθεῖν τὰ φλέγοντα ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ καὶ λυτούμεθα διότι ὁ φόρτος ἐργασίας μας ἀναγκάζει πολλὰκις νὰ μὴ εἰμεθα ὅσον ἴσως θὰ ἐπρεπε πρόθυμοι διὰ θερμότεραν ὑποδοχὴν ἐπισκεπτομένων ἡμῶς συναδέλφων καὶ μάλιστα σὲ μερικές στιγμὰς φούριας. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι πάντοτε ἄνετος ἡ

ἐπαφὴ μὲ τὰ Μέλη Σωματείου τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἐγγίζει τὰς 2.500.

Ὡς πρὸς τὰς ἐπικειμένους ἀρχαιρεσίας, οἱ συνάδελφοι θὰ ἔλαβον γνῶσιν ἐκ τῆς Λογοδοσίας μας κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν καὶ ἐξ ἰδιαίτερας ἀνακοινώσεώς μας, ἐκκλήσεώς μας ἀπευθυνθείσης πρὸς πάντας, ὅπως ἐμφανίσωμεν ἀρραγὲς μέτωπον κατὰ τὴν διεκδίκησιν τῶν περαιτέρω δικαίων μας, καταρτίζοντες ἐνιαίον ψηφοδέλτιον, διὰ ν' ἀντιτάξωμεν μείζονα δύναμιν ἔναντι τῆς κρατικῆς τροχοπέδης.

Ὡς βλέπουν οἱ κ.κ. συνάδελφοι ἀπὸ τὰ δημοσιευόμενα εἰς τὴν «Τραπεζιτικὴν» δύο ψηφοδέλτια, ἡ ἐκκλήσις μας δὲν ἐτελεσφόρησε, παρ' ὅλον ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐνώσεως ἐθέσαμεν εἰς δευτερεύουσιν μοῖραν τὸ προσωπικόν μας γόητρον. Ἡ Συνδικαλιστικὴ ἔκτασις Νέων Στελεχῶν, δηλαδὴ οἱ ἀποσχισθέντες κατὰ τὸ πρῶτον ἐτος τῆς προεδρικῆς μας θητείας, ὡς καὶ τμήμα τῆς «Νέας Κινήσεως», δηλαδὴ οἱ ἀποσχισθέντες περὶ τὴν λήξιν τῆς δευτέρας προεδρικῆς θητείας μας, κατέρχονται ὑπὸ ἴδιαν σημαίαν.

Θὰ εἶμεθα εὐτυχεῖς ἐὰν ἐπιτύχουν, διότι τοῦτο θὰ σημαίνει ὅτι εἶναι πλέον ἄξιοι ἡμῶν ἐν τῇ ἐξυπηρεσίᾳ τῶν κοινῶν συμφερόντων, διότι κατὰ τεκμήριον ἡ πλειοψηφία οὐδέποτε σφάλει. Εὐχόμεθα εἰς τὴν πλειοψηφίαν τῶν συναδέλφων νὰ μὴ περιπέσῃ εἰς ὁδὴν ὁρῶν σφάλμα.

Τοιοτοτρόπως ἐμφανίζονται δύο παρατάξεις κατὰ τὰς ἐπικειμένους ἀρχαιρεσίας. Ἐχομεν, φαίνεται, ἀρκετὴν ζωτικότητάς εἰς τὸ Σωματεῖόν μας, ὥστε ἐκτὸς τοῦ ἑξωτερικοῦ μετώπου, νὰ ἐπιτρέπωμεν εἰς ἑαυτοὺς τὴν πολυτέλειαν καὶ ἐνὸς ἐσωτερικοῦ μετώπου, ὅταν ἡ ὅλη πολιτικὴ κατὰστασις λόγω τῶν ἐπικειμένων Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, προσφέρῃ πλείστας δυνατότητας καὶ ἀνοίγῃ εὐδαίμονους προοπτικὰς διὰ τὴν θέσιν τῶν Ἑλλήνων μισθοδότην, τῶν μόνων «Ἡττημένων τοῦ πολέμου».

Οὐδὲν ὅμως κακόν, ἀμιγὲς καλόν. Διὰ τοῦ διαφορισμοῦ τῶν παρατάξεων θὰ δοθῇ μία εὐκαιρία ὀρθῆς κρίσεως τῶν Μελῶν τοῦ Συλλόγου μας. Κρίσεως περὶ τοῦ τρόπου διεκδίκησεως τῶν δικαίων αἰτημάτων μας. Καὶ καθεὶς θὰ ἐκλέξῃ κατὰ τὴν κλίσιν

του καὶ κατὰ τὴν κρίσιν του.

Δηλαδὴ, ἐὰν τὰ αἰτήματα τοῦ προσωπικοῦ θὰ πρέπει νὰ λύωνται διὰ συνετῆς πολιτικῆς, διὰ τῆς πειθοῦς καὶ τῆς λογικῆς πίεσεως—ἄλλοις λόγοις τῆς διπλωματίας—ἢ ἐὰν θὰ λύονται κατὰ τρόπον βορβορῶδους δυναμι-κόν, ὁ ὁποῖος—ὡς γνωστὸν—ἀποτελεῖ δίκονον μαχαίρι.

Καὶ ἡμεῖς γνωρίζομεν νὰ εἴμεθα μαχητικοί, ὅταν καὶ ὅπου χρειάζεται. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς ἐν τῇ Τραπεζῇ συνθήκας εὐτυχῶς δὲν χρειάζεται. Ἐὰν ὅμως ἀπρόβλεπτοι καὶ ἀπευκταὶ συνθήκαι τὸ ἐπιβάλλουν, οὐδαμῶς θὰ διστασώμεν νὰ φανώμεν δυσάρεστοι, διότι οὐδὲν προσδοκώμεν ἀπὸ οὐδένα.

Μακρὰ τῆς ζωῆς πείρα μᾶς ἔχει διδάξει ὅτι εἰς τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις δὲν εἶναι ὁ πόλεμος ποὺ φέρει τὴν νίκην, διότι ὁ πόλεμος μόνον καταστροφὰς φέρει, ἀλλ' ὁ ἐπιδέξιός χειρισμὸς τῶν προκυπτόντων ζητημάτων καὶ ἡ βαρύτης τῆς ἐπιδείξεως χρήσεως τοῦ Ὁρβοῦ Λόγου.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΛ. ΥΠΛΩΝ Ε.Τ.Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τὰς Ἀντιπροσωπείας Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ Καταστατικοῦ παραγρ. 5 καὶ κατόπιν προκηρύξεως ἐκλογῶν τῶν 16ης καὶ 17ης Μαρτίου ἐ.ε. διὰ τὴν ἐκλογὴν νέας Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου μας, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως, συγκεντρύνοντες τὰ τακτικά μέλη τοῦ Συλλόγου, προβῇτε εἰς τὴν ἐκλογὴν τοπικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, περιλαμβανομένης τριᾶς (3) τακτικὰ μέλη καὶ δύο (2) ἀναπληρωματικὰ.

Αἱ τοπικαὶ Ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ δέον νὰ συγκροτηθῶσι τὸ ἑσπέρτερον δύο ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν ψηφοφορίαν καθορισθείσης ἡμερομηνίας.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἅμα τῇ συγκροτῆσει τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς μᾶς γνωρίσητε ταύτην.

Ἀθῆναι, 5, Μαρτίου 1958
Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΚ ΤΩΝ ΚΟΛΠΩΝ ΜΑΣ

Δύο ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα Ὑπουργεῖα τῆς νέας ὑπηρεσι-ακῆς Κυβερνήσεως ἐδόθησαν εἰς ἀνωτάτους Τραπεζικοὺς Λειτουργοὺς, προερχομένους ἀμφοτέρους ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὸν κ. Ι. Παρασκευόπουλον, Ὑποδιοικητὴν τῆς Διοικητῆς τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (τὸ ὑπουργεῖον Συνοικισμοῦ).

Ἡ ἀριστείτη ἐκλογὴ τῶν δύο τούτων προσωπικοτήτων, τιμὰ τούτους καὶ ἀνταποκρίνε-ται πρὸς τὰς πανθομολογούμε-νας ἱκανότητάς των καὶ τὸ ἐξαίρετον ἦθος των. Ἀντανακλᾷ ὅμως καὶ εἰς τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπε-ζῆς τῆς Ἑλλάδος, φυτῶριον ἀ-ξίων λειτουργῶν, ἀκένωντων πη-γὴν σπουδαίων καὶ δημιουργι-κῶν ἀνδρῶν.

ΑΝΥΠΑΡΚΤΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 1ης Μαρ-τίου τοῦ «Τραπ. Ἀγῶνος» δημοσιεύεται ἄρθρον τοῦ κ. Θ. Μακεδόνας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀπολυθέντων ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐν ἀρχῇ ὁ ἀρ-θρογράφος ἀναφέρεται εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ ἡμετέρου Προέ-δρου κ. Κ. Μελισσαροπούλου ἐπὶ τὸν θέματος, γενομένης πρὸς τὴν ἰδίαν ἐφημερίδα καὶ δημοσιευθείσας εἰς τὸ προη-γούμενον φύλλον αὐτῆς, τὰς ὁ-

ποίας ὅμως παρὰ ποιεῖ κατ' αὐ-θαίρετον τρόπον, προσθέτων τὸ φανταστικὸν περιεχόμενον τοῦ εἰς τὸ αὐτὸ φύλλον τοῦ «Τραπ. Ἀγῶνος» δημοσιευθέντος σχο-λίου «Ἀπίστευτον», τὸ ὁποῖον οὐδαμῶς ἐτέθη ὑπ' ὄψιν του πρὸ τῆς δημοσιεύσεώς του. Αἱ πλα-σταὶ αὐταὶ δηλώσεις διεψεύσθη-σαν εἰς τὴν «Τραπεζιτικὴν» τῆς 8ης Φεβρουαρίου (8η σελίς, 2α στήλη, σχόλιον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ὁρθῶς ἀπίστευτον»). Συνε-πῶς αἱ ἀναπτυσσόμεναι εἰς τὸ ἐν λόγω ἄρθρον ἀπόψεις κακῶς ἐθαμελιώθησαν ἐπὶ ἀνυπαρκτῶν σχετικῶν σκέψεων καὶ δηλώσεων τοῦ ἡμετέρου Προέδρου.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ!

Διὰ τῆς προκηρύξεως δια-γωνισμοῦ προσλήψεως ὑπαλλή-λων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τρα-πέζης, καὶ δι' ὁρισμένου ἁ-ριθμοῦ, προοριζομένου ἀποκλει-στικῶς δι' ἐπαρχιακὰ καταστή-ματα, γίνεται μία καλὴ ἀρχὴ ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήμα-τος τῆς ἐπανδρώσεως τῶν ὑπο-καταστημάτων μας δι' ἐπαρκούς προσωπικοῦ, ὥστε ν' ἀντιμετω-πιζέται ἡ ἠύξημένη τρέχουσα ὑπηρεσία, χωρὶς ὑπεράνθρωπον καταπόνησιν καὶ φθορὰν τῶν ἡδὴ ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι μὲ πραγματικὴν αὐτα-πάνησιν ἐσθίκωσαν, μέχρι τοῦ-δε, ὁλόκληρον τὸ θάρος τῆς ἀ-ναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς. Εἶναι ἕνας τίτλος, τὸν ὁποῖον δὲν εἰμπορεῖ παρὰ νὰ τοὺς ἀναγνωρίζῃ ἡ Διοίκη-σις καὶ τὸν ὁποῖον δικαιοῦνται οὗτοι, ἀργὰ ἢ γρήγορα, ν' ἀξιο-ποιήσουν.

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΔΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΑΚΥΡΩΘΟΥΝ ΤΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ ΣΑΣ

Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν κ. κ. Συναδέλ-φων ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν: ὅταν γίνε-ται διαγραφὴ ὑποψηφίων, δὲν πρέπει νὰ ἀντικα-θίστανται ὑποψήφιοι Σύμβουλοι τῶν κέντρων διὰ συμβούλων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τὰνάπαλιν διότι ψηφοδέλτια περιέχοντα περισσοτέρους τῶν ἐπτά συμβούλων τοῦ κέντρου ἢ περισσοτέρους τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων, εἶναι ἄ ν ο ρ α.

ΠΡΟΣΟΧΗ, λοιπόν, εἰς τὰς ἀντικαταστά-σεις, διὰ νὰ μὴ πάῃ χαμένη ἡ ψήφος σας.

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ

Διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῆς 16ης καὶ 17ης Μαρτίου 1958
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ: Βάραγκας Νικόλαος

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ		ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙ	
Μελισσαρόπουλος Κωστής	(Ἀθῆναι)	Γρυπάρη Μαίρη	(Ἀθῆναι)
Σπανίδης Ἑρρίκος	» »	Ἰατρίδης Κωνστ.	(Πειραιεύς)
Σπανίδης Κώστας	» »	Καρυσιώτης Εὐ.	(Ἀθῆναι)
Οἰκονομίδης Εὐάγγ.	(Μητρόπολις)	Καστριναῖος Μιχ.	» »
Κυρούσης Θεόδ.	(Πειραιεύς)	Κυπριανὸς Ζώης	» »
Γουρζῆς Τηλέμ.	(Ἀθῆναι)	Τζίνος Ἡρακλ.	» »
Ζωγράφου Ἀλίκη	(Μητρόπολις)		
Κακαβάς Κωνστ.	(Βόλος)		
Κιάντος Κωνστ.	(Θεσσαλονίκη)		
Βάμβαλης Βασ.	» »	Γρυπониσιώτης Ἡρ.	(Ἀθῆναι)
Κουσαδιανὸς Γεώργ.	(Πάτρα)	Σγουρίτσας Στέφ.	» »

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ			
Μελισσαρόπουλος Κ.	(Ἀθῆναι)	Κυρούσης Θεόδ.	(Πειραιεύς)
Γουρζῆς Τηλέμ.	» »	Οἰκονομίδης Εὐάγγ.	(Ἀθῆναι)
Ἰατρίδης Κωνστ.	(Πειραιεύς)	Παππᾶς Κώστας	» »
Κυπριανὸς Ζώης	(Ἀθῆναι)		

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ Ο. Τ. Ο. Ε.			
Μελισσαρόπουλος Κωστής	(Ἀθῆναι)	Κυρούσης Θεόδ.	(Πειραιεύς)
Γουρζῆς Τηλέμ.	» »	Κωστούλας Δημοσθ.	(Λάρισα)
Ζωγράφου Ἀλίκη	» »	Οἰκονομίδης Εὐάγγ.	(Ἀθῆναι)
Ζωγράφου Μαρίκα	» »	Παπαδάκης Βασίλ.	(Ἡράκλειον)
Κεραμιδᾶς Παντ.	(Θεσσαλονίκη)	Παπαϊωάννου Γεώργ.	(Ρόδος)
Κιάντος Κωνστ.	» »	Παππᾶς Κώστας	(Ἀθῆναι)
Κοντόγεωργας Παν.	(Πάτρα)	Ταλιαδοῦρος Ἀπόστ.	(Βόλος)
Κυπριανὸς Ζώης	(Ἀθῆναι)		

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ: Πάνος Σπυρόπουλος— Ἀθῆναι

Α' ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ		Β' ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΙ	
1. Καραπάνος Γεώργιος	Ἀθῆναι	1. Ἰωαννίδης Σωκράτης	Ἀθῆναι
2. Μίχους Εὐστάθιος	» »	2. Κέης Γεώργιος	» »
3. Διλιναῖος Σπύρος	» »	3. Κιουπάκης Ἐμμανουήλ	» »
4. Μαυρουλίδης Ἐπαμεινώνδας	» »	4. Πατρίκιος Σωτήριος	» »
5. Μαργακοῦ Ἀγγελικὴ	» »	5. Τσάκαλης Σπυρίδων	Πειραιεύς
6. Παπαδάκης Ἐλευθέριος	Πειραιεύς	6. Λομβέρδος Σπυρίδων	» »
7. Πουλλῆς Κωνσταντῖνος	Ἀθῆναι		
8. Ἀναστασιάδης Ἰωάννης	Βόλος		
9. Μαρκαντωνάκης Ἐμμανουήλ	Ἡράκλειον		
10. Παπαχρήστου Ἀθανάσιος	Θεσσαλονίκη		
11. Μπονάκος Γεώργιος	Πάτρα		

Δ' ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ			
1. Καραπάνος Γεώργιος	Ἀθῆναι	5. Χρυσάφιδης Θεόδωρος	Θεσσαλονίκη
2. Κέης Γεώργιος	» »	6. Ἰωαννίδης Σωκράτης	Ἀθῆναι
3. Μπάφας Παναγιώτης	» »	7. Μαυρουλίδης Ἐπαμεινώνδας	» »
4. Λομβέρδος Σπυρίδων	Πειραιεύς		

Ε' ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ Ο. Τ. Ο. Ε.			
1. Διλιναῖος Σπύρος	Ἀθῆναι	9. Σπηταδάκης Γεώργιος	Ρέθυμνον
2. Κέης Γεώργιος	» »	10. Μητσάκης Νικόλαος	Θεσσαλονίκη
3. Παντικόπουλος Ἄρης	Θεσσαλονίκη	11. Φωτάκης Κων/νος	» »
4. Κασοῦλας Περικλῆς	Πύργος	12. Κατσούλας Φιλοποίμην	Ἀθῆναι
5. Σπηλιωτόπουλος Γεώργιος	Καλάμα	13. Μαυρουλίδης Ἐπαμεινώνδας	» »
6. Κόμης Γεώργιος	Ἀθῆναι	14. Πουλλῆς Κων/νος	» »
7. Γκοτζίαννης Ἰωάννης	Λάρισα	15. Ἰωαννίδης Σωκράτης	» »
8. Πιτῆνης Κωνσταντῖνος	Κοζάνη		